

கணபதி துணை.

திருவாவடுதுறைத்தனத்துத்

தொட்டிக்கலைச்

சுப் பிரமணியமுனிவர் 240

இயற்றிய

திருவாவடுதுறைக்கோவை.

இது

சிதம்பரம்

ஸ்ரீமீனாக்கி தமிழ்க் காலேஜ் பீரின்ஸிபாலாகிய

மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணத்யகலாநிதி

உ. வே. சாமிநாதையரால்

அரும்பதவுரை முதலியவற்றிடன்

சென்னப்பட்டணம்

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அகஷயவ்ரஸ் ஆனியீ

1926

இரண்டாம்பதிப்பு.

விலை அரை - ரூ.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திடைங்கியவை.

- க. நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி, v—vi.
- உ. முகவுரை, vii—viii.
- ங. நூலாசிரியர் வரலாறு, ix—xvi.
- ச. நூலாராய்ச்சி, xvii—xxiv.
- ரு. பிழையுந் திருத்தமும், xxiv.
- ஈ. திருவாவடுதுறைக்கோவையும் அரும்பதவுரையும், க—எரு.
- எ. அரும்பதவுரையின் அநுபந்தம், எஈ—ஈஅ.
- அ. கிளவிக்கோத்து, ஈஈ.
- ஊ. செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி, கடுக—கடுச.

நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

- அகநா - அகநானூறு.
 அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதி கோவை.
 அருணைக் - அருணைக்கலம்பகம்.
 ஐங்குறு - ஐங்குறு தூறு.
 கந்த - கந்தபுராணம்.
 கந்தர்கலி - கந்தர்கலி வெண்பா.
 கம்ப - கம்பராமாயணம்.
 கலி - கலித்தொகை.
 கலைசைச்சிலேடை - கலைசைச்சிலேடை வெண்பா.
 காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.
 குற்றூலப் - திருக்குற்றூலப்புராணம்.
 குறுந் - குறுந்தொகை.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 தண்டி - தண்டியலங்காரம்.
 சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
 தஞ்சை, தஞ்சைவாணன் - தஞ்சைவாணன்கோவை.
 திணைமா - திணைமாலே நூற்றைம்பது.
 திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
 திருநாகை - திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.
 திருவா - திருவாசகம்.
 திருவிளை - திருவிளையாடல்.
 நள - நளவெண்பா.
 நால்வர்நான்மணி - நால்வர் நான்மணிமலை.
 நாலடி - நாலடியார்.
 நான்மணி - நான்மணிக்கடிகை.
 நைடத - நைடதம்.
 பட்டின - பட்டினப்பாலை.
 பத் - பத்துப்பாட்டு.

பரி - பரிபாடல்.

பி-ம் - பிரதிபேதம்.

பிரபுலிங்க - பிரபுலிங்கலீலை.

பிரபோத - பிரபோதசந்திரோதயம்.

புறநா - புறநானூறு.

பு-வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

பெரிய - பெரியபுராணம்.

பெருங் - பெருங்கதை.

பொருந் - பொருநராற்றுப்படை.

மணி - மணிமேகலை.

மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

மீனாட்சியம்மை - மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.

மேற் - மேற்கோள்.

யா - யாப்பருங்கலம்.

வியாசைக் - வியாசைக்கோவை.

வி - பார, வி - பாரதம் - வில்லிபுத்தூராழ்வார்பாரதம்.

வெங்கைக் - வெங்கைக்கோவை.

மு க வு ரா.

கோவையென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; காட்சிமுதலியதுறைகள் முறையே கோக்கப்பட்ட நூலென்பது இம்மொழியின்பொருள்; இஃது ஐந் திலக்கணங்களுட் பொருளின்பகுதியாகிய அகப்பொருளிலக்கணத் திற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது; குறிஞ்சித்திணைமுதலிய ஐந் திற்கும் உரியனவாக முன்றோர்கள் விதித்த முதற்பொருள் கருப் பொருள் உரிப்பொருள்முகமாகத் தலைவன்தலைவிகளுடைய ஒழுக் கங்களை உலகவழக்கம் செய்யுள்வழக்கமென்னுமிரண்டிற்கும் ஒப்ப நன்கு தெரிவிப்பது; இதனால் இந்நூல் ஐந்திணைக்கோவையென்றும் பெயர்பெறும். பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பாட்டியல்களில் இப் பிரபந்த இலக்கணமும், தொல்காப்பியம் இறையனாகப்பொருள் முதலிய நூல்களில் இதிலுள்ள அகப்பொருளமைதிகளும் கூறப்பட் டிள்ளன. கட்டளைக்கவித்துறைச்செய்யுளாற் செய்யப்படவேண்டு மென்பதும், அச்செய்யுள் நானூற்றிற்குக் குறையாமலிருக்கவேண்டு மென்பதும், இன்னுஞ்சிலவும் இந்நூலுக்குரியவிதிகள். தாம் வழி படுதற்குரிய தேவர்கள்மீதும் தம்மை ஆதரிக்கும் பிரபுக்கள்மீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பலபெரியோர்களாற் செய்யப்பட்டுப் பற்பல நூல்கள் இப்பிரபந்தவகையில் வழங்கிவருகின்றன. திருச் சிற்றும்பலக்கோவையார், தஞ்சைவாணன்கோவை முதலிய கோவை களில் இவ்விருபகுதிகளும் மற்றை அமைதிகளும் அறியற்பாலன. அவற்றுள், —

திருவாவதுறைக்கோவை யென்பது திருவாவதிதுறையிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசர்மீது திருவாவதிதுறையாதீனத்துச் சுப்பிரமணியமுனிவர் இயற்றியது; இது துறைசைக்கோவையெனவும் வழங்கும். [துறைசையென்பது திருவாவதிதுறையென்னும் பெயரின் மருஉ.] இதில் சருக-செய்யுட் களுள்ளன; இன்றியமையாத ஓசையினிமை, எதுகைநயம், மேலினை

நயம், வழியெதுகை, வழிமோனை, முரண், மடக்கு, யமகம், திரிபு, சிலேடை முதலியனவும், உள்ளுறையுமமுதலியனவும், தொனியும் இந்நூலிற் பாக்கக்காணலாம்.

அன்றியும் இத்தலத்தின் விசேடமுதலியவற்றையும் இத்தலத்தில் வழிபட்டோர்கள் அடைந்த பெரும்பேறுகளையும் சைவசாஸ்திரக் கருத்துக்கள் முதலியவற்றையும் இந்நூலில் ஆங்காங்கு நூலாசிரியர் விளக்கிக்காட்டியிருத்தல் மிக வியக்கற்பாலது. இதுநிர்க.

இந்நூல் அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன் 1903-ஆம் ஆண்டு முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இப்பதிப்பில், அரும்பதவுரையும், பிரதிபேதமும் அவ்வப்பக்கத்தில் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. நூலும் உரையும் முடிந்தபின், வேறுசில குறிப்புக்களிருந்தால் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று தோற்றினமையால் அவை எழுதப்பெற்று 'அரும்பதவுரையின் அனுபந்தம்' என்றபெயருடன் பின்னே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆதினசம்பந்தமான நூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த நல்வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

கங்கை வார்சடை யாய்கண நாதா கால காலனே காமனுக் கனலே பொங்கு மாகடல் விடமிட்ட றானே பூத நாதனே புண்ணிய புனிதா செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே தீர்த்தனே திரு வாவடி துறைய ளங்க னுவெனே யஞ்சலென் மருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேதே.

சென்னை, }
19—6—26. }

இங்கனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

இந்நூலாசிரியராகிய கப்பிரமணியமுனிவர். சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த காட்மேன்னர்கோயிலில், ஸ்ரீவீரநாராயணப்பெருமாள் கோயில் மேலேவீதியின் கீழ்சிறகிலுள்ளதொருவீட்டிற் கார்த்த வேளாளவருணத்திற் பூநோடையார் கோத்திரத்தில் ஜனித்தவர்; துறவறம் பூண்டொழுகியவர்; சித்தாந்த சைவர்; முருகக்கடவுளை உபாசித்து மந்திரசித்தி பெற்றவர். இவர் பிறந்தவருடமும், இவருடைய இல்லற வரலாறுகளும் இப்பொழுது தெரியவில்லை. ஆனாலும், விசுவாஸ்-ஹ்ரு[சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௪௦௮; கொல்லமாண்டு ௬௬௦-௬௬; கி. பி. ௧௪௮௩-௬] சித்திரைமீ பரிபூரணமான ஸ்ரீசிவ ஞானமுனிவருடைய பிரிவையாற்றாது, “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ” என்னும் கீர்த்தனையை இயற்றியிருப்பதோடு, ஆவினன்குடிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியை, பின்னர் கீலகஹ்ரு [சாலி. ௧௪௧௬; கொல்லம். ௬௬௩ - ௪; கி. பி. ௧௪௮௮ - ௯] தைமீத்தில் *அரங்கேற்றியதாகத் தெரிகின்றமையாலும் இவர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ௧௪௦-வருடங்களுக்கு முன்வரையில் இருந்தாரென்று ஒருவாறு தெரிகின்றது.

[வித்தியாதரு.]

இவர், சிவஞானபோதத்தின் திராவிட மகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய திருவாவடுதறை ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரிடம் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் உரைநடைகளையும் சைவ சாஸ்திரங்களையும் முறையே கற்றுப்பயின்று அவருடைய மாணுக்கர்கள் பன்னிருவர்களுள் ஒருவராய்ச் செய்யுள்செய்தலிலும் மிக்க வன்மையுடையவராயினர். அம்மகானை வித்தியா குருவாகப்பெற்ற இவர் கற்றமுறையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! இவர் கல்விபயின்றது அப்பெரியோருடைய வாழ்நாட்களுட் பிற்காலம். அஃது அவர் தொட்டிக்கலையில் இருந்தகாலமென்று தெரிகிறது. [தொட்டிக்கலையென்பது தொண்டைநாட்டிலுள்ளதோரூர்.] அவரிடம் இவருக்கிருந்த மெய்யன்பிற்கு எல்லையின்று; அவர்மீது இவரியற்றிய “கருணை பொழி திருமுகத்தில்”, “திண்ணவின்பச் சேவடியும்”, “ஓதரிய வாய்மை” என்னுஞ் செய்யுட்களும், அவர் பரிபூரணமானது தெரிந்து ஒருவாற்றானும் சரிவாற்றாதுவருந்தி இவரியற்றிய, “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ வென்சவாமியை” என்னுங் கீர்த்தனையும் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும். பின்னும், அவருடைய பிரிவாற்றாது இவர் தொட்

* அரங்கேற்றிய காலவிவரத்தை xvi-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

† இச்செய்யுட்கள் சிவஞானமுனிவர் பிரபந்தத்திரட்டிலுள்ளன.

டிக்கலைச் சிதம்பரேசர் திருக்கோயிற் சர்ந்திமண்டபத்தில் அவருடைய திருவுருவமைப்பித்து அதனை நாள்தோறும் போற்றி வழிபட்டி வந்தனரென்றுஞ் சொல்லுவர்; இது மேற்கூறிய செய்யுட்களுள், 'ஓதரிய வாய்மை' என்பதிலுள்ள,

“அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சாரடிச்

கதிமதுர கலிதைமாரி

மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்

மன்னிவளர் சர்ந்தியிலோர்

மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்

மலர்ப்பதம் வணங்குவாமே”

என்பதனால் தெரிகின்றது.

[ஞானதரு.]

திருவாவடிதுறையாதீனத்தில் கஉ-ஆம் பட்டத்திருந்த அம்பல வாணதேசிகரிடத்துச் சைவசந்நியாசமும் சிவதீக்ஷையும் ஞானே பதேசமும் பெற்றவர். இவர் இவைகள் பெற்றது, திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் பெரியபட்டத்திலும் அம்பலவாணதேசிகர் சின்னப்பட்டத்திலுமுள்ள காலமென்று தெரிகிறது. [திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் எப்பொழுதும் சிவாகம ஆராய்ச்சியையே செய்துவந்தாரென்றும், அதனால், அவர்செய்தற்குரிய காரியங்களிற் பெரும்பாலனவற்றை அவர்கட்டளையால் அம்பலவாணதேசிகர் செய்துவந்தாரென்றும் சொல்லுவர்.] இவர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிந்துமுதலியன செய்திருத்தலும் இவரியற்றிய நூல்கள்வரைந்துள்ள ஏட்டுப்புத் தகங்கள் சிலவற்றில், 'திருக்கைலாயபரம்பரைத் திருவாவடிதுறை நமச்சிவாயகுருமரபில் அம்பலவாணதேசிகருடையஞானபுத்திரான சுப்பிரமணிய தம்பிரான்செய்தது இந்நூல்' என்று வரையப்பட்டிருத்தலும் இதற்குத் தக்கசான்றாகும். [ஞானசிரியரை ஞானபிதாவென்றலும் ஞானேபதேசம் பெற்றுக்கொண்ட சிஷ்யரை ஞானபுத்திரரென்றலும் மாபு.]

[கல்விவளர்ச்சி.]

ஆதீனத்தில் தம்மைப்போன்றவர்களும் தமக்கு மேலானவர்களாக இருந்த பல கல்விமான்களோடு இடைவிடாது பழ்குதலும் மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லுதலும் அவைக்களத்திற் பிரசங்கித்தலும் ஆகிய இவைகள் புண்ணிய மிகுதிபற்றி இவர்க்கு வாய்த்திருந்தனவாதலால், இவருடைய புலமை மேன்மேலும் மாட்சிமையுற்றுவிளங்கிற்று; “அவ்வினை யாளரோடு பயில்வகை யொருகாற், செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலு, மையறு புலமை மாண்புடைத்தாகும்” என்றாரன்றோ.

[விசேடகுணங்கள்.]

வித்தியாகுருவினிடத்தும் ஞானசிரியரிடத்தும் இடைவிடாத மெய்யன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, கல்விமான்களை ஆத

ரித்தல், நன்றிமறவாமை, மேன்மேலும் நூல்களை ஆராய்தல், அழுக்காறின்மை, பிறர்பாலுள்ள குணங்களைப் பாராட்டல், ஸ்தல யாத்திரையில் விருப்பம், யாவர்க்கும் பொருள்விளங்காளியநடையாக விரைவில் எவ்வகையான செய்யுட்களையும் செய்யும்வன்மை, சங்கீ தப்பயிற்சி ஆகிய இவைகள் இவர்பால் அமைந்திருந்த விசேட குணங்கள். இவர் இவற்றையுடையராயிருந்தமை இவருடைய சரித் திரத்தையும் இவரியற்றிய செய்யுட்களையும் உற்றுநோக்குவோர்க்கு நன்குவிளங்கும்.

[சிறப்புப்பெயர்.]

கேட்டவர்கள் வியக்கும்படி மிகவும் இனிமையான செய்யுள் செய்தலில் வல்லுராயிருந்ததுபற்றி, இவர் மதுராகவியென்று ஆதீ னத்திற் சிறப்புப் பெயர்பெற்று விளங்கினார். தொட்டிக்கலையிற் பெரும்பாலும் இருந்தமையின், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவரெனவும் தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய தம்பிரானெனவும் இவர்பெயர் வழங்கும்.

[இவர்காலத்திருந்த தமிழ்வித்துவான்கள்.]

சிவஞானமுனிவருடைய மாணுக்கர் பன்னிருவருள் இவர் ஒருவரென்று தெரிதலால், அம்முனிவரும், அவருடைய மற்ற மாணுக்கர்களாகிய இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர், கச்சியப்பமுனி வர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை, காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர் (ஏனை எழுவர்பெயரும் தெரியவில்லை) முதலியவர்களும், சென்னையில் ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் விநாயகபுராணமியற்றும்போது இருந்தவ ரென்று சொல்லப்படும் சீகாழி வகேநாததேசிகரும் இவர் காலத்தி லிருந்த தமிழ்வித்துவான்களென்று தெரிகிறது.

[ஆதரித்த பிரபுக்கள்.]

தொட்டிக்கலைக் கேசவமுதலியார், *வேதாசலமுதலியாரென்று மிருவரும் இவரை மிகப் பாராட்டிவந்ததன்றி ஷே ஊற்றி கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சிதம்பரசர் சங்கீதயினருகே மட மொன்று கட்டிவித்து அதில் இருக்கும்படிசெய்து ஆசிரியராகக் கொண்டி குறிப்பறிந்தொழுகி மிக்க பணிவுடன் ஆதரித்துவந்தார் கள்; “தொட்டிக், கலைக்கேச வன்மெய்ப் புகழ்போல் விளங்குங் கதிர்ப் பிறையை” என்றும், “வேதாசலத்தன் புகழ்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே” என்றும் தாம்பாடிய கலைசைக்கோவைச் செய்யுட் களில் இவர் அவர்களைப் பாராட்டியிருத்தல், இதனை வலியுறுத்தும். அவ்வூரில் 'இவரிருந்தமடம் இப்பொழுதும் சாயியார்மடமென்று வழங்கப்படுகின்றது.

*இந்த வேதாசல முதலியார் படத்தை, சப - வருடங்களுக்குமுற்பு பூண்டி ஸ்ரீஅரங்கநாத முதலியாரவாகா [எம்-ஏ] வீட்டிற் கண்டதுணர்,

[சஞ்சரித்த இடங்கள்.]

இவர் இடையிடையே சென்று சிற்சிலவருடங்கள் தொட்டிக் கலையில் இருந்துவந்ததன் நித்த திருச்செந்தூர், திருக்குற்றாலம், பழநி, திருத்தணிகை, வடதிருமுல்லைவாயில், திருவொற்றியூர், ஆயலூர், ஆவினன்குடி, திருவல்லிக்கேணி முதலிய ஸ்தலங்களுக்கும் யாத்திரையாகச் சென்றுசென்று அவ்வவ்விடத்தே சிலசிலநாள் தங்கிவந்தனர். இதனை இவரியற்றிய பிரபந்தங்களும் தனிச்செய்யுட்களும் தெரிவிக்கின்றன.

[சிலபாடல்கள்.]

இவர் அவ்வச்சமயங்களிற்செய்த அழகிய தனிப்பாடல்கள் பல. அவற்றுட் சில வருமாறு:—

இவர் விரைவிற்பாடுதலைக்கேட்ட அம்பலவாணதேசிகர், ஒரு சமயத்தில், “நம்முடைய ஆசிரியராகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மேல், ‘குருதிருச்சிற் றம்பலவெங் கோ’ என்பதை ஈற்றடியாகவைத்து நேரிசைவெண்பா ஒன்றியற்றுக” என்று கட்டளையிட, உடனே இவர் பாடியது:—

முனிக்குமுனி யானே முனிந்தே பொதியின்
முனிக்குமுனி யாதனித்த மூர்த்தி - முனிக்குப்
பொருகளிறு நீருட்டும் பொன்னித் துறைசைக்
குருதிருச்சிற் றம்பலவெங் கோ.

[முன் இக்கு முனியானே முனிந்து - முன்பு கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனைக் கோபித்து; முனி - வில். பொதியின்முனி - அகத்தியர். முனி - யானைக்கன்று. பொன்னி - காவிரி.]

ஆதீனத்தில் தேவாரப்பணிவிடைசெய்யும் ஒதுவார்களுட் குருசாமியோதுவாரென்று ஒருவருண்டு; அவர் சங்கீதத்தில் நல்ல பயிற்சியுடையவர்; இனியசாரீரமுடையவர்; இவர்பால் மிக்க அன்பினர்; இவரியற்றிய பழநிக் குழந்தைவேலர் பஞ்சரத்தினமலை முதலிய பிரபந்தங்களை இசைவரம்புடன் பாடி உவப்பித்து வருபவர். அவர் வழக்கப்படி ஒருநாள் அம்பலவாணதேசிகருடைய பூஜாகாலத்தில் மற்றவர்களோடுசேர்ந்து தேவாரங்களைப் பண்ணுடன் ஒதுவாராயினர்; அப்பொழுது தரிசனத்திற்குச்சென்ற இவர், அவருடைய இனியசாரீரம் மற்றையோர் சாரீரங்களிலும் மிகச்சிறந்துவிளங்குதலை அறிந்து,

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருசாமி வாழ்திருக் கோமுத்தி பூர்தனி லுற்பலித்து
வருசாமி பெங்கள் வயித்திய லிங்கம் வலம்புரிந்து
தருசாமி முத்தமிழ்ச் சங்கீத சாமிரந் சார்தகுணக்
குருசாமி தீங்குர லெள்ளாளுங் கோகிலங் கோகிலமே
என்னும் செய்யுளையியற்றி, பூசைமடத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஆசிரியர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து உவப்பித்தனர். [வைத்தியலிங்கமென்பது குருசாமி யோதுவாருடைய தந்தையார் பெயர்.]

தொட்டிக்கலை முதலிய இடங்களிற் சிலவருடற் தங்கிவிட்டுவந்த பொழுது மடத்திலிருந்த அன்பர்கள் இவரைநோக்கி, 'தேவர் இந்த இடத்தை மறந்தீர்போலும்' என்று சொல்ல, அப்பொழுது பின்னுள்ள இரண்டு பாடல்களையும் இவர் இயற்றினர்:—

(வி. நு த் த ம்.)

க. தெய்வப் பொன்னித் திருநதிக்குழ் சிறப்பு மிருநான் கொருகோடி.
சித்தர் வாழும் திருவரசு மதன்கீ மொருமா சிலாமணியு
மைவைத் தனைய விருட்டமையிற் குருட்டா மானு மான்மாக்கண்
மலநோ யகற்றிக் கதியளிப்பான் வந்தங் கவர்புன் றலையீது
கைவைத் தருளி முமையேபொற் கழலுஞ் சூட்டுங் கோழுத்திக்
கருணைக் கடல்பஞ் சாக்கரதே சிகன்சீ ரடியார் கலந்திருக்குஞ்
சைவத் திருவோ லக்கமுமங் குண்டேற் கைலை தனையொருநாற்
சார்ந்து மீள்வேன் மந்தங்குத் தரியே னங்குத் தரியேனே.

வேறு.

உ. எத்தலமு மெந்தியு மெத்தனியுந் திருமூர்த்த மெனேத்தும் போதி
மெய்த்தருவோங் கியதுறைசைத் திருநகருங் காலிரியும் விடையு ருச்சோ
வத்திருக்கோ யிலுமாசி லாமணியு மதனருகா னந்த வைப்பி
லுத்தமபஞ் சாக்கரசுற் குருமணியு மாகியெனே யுருக்கு மன்தே.

[விடையுருச்சோ - நந்திகளில்லாத திருமதில். நாரசிங்க
னென்னும் கொடிய அரசனொருவனை வெல்லும்படி, ஸ்ரீ கோழுத்தீ
சர் திருக்கோயிலின் மதிலின் மீமிசிலிருந்த இடபங்களைத் திருமாளிகைத்
தேவர் ஒருருவாக்கி அனுப்பினரென்பர்; இதனை, "மதினந்திகளைவா
வழைத்தும்" என்னும் திருமாளிகைத்தேவர் திருவிருத்தத்தாலு
முணர்க.]

இக்கோவையை இவர் அரங்கேற்றிக்கொண்டு வருகையில், நாள்
தோறும் வந்து கேட்டுக்கொண்டு இன்புற்றிருக்கும் அன்பர்களுள்
ஒருவர், 'பிறர்க்கு எளிதற் பொருளபுலப்படாதபடி அகப்பொருட்டு
றையை அமைத்து, அம்பலவாணத்தெசிகர்மீது செய்யுள் செய்து
தருக' என்று வேண்ட, இவரியற்றியவெண்பாக்கள் வருமாறு:—

வேழிலக்கல்.

க. இத்தை யனையவுரு வில்லான் வடுமலரே
வைத்தகரை யோதடுக்க மாட்டாதே - நித்தநித்த
மங்கமுகங் காத்துறைசை யம்பலவா ணன்புயத்திற்
செங்கழுநீர்த் தாரணயே தேடு.

[இத் ஷையல் ரைய - இப்பெண் மெலியும்படி. மலரேவை-
மலர்ப்பாணத்தை. தகர்-ஆடு. அணயே செங்கழுநீர்த்தாரைத்தேடு.]

உ. இந்தவசு மந்தவசுத் தன்மலைத் தேதுசெயு
நொந்தவசு முற்றட்கே னோக்குங்காற் - பைந்தொடியா
யாண்டருநத தென்றுறைசை யம்பலவா ணன்புயத்திற்
பூண்டநிதச் செங்கழுநீர்ப் பூ.

[இந்த அசம் - இந்த ஆம். வசந்தன் - மன்மதன், பைந்தொடி-
விளி. செங்கழுநீர்ப்பூவை ஆய்வாயாக; ஆய்தல் - ஈண்டுத் தேடித்
கொணர்தல்.]

திருவொற்றியூர் சிவபெருமான்மீது இயற்றிய வேண்பா.

வல்லவகு ளத்திருக்கு மன்னவா வாசமலி
நல்லவகு ளத்திருக்கு நாதனே - மெல்ல
வடிவானைக் கொண்டமண வாளா கணிச்சி
வடிவானைக் கொண்டெனிடர் மாற்று.

[குளத் திருக்கு - நெற்றிக்கண். வகுளம் - மகிழ்மரம்; இது
திருவொற்றியூர்த் தலவிருகஷம். கணிச்சி - மழு. வடிவானை - வடி-
வானென்னுந் திருநாமமுடைய உமாதேவியாரை, கூரிய ஆயுதத்தை.]

சென்னையிலிருக்குநாட்களுள் ஒருநாள் இவர் தம்மையழைத்த
சிவ பிரபுக்களுடன்சென்று திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப்
பெருமானைத் தரிசித்து, அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் அப்பெருமாள்
மீதுபாடிய கட்டளைக்கலித்துறை:

பாங்கிகூற்று.

திருவல்லிக் கேணி வடிவத் தனஞ்சொற்கட் சீர்ச்சிலம்ப
திருவல்லிக் கேணி யலருமுன் னேயருள் செய்யவெழுந்
திருவல்லிக் கேணிபஞ் சொல்லிந்கண் முத்தங்கள் சிந்துங்கண்டாய்
திருவல்லிக் கேணி மருவிய சங்கத் திருக்கரனே.

[திருவல்லிக்கேணி மருவியசங்கத் திருக்கரனே— திரு வல்
இக்கு ஏணி- முறையே திருமகளையும் சூதாடுகருவியையும் கரும்
பையும் மாணையும்போன்ற, வடிவம் தனம் சொல் கண் - வடிவத்தை
யும் தனத்தையும் சொல்லையும் கண்ணையுமுடைய, சீர் சிலம்பு அதிர்
உ வல்லிக்கு - சிறப்புப்பொருந்திய சிலம்புகள் முழங்கப்பெற்ற இந்
தக் கொடிடோல்வாளாகிய தலைவிக்கு, ஏணி அலரும் முன்னே - சூரி
யன் உதிக்குமுன்னே, அருள்செய்ய எழுந்திரு—; வல்லிக்கேள்-
விலங்கைப்போலச் சூழ்ந்துவருத்தும் உறவினர், நிபம் சொல்லின்-
பழிமொழிகளைக் கூறுவாராயின், கண் முத்தங்கள் சிந்தும்—, ஏணி
யென்பது எல்லையையுணர்த்த, எல்லையென்பது சூரியனையுணர்த்
திறு; நிபம் - திசைச்சொல். 'வல்லிக்கேள்' என்பதை வலிய இந்
தக்கேளென்றும், உயிர் முதலாக்கி அல் இக்கேளென்றும் பிரித்துப்
பொருள்கூறுதலுமுண்டு.]

பின்பு இவர் அவர்களுடன் தம்பிட்டுஞ்சென்றபொழுது, ஆங்
குள்ளோர்களார் சிலர், 'விஷ்ணுவைத் தேவர் பாடலாடிமா?' என்று
வினவ, இவர் 'நான் சிவன்ஷயமாகவேதான் பாடினேன்' என்று
சொல்லி, உடனே அச்செய்யுளின் முன்புள்ள எல்லாப்பாகத்திற்கும்
முன்பு குறித்தவாறே பொருள்கூறி, 'சங்கத்திருக்கரனே' என்பதை
மட்டும் சங்கம திருக்கு அரனே என்றுபகுத்து, நெற்றிக்கண்ணை
யுடைய சிவபெருமானே யென்று வேறு பொருள்கூறித் தமது ஆற்

றலை விளக்கி அவர்களுக்குப் பெருவியப்பை விளைவித்தனர். [சங்கம்-நெற்றி.]

இங்ஙனம் சமயோசிதமாக இவரியற்றிய தனிச்செய்யுட்களும் கீர்த்தனைகளும் பற்பலவுண்டென்பர்.

[இவர்களுக்களுக்கள்ள மதிப்பு.]

இவரியற்றிய தூல்களுட் கலைசைச்சிலேடை வேண்பா ஷட ஆதினத்தும் அதிற் கல்விபயின்ற தமிழ்வித்துவான்களிடத்தும் கற்கும் மாணக்கர்களுக்கு முதன்முறை கற்பிக்கப்பட்டுவருகின்றது. திருவாவதுறைக்கோவைச் செய்யுட்கள் அத்தலத்து ஸ்ரீ தியாகேசப் பெருமான்சந்நிதியில் ஒவ்வொரு தினத்திலும், திருக்குற்றாலச்சித்திர சபைத்திருவிருத்தமும் திருத்தணிகைத்திருவிருத்தமும் ஆதினத் தலைவர்கள் வருடந்தோறும் ஐப்பசிமாதத்திற் காலையிற் காவேரி ஸ்நானஞ்செய்து மீண்டிருங்காலத்திலும், அம்பலவாணதேசிகர் ஆனந்தக்களிப்பு அவர்கள் சிவதரிசனமும் குருதரிசனமுஞ்செய்து மீண்டு வந்து ஒடுக்கத்திற் பீடத்திருந்து அடியார்களுக்கு விபூதி யளிக்குங்காலத்திலும், மற்றவைகள் உரிய ஒவ்வொருகாலத்திலும் ஒதுவார்களால் ஒதப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வழக்கம், இவ்வாதினத் தலைவர்கள் முதலியோர்கள் இவருடைய தூல்களிடத்து வைத்திருந்த நன்மதிப்பைச் செவ்விதாக விளக்குகின்றது.

[இன்னுரினனரை ஒப்பர்.]

முதன்முறை ஒருவகையாகப் பொருள்கொள்ளும்படி இயற்றிய செய்யுளுக்குப் பின்பு சமயோசிதமாக வேறுபொருள்கூறிப் பிறரை மகிழ்விக்கும் ஆற்றலால் காளமேகம் முதலியோர்களையும், இயற்றமிழிசைத்தமிழ்க் குரிய பல்வகையான செய்யுட்களையும் தூல்களையும் எளியநடையினவாகச்செய்யும் வன்மையால் மேலகரம் திரிகூடராசுட்பக்கவிராயர், சீகாழி - அருணாசல கவிராயர் முதலியோர்களையும் இவர் ஒப்பர்.

இவரியற்றிய தூல்கள் பல; அவற்றுள் இப்பொழுது தேரிந்தவை:

- க. திருவாவதுறைக்கோவை.
- உ. திருக்கலைசைக்கோவை.
- ங. திருக்கலைசைச்சிலேடைவேண்பா.
- ச. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்சந்நிதிமுறை.

(இதிற் பத்தொன்பது பிரபந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன.)

- ரு. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்வண்ணம்.
- கூ. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்பஞ்சரத்தினம்.
௮. திருக்கலைசைச்சிவகாமியம்மைபஞ்சரத்தினம்.
- அ. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்பாணி.
- சு. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்கட்டியம்.
- க௦. திருக்குற்றாலச்சித்திரசபைத்திருவிருத்தம்.
- கக. பழநிக்குழந்தைவேலர்பஞ்சரத்தினமலை.

- கஉ. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.
 கங. திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.
 கச. வடதிருமுல்லைவாயிற்கொடியிடையம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
 கரு. ஆயலூர் முருகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
 கசு. திருச்செந்திற்சந்தவிருத்தம்.
 கள. ஆவினன் குடிக்கைலாயநாதர்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 கஅ. திருமாளிகைத்தேவர்விருத்தங்கள்.
 கக. திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்சிந்து.
 உ௦. திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சந்தவிருத்தம்.
 உக. அம்பலவாணதேசிகர்பஞ்சரத்தினமாலே.
 உஉ. அம்பலவாணதேசிகர்வண்ணம்.
 உங. அம்பலவாணதேசிகராரந்தக்களிப்பு.
 உச. சிவஞானமுனிவர்துதிவிருத்தங்கள்.
 உரு. சிவஞானமுனிவர்கீர்த்தனை.

மேற்கூறியவற்றுள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர்திருவிருத்தமும்; திருத்தணிகைத்திருவிருத்தமும் தம்பாலன்புடைய இருவர்களுக்கு முறையே நேர்த்திருத்த குட்டரோகத்தையும் அந்தகத்தன்மையையும் நீக்கியருளும்படி முருகக்கடவுளைப்பிரார்த்தித்து முறையே இவரார்பாடப்பட்டனவென்பர்.

[திருக்கலைசை - தொட்டிக்கலை; ஆயலூர் - தொண்டைநாட்டிலுள்ளதோரூர்; ஆவினன் குடி - இங்கே பழநியன்று; இவ்வூர் தொண்டைநாட்டிற் பாலாற்றின் வடகரைக்கண்ணதென்று ஷே நூலின் காப்புச்செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது; இவ்வூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிக்கையெழுத்துப் பிரதியில், 'கலைகளு' தையீ' உகஉ சுக்கிரவாரம்; உத்திராஷ்டத்தரத்தில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது' என்ற வாக் கியம் எழுதப்பட்டுள்ளது.]

[இவர் வரலாறு தெரிந்துகொண்டதற்கு ஆதாரங்கள்.]

திருவாவடுதுறையாதீனத்தில் கசு-ஆம் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களாலும், ஷே. ஆதினவித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களும் முதலியவர்களாலும், பின்னும் பலர்கூறிய கர்ணபரம்பரைச் செய்தியாலும், இவரியற்றிய நூல்கள்வரைந்துள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்த குறிப்புக்களாலும் ஷே நூல்களாலும் இவர்வரலாறு ஒருவாறு தெரிந்தது.

[இவருடைய நூல்கள்கீடைக்குமிடம்.]

இவரியற்றிய நூல்களையாவும் ஒருங்கே எங்கும் கிடைக்கவில்லை; அவற்றுள் சிற்சிலநூல்கள் திருவாவடுதுறைப் புஸ்தகசாலையிலும், ஷே. ஊரிலுள்ள சில ஓதவார்கள் வீடுகளிலும், சென்னை இராஜாங்கத்துப் பழைய கையெழுத்துப் புஸ்தகசாலையிலும், மதுரைப் பாண்டியன் புஸ்தகசாலையிலும், வேறு சிலவிடங்களிலும் இப்பொழுது கிடைக்கும்.

நூ லா ராய் ச் சி.

இக்கோவையில் நூலாசிரியர் பலவண்ணமாக எடுத்தாண்டு பாராட்டியிருக்கிற இத்தலவிசேடங்களை முதலில் அறிந்துகொள்ளுதல் இந்நூலைப் படிப்போர்க்கு இன்றியமையாததாகலின், அவை இத்தலபுராண முதலியவற்றிலிருந்தெடுத்து இங்கே எழுதப்படுகின்றன.

தலவிநாயகர்கள் இருவர்:—(க) துணைவந்தவிநாயகர்; இவர் அம்பிகை பசுவடிவங்கொண்டு வந்தபொழுது துணையாகவந்தவர்; (உ) அழகியவிநாயகர்; இவர் அகத்தியமுனிவர்க்குப் பஞ்சாஷ்டரோப தேசம் செய்தவர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்:—ஸ்ரீ ஸ்வயம்வியக்தேசுவரர், பிரகாசமணிநாதர், மாசிலாமணியீசர், கோமுத்தீசர், கோகழிநாதர், அணைத்தெழுந்தநாயகர், பூகைலாஸேசுவரர், புத்திரகத்தியாகர், போதிவனநாதர், போதியம்பலவாணர், மஹாதாண்டவேசுவரர், அர்த்தத்தியாகர், முத்தித்தியாகர், சிவலோகநாயகர் என்பனவும், இவற்றின் வேறு பரியாய நாமங்களும்.

தேவியார் திருநாமங்கள்:—அதுலகுசநாயகி, ஒப்பிலாமுலையம்மை, ஒப்பிலாள் என்பன.

தலத்தின் திருநாமங்கள்:—கோமுத்தி, கோகழி, திருவாவடி துறை, பூகைலாஸம், நந்திநகர், தியாகபுரம், போதிவனம், அரசவனம், மஹாதாண்டவபுரம், வேதபுரம், லித்தபுரம், நவகோடி, லித்தபுரம், முக்திக்ஷேத்திரம், சிவபுரம் என்பனவும், இவற்றின் வேறு பரியாய நாமங்களும்.

தீர்த்தங்கள் மூன்று:—(க) முத்திதீர்த்தம் அல்லது கோமுத்திதீர்த்தம், (உ) கைவல்யதீர்த்தம், (ங) பத்மதீர்த்தம் என்பன. இவை முறையே திருக்கோயிலின் எதிரிலும், திருக்காவிரியிலும், ஸ்ரீகொங்கணேசுவரர் கோயிலின்பக்கத்திலுமுள்ளன.

விருஷ்டம்:—திருவரசுகள். படர்ந்துவிளங்குதலால் இவை படர்ந்த அரசுகளென்றும், நிலவரசுகளென்றும் வழங்கப்படும்.

ஸபை.—போதியம்பலம் அல்லது அரசம்பலம்.

நந்தி.—தருமநந்திதேவர்.

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் கீகழ்த்தியருளிய விசேடங்கள்:—

க. லீலார்த்தமாகநேர்ந்த பசுவடிவத்தை உமாதேவியார்க்குநீக்கி அணைத்தெழுந்துகொண்டு இத்தலத்தைக்கைலையங்கிரியாகக்காட்டினர்.

உ. தமது கட்டளைப்படி தேவர்கள் படர்ந்த அரசுகளுக்கென்றாகத்தோன்றி விளங்க அவற்றின் நிழலில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

௩. மகப்பேறுகருதிவந்த முசுஞந்தசக்கராவர்த்திக்கு இந்தத் தலத்தைத் திருவாரூராகவும் தம்மைத் தியாகேசராகவுங் காட்டிப் புத்திரப்பேறும் அளித்தனர்.

௪. தம்மைப்போற்றிய தருமதேவதையை இடபவாகனமாகக் கொண்டதன் நிச் சந்தியில் அரசவிருஷுத்தின் நிழலில் கோயில் கொண்டிருக்கும்படிக்கும் வரமளித்தனர்.

௫. தேவர்களும் முனிவர்களும் செய்த பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி அரசவிருஷுத்தினிழலில் அமைந்த அம்பலத்தில் மஹாதாண்ட வம் புரிந்தனர்.

௬. திருமூலநாயனரைத் தடுத்தாட்கொண்டு ஆகமஸாரமாகிய திருமந்திரத்தை வெளிப்படுத்தத் திருவருள்புரிந்தனர். [தனர்.

௭. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனருக்குப் பொற்கிழியளித்

அ. சில முனிவர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்தருளினர்.

௯. சில அந்தணர்களுக்கு வேதத்தை ஓதியருளினர்.

௧௦. போகர் முதலிய வித்தர்களுக்கும் நலகோடி வித்தர்களுக்கும் அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் அட்டமாவித்திகளையும் பிறவற்றையும் அருளினர்.

[இந்த விசேடங்களால், மேற்காட்டிய ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் முதலியவற்றுட் பெரும்பாலான காரணப்பெயர்களாதலை அறிந்து கொள்க.]

அன்றியும் இத்தலத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனர் திருப்பணிசெய்து பேறுபெற்றனரென்றும், வித்தர்கள் பலர் எப்பொழுதும் தங்கியிருக்கின்றார்களென்றும் புராணங்கூறும்.

ஸ்ரீஅணத்தேழுந்தநாயகர்:—இவர் உமாதேவியாரை அணத்தேழுந்தகோலமாக எழுந்தருளியிருப்பவர். உத்ஸவார்த்தத்தில் கோமுத்திர்த்தத்தில் தீர்த்தக்கொடுத்தருள்பவர் இவரே.

ஸ்ரீதியாகராஜர்:—முசுஞந்தருக்குச் சிவபெருமான் திருவாரூர்த் தியாகராஜராகக் காட்சி கொடுத்ததுதொடங்கி இவர்சந்தி இங்கே உளதாயிற்று; இவர் வீரசிங்காதனமுடையார். இவருடைய நடனம் ஸந்தரநடனம். உத்ஸவத்தில் திருத்தேருந்தருள்பவர் இவரே. இவரது பந்தர்க்காட்சி மிக அற்புதமானது; திருவாரூரில் ஸ்ரீ தியாகராஜர்க்குள்ள சிறப்புக்கள் இங்கும் உள்ளன.

இதுகாறுங்கூறிய விசேடங்கள் இக்கோவையில் பலவண்ணமாக அங்கங்கே அமைந்திருப்பவற்றுள், ஒவ்வொருபகுதி இனி எடுத்துக் காட்டப்படும்:—

(ஸ்ரீ மாசிவாமணியீசர் உமாதேவியாருடைய பகவடிவை நீக்கி அணத்தேழுந்தது)

(௧௪) “கோவைக் கரந்தொப்பி லாமுலையைக் காட்டினதீர்”

(௧௪௩) “அரகூரணத்த, நாயகனாதிருக் கோலமுமாய்”

(௩௮௫) “ஆனார் துவச னணத்தெழு நாயகன்.”

(முகுந்தருக்குப் புத்திரப்பேறளித்தது)

(௨௭) “மின்னுக் கதிர்வடி வேன்முகு குந்தன்முன். வேண்ட
(௨௪௯) “அளியா ஁டுதுறைப் புத்திரத் தியாகர்.” [வருள்”

(மகாதாண்டவம்புரிந்தது)

(௧௪) “துறைசை யாட்டினர்”

(௨௦௫) “ஆட்டிகந் தாடுந் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்”

(௩௮௩) “கோமுத்திக் கூத்தர்”

(௪௪௯) “குனித்தருள் கோமுத்தி நாதன்”

(ஆகமஸாரமாகிய திருமந்திரம் வெளிப்பட்டது)

(௧௯௫) “ஆகமந், சரக்கார் துறைசை”

(௨௯௬) “மூலாக மங்கண் முழங்குந் துறைசை”

(திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்க்குப் பொற்கிழியளித்தது)

(௧௩௪) “காழிமன் னர்க்கருள் செம்பொற் றியாகர்”

(௧௫௩) “தோணிபுரத், திறையவ னர்சொன்ன செந்தமிழ்க்
காக வினிதளித்த, நிறையுல வாக்கிழிச் செம்பொற் றனமது நேரி
ழையாய், குறையினு முன்பொற் றனமொரு நாளும் குறைவிலதே”

(௨௫௧) “சொன்னத் தியாகரிற் காணநல்க, வயலார் ஁ருது
கின்றார்”

(௨௮௫) “வண்டார் செருந்தி தியாகேசர் நல்குல வாக்கிழி
போற், றண்டா தவிழ்பொன் றருமா ஞார்”

(௩௨௪) “சன்னை யாண்டகைக்கோ, ராயிரம் பொன்னருள்
சொன்னத் தியாகர்”

(௪௫௧) “ஒப்பி லாமுலை நாயகரும், பொன்னுலன் றோபுகழ்ப்
பேர்படைத் தாண்டனர் பொற்பரசே”

(முனிவரர் வழிபட்டது)

(௨௪௪) “உயருந் தவத்தினா சொன்னத் தியாகரொ ராயிரந்,
பெயரும் பரசுந் துறைசை”

(அவர்களுக்கு ஞானோபேதேசம்புரிந்தது)

(௪௯) “பண்பனர்க்கு, ஞானத் துள்ளருள் செம்பொற்
றியாகர்.”

(வேதம் ஓதியருளியது)

(௭௨) “இருக்காலுங் கோமுதது.”

(கோர்செங்கட்சோழநாயனார்க்கு அருள்செய்தது)

(௨௦௯) “கதிர்மகுட, முடிவள வன்றொழுந் செம்பொற்
றியாகர்”

(உகரு) “சென்னிக் கருள்செய்த சொன்னத் தியாகர்”

(சஉசு) “ஆரண யாதருள் கோமுத்தி யீசர்.”

(இங்கே ஸீத்தர்கள் வாஸஞ்சேய்தல்)

(கஉ) “எத்திறச் சித்தரும் வந்தறியாச், சித்திரக் காவுமுண்டு”

(எஎ) “நவகோடிசித்த, ரிருக்குந் துறைசைப் பதிமாசி
லாமணி யீசர்வெற்பி, லுருக்குமச் சித்துச் சீனநானு மாடுவன்”

(உகக) “துறைசையில்வாழ், சித்தர்தம் விஞ்சையின்.”

(தீர்த்தவிசேடங்கள்)

(சஎ) “திருத்தத் துறைசை”

(எஉ) “திருக்கா விரித்திருத் தம்படிந்தோ.”

(திருக்காவிரியினியல்புகள்)

(சுஎ) “இருகோ டிவர்புனற் காவிரி”

(கக0) “திருத்துறைசைக், காவேரி யங்கயற் கண்ணாள்”

(உகசு) “உன் பதிவினவி, யங்கே வரவெண்ணி னோம்பொன்னி
யாற்றினுக் கஞ்சினமே”

(உசுஎ) “காவிரி யாடி யிரவுதங்கி”

(ஙசுசு) “கான்சென்ற வெப்பாறச் சீதளக் காவிரி தோய்ந்து”

(ச0எ) “பொன்னி, துரையா மெனும்வெள் ளுடுக்கை யுடஇ”

(சஉ0) “துறைசை, மங்கைய ராட மணங்கூர்பொன் னித்
துறைவா” [புனலே.]

(சஉக) “காவிரி தோய்ந்துவப் பார்தோய்வ ரோசிறு காற்

(திருவரசுகளின் இயற்பெயர்)

(ரு0) “நிலவாசார், தலக்கோயில்.”

(அவற்றின்நிழலில் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருத்தல்)

(உஅங) “அரசிடத்தி, னீடுமென் செம்பொற் றியாகேசர்”

(ஙஎ0) “அரசந், தருவது சேர்திருக் கோமுத்தியீசர்”

(சருக) “ஆண்டனர் பொற்பாசே.” (சிலேடை)

(அவை சந்நிதியின்றல்)

(ஙகஉ) “கோமுத்தி நாதன்முன் போதி யருள்பெறுவா, னெடி
யவ னின்றென நிற்குந் துறைசை.”

(மகப்பேறுகருதினோர் அவற்றை வலம்வருதலும், அவற்றினடி
யில் உரங்கீடத்தலும், சூருமவோர் அவற்றை நோக்கிக்கூறுதலும்)

(ஙஉஅ) “இணையிலெம் மூர்நல் லரசினைச் சூழுகொ லென்
றனர்”

(௩௩௧) “புத்ரத் தியாக ராசடிக் கீழ், வாங்கிடந் தேழை யுயிர்த் தே நெருமகள்”

(௩௩௧) “செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை, வாயழ காரு மரசினே நோக்கி மறைமொழிபோற், காயழல் வேலன்பர் யானக லே னென்று கட்டுரைத்து, நீயழச் சென்றனரே.”

(ஸபை)

(௧௧௧) “துறைசைமன்றிற், நீட்டிய பாவையன்னீர்”

(௧௧௨) “மன்றேறி யாடிய செம்பொற் நியாகர்”

(௧௧௩) “செம்பொற் நியாகரைத் தண்வரைக்கோ, தண்டாமன் ருவெனப் போற்றன்பர் வாழ்துறைசை”

(௩௩௪) “துறைசைமன்று, ணடக மாடிய செம்பொற் நியாகர்.”

(ஸ்ரீ தியாகராசருடைய திருநடனம்)

(௪௩௩) “தொம்மென வாட்டயர் சொன்னத் தியாகர்.”

(அவருடைய வீரசிங்காதனம்)

(௧௧) “கோழிச் செம்பொற் நியாகர்வைகு, மம்மணி யாச னங் கண்டி ரவங்க ளடைவுறவே, தம்முது காற்பிற பல்லா யிரமுகந் தாங்கிநிற்கு, மிம்மட வார்த மிடைக்கிடை யாவன மெய்துதற்கே.”

(அவருடைய சிலம்பொலி)

(௧௧௧) “செம்பொற் நியாகேசர் பாதச் சிலம்பொலிபோ, லேர் தங்கு தார்மன்னர் தேர்மணி யோசை யிருசெவியும், வேர்தங்கு மா றென வீழ்குக”

(௨௧௪) “சிலம்புஞ் சிலம்படிச் செம்பொற் நியாகர்.”

(அவருடைய பந்தர்க்காட்சி)

(௩௪) “சிற்பரர் செம்பொற் நியாகேசர் காட்சியிற் செல்வ மின்னார், பற்பலர் போற்றிடுங் கற்பகக் கொம்பின் பரிசு.”

(திருவிளக்குச் சிறப்பு)

(௧௧௧) “துறைசைப், பதிவைத்த தீபமன்னான்”

(௩௩௧) “கோழுத்தி யீசன் றுறைசை விளக்கனையான்.”

(அன்பர்கள் தோடுகட்டிச்சாத்தும் பணிச்சிறப்பு)

(௨௧) “பறவாக் குளவியை வண்டோடு கட்டிப் பணித்திடவே.”

இப்படியே மற்றவிசேடங்களும் இந்நூலுட் பலஇடங்களிற் பா ராட்டப் பட்டிருத்தலைக் கண்டுகொள்க.

■ இங்நாலாய்ச்சியர் இக்கோவையில் ஸ்ரீ பஞ்சாங்குர தேசிகரு டைய பெருமையையும், அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் மடத்தின் சிறப்பையும், அத்நூலுள் திருக்கூட்டத்தாரின இயல்பையும்,

புலவர்களின் விசேடத்தையும், தமிழின் வளர்ச்சியையும், தமிழ்வேதம் ஓதப்படுதலையும், ஓதுவார் களிருத்தலையும் கூறியிருக்கும் அருமை மிகப் பாராட்டற்பாலது. அவை வருமாறு:—

(ஸ்ரீ பஞ்சாஷ்டரதேசிகர்பேருமை)

(கௌ) “நறுந்துறைசை, யஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் நன தடியார்க் கொழித்த, சஞ்சிதம் போலத் தினைமுற்று மாள்”

(சௌ) “எங்கள்பஞ் சாக்கர தேசிகன் மாமரபு வாழி.”

(மடம்)

(நசக) “மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் திருமடமும்.”

(திருக்கூட்டத்தாரினியல்பு)

(கஉச) “அவநெறியிற், செல்லார்கள் வாழ்ந்துறைசை”

(உசுசு) “தவமேரு வார்தொண்டர் வாழ்திருவாவதி தண்டிறை”

(நநசு) “தியாக ரடிவணங்கித், தொக்குரவோர்மன் றுறைசை”

(நநு) “திருத்துறைசை, யுற்றிதி மாதவர் போலத் தவஞ் செய்து.”

(புலவர்களின்விசேடம்)

(கசு) “ஆவதிதுறை யொண்புலவோர், படிக்கத் தகுங்குள கக் கவி போலவிப் பைந்தழை, முடிக்கத் தகும்”

(சுஉ) “செந்நாப் புலவர் துதிக்குந் திரவியத் தியாகர்.”

(தமிழின்வளர்ச்சி)

(சச) “முத்தமிழ் தெள்ளந் திருவா வதிதுறை”

(நௌ) “தமிழ்த் துறைசை”

(சௌ) “தமிழாரூர்.”

(தமிழ்வேதம் ஓதப்படுதல்)

(நக) “சுகந்தா வல்லாதமிழ் வேதங்க ளோதுந் துறைசை.”

(ஓதுவார்களிருத்தல்)

(கசு) “துறைசை, யூரோது வார்வினை வீழ்ந்தென.” (சிலேடை.)

பலவகையான பிரயோகங்கள் இந்நூலில் வந்துள்ளன: அவற்றுள், செய்யுளின் எண். வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவன:

உஅ பறவாக்குளவி — மலைமல்லிகை.

அரு {பாயாதவேங்கை — வேங்கைமரம்.
பாயும்வேங்கை — புவி.

சுருஉ {உரையாத்தனம் — கொங்கை.
உரைக்குந்தனம் — பொன்.

(தறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவன)

கக. 'முல்லாய் நின்பேர்க்குணம்'—பேர் - கம்பு.

அஅ. ஒற்றிடையாரும் அதி=அத்தி - யானே.

உ௦அ. 'வண்டின்பெயர்பெற்றன வொன்றற வொன்றடினும்'—
பெயர்=தும்பி, அரி என்பன; பெற்றன முறையேயானையும் சிங்கமும்.

சஉக. 'கோமுத்தி யிசரவர்க்குரிய பேரனையாய்'—பேர்-மாசிலா
மணி.

(தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநீற்றல்:)

ககக. 'நீடுகின் கண்ணுக்கு நேரிது பாரென்று நின்மகட்டு
நாடுமொ ராடவன் வந்தீறில் காவிரி நல்கினனாற்
நோடுறு நீள்செவிச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுள்ளா
ராடுமவ் வாற்றின் றலையெழுத் தாடுகின் றுடிடத்தே.'

நறில்காவிரி=காவி - நீலோற்பலமலர்; அவ்வாற்றின் தலையெ
ழுத்து=கா - சோலை.

இந்நூலில் அங்கங்கே இவர் அமைத்திருக்கும் சைவ நூற்
கருத்துக்கள் முதலியன நோக்கற்பாலன. அவற்றுள்,—

(சைவநூற் கருத்துக்கள்)

அ௦. 'முத்தியென் னப்படி மங்கையைச் சேர முயல்பவருஞ்
சத்தியென் னப்படி மீச னருளன்றிச் சார்தலுண்டோ'

கக. 'அருளா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாக ரடியரைவிட்
டிருளா ணவங்கழிந் தோடுத லேய்ப்ப'

கருச. 'சொன்னத் தியாகரை வாழ்த்தலர்நெஞ், சல்லா
யிருண்ட வணரார் குழலி'

உகக. 'நட்டிம் வினைதவிர்த் தன்பர்க் கருளெனு மின்னமிர்த
முட்டிடுஞ் செம்பொற் நியாகேசர்'

ககஅ. 'என்சென்னியிற் பங்கயப்பா, தஞ்சுட்டிங் கோகழிச்
செம்பொற் நியாகர்.'

(இலக்கணக்கருத்து)

உச. "அணியியன் முற்றும் படித்தலினால்"

எக. 'எல்லா வெழுத்திற்கு நாயக மாமவ் வெழுத்தினென்றி,
எல்லா லவைக்குச் சிறப்புளதோ'

• கருள. 'நீயுன் னருள்பெற்ற மின்னினையு, நேரிய நாயக வரு
மொழியோடு நிலைமொழிக்கோர், சாரியை போனடு நின்
நே நையுமெண்ணித் தாங்குகவே.'

(இசைநூற்கருத்து)

சகடு. 'உகந்தவர் பாற்பாடி. பாடினி தோடி. தையே.'

(மந்திரவாதம்)

ககூ. 'ஐந்தலை நாக மகன்முழைக் கண்டஞ்ச மன்றுதங்கை,
தந்தலை யேலென்றொர் மந்திரங்கூறித் தடுத்தளித்த,
வெந்தலைவர்'

நடபுக. 'அவர்சொன்ன பதமனுவால்.'

இந்நூலில்வந்துள்ள சிலமொழிகள்:

எத்து - உசக
ஒருக்கால் - எஉ
கோட்டி - ககூந, நடுந
சரி - கரஅ
சரிப்பட்டது - உச
சொக்கு - எந
தயவு - உடுந
தனகு - சகூந
பற்பம் - உ
பெற்று - நகூசு
நடி - ந
உழப்பு - நடபுக

ஒப்பினன் - கஅசு
கூட்டிறவு - ககூ
சஞ்சீவனி - ககூ
சதிர்ப்பாடி - அஉ
சரக்கு - ககூந
சானு - உககூ
சேப்பு - எஅ
தண - ககூ
நீங்கள் - நகூசு
பத்மம் - ககூசு
மாற்கம் - கஅஉ
வெள்ளீட்டி - ககூசு

பிழையந் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சகூ நா கூசு அகூ	நடு உக உக சுர	வேற ரீரென்று கூருமனு மாதவருரை	வேற ரீரென்னு கூர்வானு மாதவரை

உ

கணபதிதுணை.

திருவாவடு துறைக்கோவை.

— ❖ ❖ ❖ —

விநாயகவணக்கம்.

நறைக்கோவை யன்னசெவ் வாயொப்பி லாமுலை நன்னுதலிற்
பிறைக்கோவை யக்கணி வான்றரு மைங்கர பேணுமன
வறைக்கோவை யாதரித் தன்போ டிரைக்குநல் லாவடுதண்
டுறைக்கோவை பாடத் துறைதோறு நின்னடி தோன்றிடுமே. (உ)

நின்னுறைசைக் கோவைமுன்னே நிற்கவைத்த பேர்நிரம்பத்
தென்னுறைசைக் கோவைதனைச் செப்பவே—1 நன்னுறைசை
யாதிபனே யெங்க ளழகியநற் குஞ்சரமே
கோதறவென் னெஞ்சிற் குடி. (உ)

நூல்.

கைக்கிளை.

காட்சி.

நீர்கொண்ட செம்பொற் கமலமு நீலமு நீங்கரிய
வார்கொண்ட முல்லையுங் கோங்குமென் காந்தள மல்கியொல்கிச்
சீர்கொண்ட வாவடு தண்டிறைச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பி
லேர்கொண்ட தெய்வ மலர்ப்பூங் கொடியொன் றெதிருற்றதே. (க)

ஐயம்.

பாதல மோதிருப் பாற்கட லோசங்க பற்பநிதி
மீதல மோவிஞ்சை யோர்தல மோவிரி நீருதித்த

அரும்பதவுரை.

விநாயகவணக்கம்.

க. கோவையன்ன - கொல்லைக் கனியையொத்த. கோவை அக்கு - கோக்
கப்படுதலையுடைய அக்குமணிகள். மன அறைக் கோர் - மனமாகிய அறையி
லெழுந்தருளிய சிவபெருமான்; அறை - பாறையுமாம்.

உ. துறைசை - திருவாவடுதுறை. கோ - பசு. பேர் - துணைவந்த விநா
யகரென்பது. அழகிய நற்குஞ்சரம் - அழகிய விநாயகர். பேர்நிரம்ப என்
னெஞ்சிற் குடியாக நன்னுறை. சையம் - மலை; ஒருமலையுமாம்.

நூல்.

உ. பற்பம் = பத்மம் - தாமரை; “பற்பநாப னுயர்வற வுயரும் பெருந்
(பிரதிபேதம்.) 1 நன்னுறைசெய்,

பூதல மோதிருக் கோமுத்தி யீசர் பொருப்பின்மய
லாதல மோகத் ¹தவரு முறுமிய ளார்தலமே.

(2.)

துணிவு.

வாடாத போதிமை யாடாத போதிந்த மாநிலத்திற்
சூடாத போதழ லோடாப்பொற் பூணுமில் சோருநெஞ்சே
யீடார் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பில்
வீடா விளக்களை யார்க்கிடம் வேறில்லை மேதினியே.

(ங.)

குறிப்பறிதல்.

தென்னு வதிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் செழுங்கிரிமே
லந்நா ளமர்க்குப் பொன்னுழி முன்ன ரமித்ததொரு
கொன்னார் விடந்தந்து பின்ன ரமுதங் கொடுத்ததிந்த
மின்னார் கடவி விரண்டிமொர் காலே விளங்கியவே.

(ச.)

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கண்ணல்.

திருவா வதிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் செழுஞ்சிலம்பி
லொருவாமை வம்பிற் புதைக்குந் தனங்களு மூற்றிருந்து
வருவா யமிர்தமு மென்றுமுன் ளாருண் மகிழ்ந்துநெஞ்சே
தருவார் களிப்புறச் சார்ந்திரந் தார்க்கிந்தத் தையலரே.

(ரு.)

இரந்துபின்னிலைநிற்றல்.

இருந்தா மரையனம் பானிறப் பேட்டுக் கிறவருத்திப்
பொருந்தா வதிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் பொருப்பிலரு
மருந்தா யெனக்கின்று வாய்த்தவ ரேமன் மதன்கணைக்கு
விருந்தாய் வருந்தி மெலிவேன் பிணியை ²விலக்கிடமே.

(சு.)

முன்னிலையர்க்கல்.

துண்டப் பிறைச்சடைச் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
றண்டைக் கிணங்கிய தாளுடை யீர்ச்சகி மாருடனே
கெண்டைத் தடஞ்சுனை நீர்குடைந் தாடு கிலாமலிங்கென்
பண்டைத் தவப்பயன் போனிற்கு மாறு பகருமினே.

(ஏ.)

திமலோ - நெற்பரன்'' என்பது திருவாய்மொழி. கோமுத்தி - திருவாவதி
துறை. அமோகத்தவரும் மயலாதலுறும்.

ங. போதும் போதும் போதுமென எண்ணும்மை விரிக்க. இல் - இல்லை.

ச. பொன்னுழி - திருப்பாற்கடல். மின்னார்கடல் - தலைவியின்கண்கள்.
இரண்டு - விடமும் அமுதமும்.

ரு. வம்பிப்புதைக்குந் தனங்கள் - சிலேடை. சு. இறவு - இறமீன்.

(பி - ம்.) ¹ அவர்க்குமுறும், ² விலக்குவரே.

வண்டோச்சி மருங்கனை தல்.

நாகத் திருவரைக் கோமுத்தி யீசர் நறுந்துறைசை
மாகத்தண் சோலை மதுகரங் காளந்த வைப்பகன்று
பாகொத் தமிழ்தொத்த சொல்லியற் கொல்லியம் பாவையன்னுண்
மேகத்தைச் சூழ்ந்தென்கொன் மின்னுக் கிடுக்கண் விளைக்கின்றதே.

இதுவுமது.

வண்ணச் சடாமுடிச் செம்பொற் நியாகர் வளர்துறைசைப்
பெண்ணிற் சிறந்தவர் நூலுண ராமற் பெரிதுமந்தோ
பண்ணிற் பழகிய பாட்டளி காள்பைத்த பாயிருள்வாய்க்
கண்ணிக்குள் ளேயகப் பட்டெரென் றும்மைக் கடத்துவனே. (க)

மெய்தொட்டுப்பயிறல்.

கட்டா ரணிகுழல் கட்டா நிரைவளை கைத்திருத்திப்
பட்டாடை யிற்பட்ட னுண்டிக ணீவிப் பரமதத்தார்
சுட்டாப் பரம்பொருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்னார்
கிட்டாப் பதமுமென் கையால் வருடக் கிடைத்ததுவே. (க௦)

பொய்பாராட்டல்.

செம்மலர் மாதுறை கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வைகு
மம்மணி யாசனங் கண்டர வங்க ளடைவுறவே
தம்முது காற்பிற பல்லா யிரமுகந் தாங்கிநிற்கு
மிம்மட வார்த மிடைக்கிடை யாவள மெய்துதற்கே. (க௧)

இடம்பெற்றத்தழால்.

துத்தி யராவணி செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்னார்
வைத்தகண் ணோட்டமுண் டெத்திறச் சித்தரும் வந்தறியாச்
சித்திரக் காவுமுண் டிள்ளுறும் வேட்கைச் செழுங்கடலை
ரித்திலப் பூண்முலைப் பொற்குடங் கைக்கொண்டு நீந்துவமே. (க௨)

வழிபாடுமறுத்தல்.

நல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர்த நற்பொருணூல்
கல்லாதவறிற் கவலாம லென்னுயிர் கால்விழுந்த
செல்லாரைக் கண்டு செழித்தே யசோகத்தைச் சேர்ந்தகொடி.
முல்லாய்நின் போர்க்குணம்பெற்றேற் கிடந்தந்தென் முன்னிற்பாயே.

அ. கொல்லியம்பாவை - கொல்லிமலையில் அமைந்துள்ள பாவை,மேகம் -
கூந்தல். மின் - இடை.

க. நூல் - நூல்போன்ற இடையும் படித்தற்குரிய நூல்களும். இருள் -
கூந்தல். கண்ணி - மாலைபும் வலையும். க௦. கள் தார். கட்டா - கட்டி.

க௧. கோகழி - திருவாவடுதுறை. கண்டரவம் - சிங்கம். பிற, அசை.
உகம் - யுகம். இடைதல் - பின்னிடல்.

■ க௨. பொருள்நூல் - இறையனாகப்பொருள். கால்விழுந்த செல்லார் -
காலிறங்கிய மேகம், வணங்கிய பகைவர். அசோகம் - சோகமின்மை, ஒரு
மரம். போர்க்குணம் - கற்பு.

இடைபூறுகளித்தல்.

பாட்டரி யாலிக்கும் பங்கே ருகத்தைப் பழித்துவனத்
தோட்டிய வத்தத்திற் கோவைக் கார்தொப்பி வாழுலையைக்
காட்டினிற் நீர்மட வீரத னாற்கவி னாந்துறைசை
யாட்டினர் செம்பொற் நியாகேச ரேயென்ன வாயினிரே. (கசு)

இதுவுமது.

தொழுதவர்க் கின்பருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையங்கா
மழலைவண் டாடுங் குழன்மட வீர்கையில் வைத்திருக்கு
முழுவது நீர்மறைத் துக்கொண் டிரந்து மொழிந்திமிப்
பொழுதும் தாகமுன் றந்தத்தைக் காட்டல் புகழல்லவே. (கரு)

நீடுநீனந்திரக்கல்.

சூட்டம் புயங்கத்தர் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பில்
வாட்டம் பெறப்புத்தி மான்றனைப் போர்க்கண் வலைபரப்பி
வேட்டஞ் செயத்தளர்ந் தெய்த்தேனைப் போதென் விடாய்முழுது
மோட்டந் தரவுங்க ளோட்டந் தருமமிர் துண்பதுவே. (கசு)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

வீணர்க் கருமையர் செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
யாணர்க் கெளியர் வரைமேன் முராரி யடன்மகனார்
கோணைப் படைவந்து சூழ்ந்ததென் றன்பர் குதுகுதுத்தா
குணற் கபாட மினிநிற்கு மோசொல்லு நன்னெஞ்சமே. (கசு)

வறிதுநகைதோற்றல்.

விண்ணாற் றறலை யரசிலை தோய்த்தள்ளி வீசுகின்ற
தண்ணு வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் தடஞ்சிலம்பி
லுண்ணண் முழுதும் வெளிதாய் வெளிப்புறத் துற்றதுபோற்
பெண்ணு ரமுதொண் முகத்திள மூரல் பிறந்ததுவே. (கசு)

கசு. வனம் - நீர், காடு. அத்தம் - கை. கோ - கண்கள், பசு. சிவ
பெருமான் அம்பிகையின் பசுவடிவத்தை நீக்கியருளிய கதையை இக்கவியில்
அமைத்துக்கூறிய அழகு மிக வியக்கற்பாலது.

கரு. வைத்திருக்குமுழுவதும் - கூரியகண்கள் முழுவதையும், வைத்
திருக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும். உமதாகமுன் றந்தத்தை - உம்முடைய
மார்பினிடத்தேயுள்ள யானைக்கொம்பு போன்ற தனங்களை, உமக்கே யுரித்
தாகக் கொடுத்தபொருளை.

கசு. புத்திமான் - புத்தியாகியமான், அறிவுடையவன் (தன்மை). கண்
வலை - கண்களாகிய வலை, கண்களையுடையவலை. ஓட்டந்தர - ஓட. ஓட்டும் -
உதடு. எப்போது உண்பது.

கசு. ஆணர் - அன்புடையவர். மகனார் - மன்மதன்.

முறவற்குறிப்புணர்தல்.

அள்ளற் பழனத் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்சென்னிப்
பிள்ளைப் பிறைதுத லாடிரு வாயிற் பிறந்தகிலா
வெள்ளத் தனையுமென் றாழ்க்கக லாவென் மனத்திருளை
விள்ளக் கழந்தத ரோவென்சொல் வேணிந்த விம்மிதமே. (கக)

முயங்குதலுறுத்தல்.

இருங்கன்னி யிஞ்சித் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர்வெற்பின்
மருங்கண்ணி வென்மதன் மாட்டம ரேதினி மன்னுயிர்போ
லொருங்கிவர்க் காத்தநன் னொனெடுங் காவ லுடைப்புண்டதா
லருங்கொம்மைக் கோட்டைநங் கையாற் பிடித்தர சாளுவமே. (உ௦)

புணர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

சிட்டர்கொண் டாடுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
சட்டக வெற்புத் துளைதொறுந் தித்திக்கத் தாமரைநீண்
மொட்டென்ற பூண்முலை யாளெனக் கீந்த முருக்கலர்வாய்
மட்டின் சுவைக்கின்ன மட்டென்று சொல்ல வரம்பில்லையே. (உ௧)

புகழ்தல்.

சோனாடர் போற்றிய செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
காணு மருங்குனின் பூனாக் கொங்கையைக் கண்டழிந்த
நாணு புலியி லொருவர்தங் கண்ணுக்கு நண்ணிதாய்ச்
சேணுர் விசுட்பிடைச் சக்கர வாகந் திரிகின்றதே. (உ௨)

ஏற்புரவணிதல்.

பொற்றேர்க்குப் பட்டினல் யானைக் கணிகளும் பூஞ்சிலம்பி
னற்றூட் குருளுந் தலைக்கலங் காரமு நான்புனையக்
கற்றூர் துறைசைக் கனகத் தியாகர் கருணையன்னீர்
வற்றூத முற்பலன் கைப்பல னாவின்னு வாய்த்ததுவே. (உ௩)

வன்புற.

அணிந்துழி நாணியதுணர்ந்து தெளிவித்தல்.

ஓங்கிய செம்பொற் நியாகேசர் கோமுத்தி யூர்வரைமேல்
வாங்கிய சிற்றிடை நாணியஞ் சேன்முன்னம் வாய்த்திடுகின்
பாங்கியும் யானு மணியியன் முற்றும் படித்தலினுந்
ருங்கணி முன்னுக்குப் பின்விவ காது சரிப்பட்டதே. (உ௪)

உ௦. மருங்கு அண்ணி. கொம்மைக்கோட்டை - கொங்கைகளாகிய
கொம்பினை, வட்டமாகிய கோட்டையை. கை - கையும் சேனையும்.

■ உ௧. மட்டு - கள், அளவு. உ௨. சக்கரவாகம் - ஒரு பறவை.

உ௩. உருள் - ஓராபரணம். புனைய வாய்த்ததென்க.

உ௪. சிற்றிடை, விளி.

பெருநயப்புரைத்தல்.

தொடுக்குங் கடுக்கையர் செம்பொற் நியாகர் துறைவசைவண்டு
படுக்குங் குழலிதன் செவ்வாய்க் குமுதப் பனிமலர்போ
லடுக்குங் கலைத்திங்க ளன்றியெப் போது மருந்தநருக்
கொடுக்குங் குமுதமுண் டோவண்டு காணுங் குறுஞ்சனைக்கே. (உரு)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

துப்பார் திருவுருச் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
செப்பார் முலைக்கொடி வாடுவ தென்றென் கடலுருளின்
மைப்பாய் வடகட லச்சியைந் தென்ன மணத்தல்செய்த
விப்பா லிணைமக் கப்பால் விலக்குவ ரேவர்களே. (உசு)

பிரியேனென்றல்.

மின்னுக் கதிர்வடி வேன்முசு சூந்தன்முன் வேண்டவருள்
பொன்னித் துறைசைநஞ் செம்பொற் நியாகர் பொருப்பிடையின்
றன்னேப் பிரிந்தக லேன்பிரிந் தாலுயிர் தாங்குவனே
வென்னுக் கிரங்கல் சுடர்நிற்கு மோதிரி யின்றிமின்னே. (உஎ)

பிரிந்துவருகென்றல்.

பிறவா நெறியருள் செம்பொற் நியாகப் பிரான் றுறைசை
யுறவாரிற் போகி வருவலின் னேயென் னுயிர்க்குயிரே
நிறவாரி சத்துத் திருவனை யாயிங்கு நீபறிக்கும்
பறவாக் குளவியை வண்டோடு கட்டிப் பணித்திடவே. (உஅ)

இடமணித்தென்றல்.

நஞ்சிக் கொடிக்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லஞ்சிக் கொடியவர் போற்கவ லேலெனக் காரமுதாம்
வஞ்சிக் கொடியிடை வெய்யோன் விலக வளர்ந்தவெம்மு
ரிஞ்சிக் கொடிசெயு தும்மூர்க்கெப் போது மிளரிமூலே. (உக)

இதுவுமது.

மூப்பா யினையரு மாகிய கோழுத்தி முத்தர்பணிக்
காப்பார் துறைசையெம் மூர்ச்செந்நென் முத்துங் கருப்புமுத்துந்
தேப்பான லங்கண்ணி வந்தங்கு வாரித் தினன்கொடுபோய்க்
கோப்பார்தும் மூர்வரை நித்திலத் தோடுங் கொடிச்சியரே. (உஃ)

உசு. பால் - நல்வினை. உஎ. என்னுக்கு - யாதிலுக்கு. சுடர் - தீபம்.

உஅ. பறவாக்குளவி - மலைமல்லிகை, மலைப்பச்சை. வண்டோடு-வண்டுக
ளோடு, வளவிய தோடு. பணித்திடவருவலென்க.

உக. நம்சிக்கு - நமது சிக்கை. கொடியிடை, விளி.

உஃ. "மூப்பா னினையவன் முன்னவன் பின்னவன்" (கோவையாரி.)
தேப்பா னலங்கண்ணி - தேனையுடைய கருங்குவளை மலர்போலுங் கண்களை
யுடையாய்.

தெளிவு.

நடத்திற் சிறந்தவர் செம்பொற் நியாகர் நறுந்துறைசை
யிடத்திற் சிறந்தவர் போய்வர வேண்டுமென் நெண்ணியந்தோ
திடத்தினிற் நேற்றுவித் திட்டிங் குரைக்கவென் சித்தமென்னுங்
குடத்திற் கலங்கிய நீர்தெளி வாம்வண்ணங் கூடியதே. (நக)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்டு உளத்தொடுசொல்லல்.

நன்னத்தின் முத்து வடமலை தாங்கி நடுதுடங்கப்
பின்னுற்ற பார்வையு முன்னுற்ற காலும் பெயரநெஞ்சே
யென்னத்தர் மின்னத்தர் சொன்னத் தியாக ரெழிற்புறைசை
யன்னத்தின் மென்மெலச் செல்கின்ற வாரம தாருயிரே. (நஉ)

பாகனெடுசொல்லல்.

பல்லார வண்டலிற் சிற்றடி பேர்த்துப்பின் பார்த்துமுன்பார்த்
தெல்லார்க்கு நாணித் திருமுகங் கோட்டி யிளங்கொடிபோ
னல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் நளிர்வரைமே
லுல்லாசத் தேகுதல் காண்வல வாவென் னுயிர்த்துணையே. (நங)

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.

நற்பல தேவர் முடித்தலை தாழ்க்கணன் னுந்துறைசைச்
சிற்பார் செம்பொற் நியாகேசர் காட்சியிற் செல்வமின்னார்
பற்பலர் போற்றிடுங் கற்பகக் கொம்பின் பரிசிதென்றார்
சொற்பன மோவென்ன வற்புத மோவங்குத் தோன்றியதே. (நசு)
வாயில்பெற்றுய்தல்.

ஆவித் துணையெனக் கெப்போது மீங்கிவ ளாமெனவே
காவித் துணைவிழி காட்டிப்பொற் றோட்டைக் கடந்துலவும்
வாவித் துறைசைச் சிவலோக நாயகர் மால்வரைமேற்
பாவித் துளையுநெஞ் சேயுய்ய லாமிவன் பாலடித்தே. (நரு)

இதுவுமது.

குயிற்குல நானுஞ்செவ் வாய்மொழி யானைநங் கோமளத்தி
னுயிர்க்குயி ராமென் னுணர்ந்துநெஞ் சேயிடை யூறுளதோ

* நக. தேற்றுவித்திட்டு - தெளிவித்து, தேற்றங்கொட்டையால். உரைக்க-
சொல்ல, தேய்க்க. நீர் - குணம், புனல்.

நஉ. நத்து - சங்கு, மின் அத்தர் - உமையை இடப்பாதி யில் உடையார்,

செயிர்க்குல நீக்கித் துறைசையி லானந்தத் தேன்வழங்கு
மயிற்பெடை வாமத்தர் கோழுத்தி யீசர் வரையிடத்தே. (௩௬)

பண்புபாராட்டல்.

சீரொப்பில் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் திருவரசு
மேரொப்பி லாளஸ்குல் போன்றிலை யீனரி தின்சொலைப்போற்
பேரொப்பி லாமுலை யேந்துகைக் கிள்ளையும் பேசரிதாற்
பாரொப்பி லாளுறுப் புக்கவை யேயொப்புப் பார்த்திடிலே. (௩௭)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

தென்னா வடிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் சிலம்பிடத்தென்
மன்னாவி யைத்தந்த தக்கோ ரிருவரும் வாழியரோ
பொன்னாட ரேக்குறப் போதன் படைப்பறப் பூவைமல
ரன்னான் பழிச்சிடத் தந்நே ரிலாதிவ் வகலிடத்தே. (௩௮)

கண்படைபெறு துகங்குதேதல்.

நத்துறை யாவித் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லுத்தி யராநிதம் பத்தாளென் னெஞ்ச முறக்கமுந்தான்
கைத்தலங் கொண்டிகைம் மாறாத்தன் குந்தளக் காரிருளை
வைத்தெந் ககன்றன ளோவற நீளுமிம் மைக்கங்குலே. (௩௯)

இதுவுமது.

சேலாடி கண்ணியை நீங்கிக் கருங்கங்குல் சேரக்கண்டு
மாலாய்த் தாயிலற் நிமையா தழுங்கலின் வான்னுறைசைச்
சூலா யுதக்கரர் செம்பொற் நியாகர் துணையிழந்தே
யாலாலங் கண்டச் சுறுமிமை யோரையொப் பாயினனே. (௪௦)

இடந்தலைப்பாடி.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல்.

நானேது மெண்ணி முயலா திருக்க நயந்துமுன்னந்
தானே தமித்துத் தருந்தெய்வ மின்றுந் தருநெஞ்சமே
தேனேது கொன்றையர் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
வானேறும் வாச மலர்க்காவிற் சேறும் வருதியொத்தே. (௪௧)

முந்துறக்காண்டல்.

மாசிலைக் காமன் ரொழுந்தெய்வ மோவவன் வாசமுறும்
பாசறைக் கேற்று மணிவிளக் கோவெனப் பல்பொறியார்
தேசர ணேங்குந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பின்
மூசலர்க் காவில்வந் தென்பெரு வாழ்விங்கு முன்னின்றதே. (௪௨)

முயங்கல்.

கற்கண்டு வெற்பின் மதுக்கொண்டல் பெய்து கரைந்தொழுதி
கிற்கின்ற வாறெஞ்ஞ நீக்கற் திரண்டற்ற நேசமொடு
மற்கண்டர் கோகழிச் செம்பொற் நியாக ரமிக்கலினான்
பொற்கென்ற பூண்முலை யானைக் கலந்து புணர்ந்ததுவே. (சுந)

புகழ்சல்.

முத்தமிழ் தெள்ளுந் திருவா வடிதுறை முக்கணக்க
ரத்தர்நஞ் செம்பொற் நியாகேசர் வெற்பி லணியிழைநின்
வித்தக வல்குற் றடந்தேரைக் கண்டுமுன் வெள்கியன்றே
சித்தசன் றேரின்னுங் காற்றாய் விசும்பிற் றிரிகின்றதே. (சச)

இதுவுமது.

மன்னிரு வாணி துறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பிற்
பின்னிருங் கூந்தலுன் மென்சாய லின்வளம் பெற்றிடவே
முன்னிரு நான்குகண் ணனைச் சிறையிட்டி முற்றுங்கண்ட
பன்னிரு தோளின யின்னமுந் தோகை பரிக்கின்றதே. (சரு)

உடன்புணராய்த்தய்த்தல்.

வண்டில தால்விரைச் செண்பகப் பூம்பொழில் வான்றருவாக்
கண்டிட நின்சகி மார்தெய்வ தப்பெண் களிர்கருலத்
தொண்டெனைக் கொண்டவர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
மெண்டிரைத் தெள்ளமு தேநீ சசியிற் சிவனுக்கவே. (சசு)

பாங்கற்கூட்டம்.

தலைவன்பாங்கனைச்சார்தல்.

திருத்தத் துறைசையிற் செம்பொற் நியாகரைச் சிந்தைசெய்யார்
கருத்திற் கவலையு நேனெஞ்ச மேகருங் கல்லிலுநா
ருரித்துத் தருநம் முயிர்ப்பாங்க னைக்கண்டிவ் வுண்மைசொன்னான்
மருத்துப் பயோதரத் தாலநங் காங்கியை மாற்றுவனே. (சஎ)

பாங்கள் தலைவனை உற்றதுவினாதல்.

பன்மாத் தெய்வப் படைபயின் றோவெம் பகைதுமித்துத்
தன்னு ருயிரிற் நிசைபுந் தோசெந் தமிழ்வடித்தோ
மின்னார் துறைசையிற் செம்பொற் நியாகர்தம் வெற்பண்ணலே
யென்னு டகவரைத் தோளின யாம லினைத்ததுவே. (சஅ)

சச. சித்தசன் தேர் - தென்மல்.

சரு. கூந்தல் - விளி. இருநான்குகண்ணான் - பிரமன். பன்னிரு
தோளன் - முருகக்கடவுள்.

• சஎ. திருத்தம் - புண்ணிய தீர்த்தம். மருத்துப்பயோதரம் - அமுதத்
தையுடைய கொங்கை, காற்றோடுகூடிய மேகம். அநங்காங்கி - காமத்தி.

சஅ. வடித்தோ - ஆராய்ந்தோ.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

பானத் துலாம்வயற் கோழுத்தி யூர்நண்ப பண்பினர்க்கு
ஞானத் திரளருள் செம்பொற் நியாகர் னளர்வரைமேல்
வானத்திற் சஞ்சரி யாப்பே ரெழிலி வளர்குறிஞ்சிக்
கானத்தில் வந்துண்ண வற்றிய தாலென் சிலக்கடலே.

(சக)

கற்றறிபாங்கன்கழறல்.

நிலக்கோர் பசும்பொட் டொளிர்குவ தென்ன நிலவரசார்
தலக்கோயின் மேவிய செம்பொற் நியாகர் சயிலத்தஞ்சை
வலக்கோதைப் பேதைக் கனலரக் காகி மறுகலென்னே
யிலக்கோ விதுபுவ னத்தொப் பிலாவெம் பிரான்றனக்கே.

(ரு0)

கிழவோன்கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

தோணு விரண்டுள செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
கோணர் பிறைநுதற் கோகன கைக்குங் குலதெய்வத்தைப்
பூணு ரிளமுலைக் கொம்பினை யான்செய்த புண்ணியத்தைக்
காணுய்கண் டாயெனின் வீணுவிவ் வீரங் கழறலையே.

(ருக)

கிழவோற்பழித்தல்.

ஆசிலக் கன்னிக்கு மீதுசென் ரோங்கர சார்துறைசைத்
தேசிகப் பொற்சடைச் செம்பொற் நியாகர் சிலம்பிலொரு
பாசிலைக் காநெஞ் சினகிற்றென் ருயண்ணல் பண்ணிருப்பி
னாசிலைக் கோவயி ரப்பொருப் புத்துனை யுண்பதுவே.

(ருஉ)

கிழவோன் வேட்கை தாங்கற்கருமைசாற்றல்.

சுற்றுஞ் சடிவத்தர் கோழுத்தி யீசர் துறைசைவெற்பிற்
குற்றும் புதுமலர்க் காலுடு வந்தவன் கோக்கடல்வீழ்ந்
தெற்று மவாவலை யாற்சுழல் வேணுக் கினியவடன்
பற்றுந் தனக்கல னன்றிப்பின் வேறொரு பற்றில்லையே.

(ருங)

பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்.

சூலேந்து செம்பொற் நியாகேசர் கோகழித் தொல்லரசின்
மேலேயெக் காலுமின் மாலேறக் கண்டன மெய்ம்மையது
போலேநஞ் சீரர சின்றலை மீதும் புனத்தொருமின்
மாலே நிடினமட நெஞ்சே யிருந்தென்ன வாய்நமக்கே.

(ருச)

சக. பேரெழிலி - போழுகையுடையாள், பெரிய மேகம்.

ரு0. நிலவரசு - படர்ந்த அரசமரம் அல்லது கொடியரசு. அம் சைவலம்.

ருக. கோகனகை - திருமகள்.

ருஉ. கன்னி - ஓரிராசி. தேசிகப்பொன் - ஒருபொருட் பன்மொழி.
ஊசி வை - ஊசியின் கூர்மை.

ருங. குற்றம் - பறிக்கப்படும். கோ - கண்கள். கலன் - கப்பல், ரு

ருச. சூல் - சூலம். அரசு - அரசமரம், தலைவன். மின்மால் - மின்னலை
யுடைய மேகம், தலைவியாலுண்டாகிய காம மயத்தம்.

பாங்கன் தலைவனோடமுங்கல்.

விளக்க மருத துறைசையெங் கோமுத்தி மெய்யர்வெற்பி
லளக்கரி தாயரின் கல்வியுஞ் சீலமு மாண்மையுமோர்
குளக்கனி வாய்மொழிக் கள்ளிக்குக் கொள்ளை கொடுத்தொருஞ்சந்
துளக்க முருநிற்றி யேந்தாலும் தென்னுடைத் தொல்வீனையே. (௫௫)

பாங்கன் எவ்விடத்து எவ்வியற்றென் தல்.

பைம்போதி மாநகர்ச் செம்பொற்றியாகர்பற் ருரையொறுக்
கும்போதி லேந்துங் கொடுமா மோவவர் கோறுயிலு
மம்போதி யோவிடம் யாதுன்னை யிவ்வண்ண மாகக்கண்ட
வம்போதி மான்வண்ண மென்னிறை வாசொல் வகையெனக்கே. ( )

தலைவன் அஃது இவ்விடத்து இவ்வியற்றென் தல்.

துளவே யணிவிடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
களவே பயில்கருங் கண்ணாலென் னுள்ளங் கவர்ந்தவட்குத்
தளவே நகைதற் தளவே யிடுகிடை தண்மதியின்
பிளவே நுதல்செண்ப காடவி யேயிடம் பெண்கொடிக்கே. (௫௭)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்.

தேன்வருங் காவியை 1நின்னாழிக் காவியைச் சென்றுகண்டு
நான்வருங் காறும் பளிக்கறை மேனிற்றி நற்றவர்வாழ்
வான்வருங் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலன்னர்
தான்வருங் காறும் தரித்துநிற் குந்நான் ருனென்னவே. (௫௮)

பாங்கன்குறிவழிச்சேரல்.

மயில்போ னடந்துபற் தாடுவ ரோபன் மலர்பறித்துக்
குயில்போன் மிழற்றிநிற் பாரோ வறிகிலன் கொள்ளைவண்டு
துயில்போங் கடுக்கையர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையண்ண
லயில்போல் விழியு மலைபோன் முலையுமுண் டானவரே. (௫௯)

பாங்கன் இறைவியைக்காண்டல்.

பனிச்சந் திரமுக மண்டல மீதரைப் பாம்பிதுசி
ரனிச்சம் பொருத வடித்தா மரையிவை யாந்துறைசைத்
தனிச்சந் காரொங்கன் செம்பொற் றியாகர் தடங்கிரிமே
லினிச்சங்கை யில்லை யிவரே யிறைசொன்ன வேந்திழையே. (௬௦)

௫௫. குளம் - வெல்லம்.

௫௬. போதி - அரசு. ஒறுக்கும்போதில் - சண்டையெய்யும்பொழுது.
கொடுமா - வில், மேரு. கோல் - அம்பு, திருமால். அம்போதி - கடல்.
வம்போதி - மணத்தையுடைய கூந்தல்.

• ௫௮. பளிக்கறை - பளிங்குப்பாறை. வாழ்வான் - வாழும்பொருட்டு.
என்ன நிற்றி.

(பி - ம்.) 1நின்னாழிக்காவியை.

பாங்கள் இகழ்ந்ததற்கு இரங்கல்.

துதியைப் பெறுங்கழற் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிலெம்
பதியைப் பகர்ந்திகழ் வாருமுண் டோவெண்ணிப் பார்த்திலன்வே
னுதியைப் பொருங்கண்ணி வாழைக்குட் பாம்பிது நோக்கினவர்
மதியைக் கவாந்து விழுங்கா திராதெனின் வையகத்தே. (கூக)

பாங்கள் தலைவனை வியத்தல்.

நடங்கொண்ட செம்பொற் நியாகேசர் காவிரி நாடனையா
ளிடங்கொண்ட வல்குற் படங்கொண் டவளிறு மாந்தகொங்கைத்
தடங்கண்ட கண்ணூர் தடங்கண்ட தோவென் மலைவ னென்ன
திடங்கொண்டு வந்தன னேவறி யேனென்னைத் தேடிக்கொண்டே. (கூ)

பாங்கள் தலைவியைவியத்தல்.

தாயிலு மின்பருள் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைக்
கோயிலு மென்னெஞ்சங் கொண்டோர் வரையினங் கொற்றவற்கு
நோயிலு நோயளிப் பாருஞ்சற் தேதிரு நோக்களித்தை
வாயிலுங் கொள்ளு மருந்தாகு வாருயிம் மாணிக்கமே. (கூங)

பாங்கள் தலைவன்மனக்குத் தலைவிநிலைமல்.

தேரணி வீதித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
ரூரகை மூவொன் பதுமொப்பி டாவொரு தாரகைதான்
வாரணி பக்கங் குறையாத சோமன் வரவதுபார்த்
தேரணி காவிடை நிற்கக்கண் டேனென் னிறையவனே. (கூச)

தலைவன்சேமல்.

தென்னவிர் கோகழிச் சொன்னத் தியாகர் சிலம்பினிரு
பொன்னடி நோவத் தனிரின்று காவிற் புனமயில்போன்
முன்னையின் மிக்க திருவினை யாடல்செய் மோகமொடி
மென்னையு நோக்குங்கொ லெங்குந்தித் திக்கு மிளங்கரும்பே. (கூரு)

தலைவன் தலைவியைக்காண்டல்.

உரக்கும்வண் போதி வனமாசி லாமணி யும்பர்வெற்பி
லரக்குங் கறுக்குநற் செவ்வா யிதழி யமிழ்தவெள்ளஞ்
சுரக்குங் கடைக்கண் விழிசாரி போதவென் சோருமுயிர்
புரக்குஞ்சஞ் சீவினி போனின்ற வாவிப் பொழிவிடத்தே. (கூசு)

கூக. பதி - அரசன். கூஉ. தடம் - மலை, வழி.

கூங. நோய்கள் பலவற்றுள்ளும் சிறந்த நோயாவது காமம். ஐவாயில் - ஐம்பொறி; "கண்டுகேட் டெண்ணியிற் துற்றியு மைம்புலனா, மொண்டொடி கண்ணே யுள்" (திருக்குறள், கக௦க) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

கூச. பக்கம் குறையாத சோமன் - தலைவனுக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேடை.

கூரு. தென் - அழகு, தென்னே.

கூசு. இதழி - இதழையுடையான். சோரும் உயிர் புரக்கும் சஞ்சீவினி - மிருதசஞ்சீவினியென்னும் ஓவந்தி.

கலவியின்மகிழ்தல்.

இருகோ டுவர்புனற் காவிரிக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பி
லொருகோடி மால்வண் டொருகோடி மேகத் துருவெடுத்தே
வருகோ டுவர்கின்ற தேன்வாரி வாரி மடித்தலொக்கு
மருகோ டியகண்ணி னுளைத் தினைத்துண்ட வானந்தமே. (௬௭)

புகழ்தல்.

விடையார் துறைசைக் கனகத் தியாகர்தம் வெற்பிலென்று
முடையாத நீர்நின்று நோற்பவர் போற்குழை யோடிகலும்
படையார் விழியுன் னிதழ்நலம் பார்த்துட் பசையறுசெங்
கிடையார் கிடைப்பதற் கேடுநெடு நாளறற் கீழ்நிற்பதே. (௬௮)

இதவுமது.

சொன்னேச ருக்கருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ன
பொன்னேரின் னேருத ரத்துக்கொவ் வாத புரையறிந்தா
றன்னே ரீலையை மறைப்பது போலுஞ் சமர்கடந்த
கொன்னேமி யான்பள்ளி கொள்ளிட மாகக் கொடுத்ததுவே. (௬௯)

தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகென்பகர்தல்.

அடையார் புரஞ்செற் றரசாளுங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
புடையா ரிளங்கொங்கை நல்லீ ரினிவரும் போதினிய
மடையார் குவளை விழிப்பாங்கி யோடின்கு வாரும்வந்தாற்
கடையா தமிழ்தம்வந் தாற்போ விருக்குமென் காதலுக்கே. (௭௦)

தலைவியைப்பாங்கிற்கூட்டல்.

நல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் நளிர்வரைமே
லெல்லா வெழுத்திற்கு நாயக மாமவ் வெழுத்தினென்றி
னல்லா லவைக்குச் சிறப்புள தோவது போலடித்து
வல்லா ரிளமுலை மாதேரின் னாய மருவுகவே. (௭௧)

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

ஐயமுற்றோர்தல்.

திருக்காவீ ரித்திருத் தம்படிந் தோசெழுந் தேன்பிலிற்று
மருக்கா விரிமென் மலர்பறித் தோவண்ட லாட்டயார்தோ
விருக்காலுங் கோழுத்தி யூர்மாசி லாமணி யீசர்வெற்பி
லொருக்காலு நானறி யாமெலி வான துவள்வடிவே. (௭௨)

௬௮. செங்கிடையார் = செக்கெட்டி.

௬௯. ஆல் - ஆலமரம். கேமியான் - திருமால். ௭௦. புடை - பருத்தல்.

௭௧. அவ்வெழுத்தின் = அகரத்தோடு, அவைக்கு - அவ்வெழுத்துக்களுக்கு.

௭௨. கா விரி - சோலைகளில் விரிந்த. இருக்கு ஆலம் - வேதங்கள் முழங்கும்.

இதுவுமது.

மழைதருங் கந்தம் பெறும்புத் தெழில்வனப் பாரொழுக்கங்
கழிவுறு முண்டி காக்குந் தொழிலினங் கையகற
லுழைநிற்ற லோடு தியாகேசர் கோமுத்தி யூர்வரைமே
லெழுவகைத் தன்மையு மெங்குற்ற வாவெங்க ளேந்திழைக்கே. (I)

ஐயந்தீர்தல்.

பெண்ணுழை யாளர் துறைசையெங் கோமுத்திப் பிஞ்ஞகனார்
பண்ணுழை வேதனுங் காணு முடியிற் பரித்தவினாற்
கண்ணுத லாரவர் செம்மார்பிற் கோடன்ன காட்சியினாற்
றண்ணுறை வெண்பிறைக் கேசெங்கை கூப்பத் தகுந்திருவே. (எசு)

இதுவுமது.

தக்கோர் பணிகழற் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசை
மூக்கோ வுடையர் சடிவடட் டத்தின் முனைமதிபோற்
சொக்கோடு செக்கர்ச் சுடர்வானில் வெண்பிறைத் தோற்றங்கண்டாற்
கைக்கோ கனக மலரோ குவியுநங் காரிகைக்கே. (எடு)

சுனைநயப்புரைத்தல்.

எண்ணிய வெண்ணிய வெல்லாந்தந் தொண்டர்க் கினிதளிக்கும்
புண்ணியர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் பொருப்பினில
வண்ணிய முத்தமுத் தாகவிக் கோவையக் கோவையதாப்
பண்ணிய தோகன்னி நீபடிந் தாடிய பைஞ்சுனையே. (எசு)

சுனைவியந்துரைத்தல்.

பருக்குந் தனச்சந் தனமுமைம் பாலிற் பரிமளமுங்
குருக்குமெய் வேர்வும் பெறலா மெனினவ கோடிசித்த
ரிருக்குந் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பி
லுருக்குமச் சித்துச் சுனைநாணு மாடுவ னெண்ணுதலே. (எஎ)

தகையனங்குறுத்தல்.

மாமேனிக் குள்ள குழைவுங்கட் சேப்பு மணிமுருக்கின்
பூமேல் வெளுப்பும் புறம்பணங் கேமற்றப் பொற்பனைத்துந்
தேமேவு பூமத்தர் கோமுத்தி யீசர் சிலம்பிலெங்கள்
பாமே கலையிள மான்வடி வாம்வரப் பார்த்தகலே. (எஅ)

எஃ. மழை - கூந்தல். கந்தம் - மணம். எழுவகைத் தன்மை - மழை
தருங்கந்தம் முதலியன; “பூங்கேச மன்றல் புனையா ரெழில்வெண் புதுமதி
கண், டாங்கே யிகழ்த லருகிய வுண்டி யருஞ்செலவு, திங்கே கரத்த லொரு
வயி னேசென்று சென்றுநிற்ற, றாங்கே வலமல்ல வந்ததென் னோவிர்த்தத் தைய
லுக்கே. (அம்பிகாபதிக்கோவை, எசு) என்பது இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்
கற்பாலது. எசு. கோடு - பன்றிக்கொம்பு.

எடு. முக்கோ - மூன்றுகண்கள். சொக்கு - போழுகு.

எசு. முத்தம் - கீழுதடு. இக்கோவை - இக்கண்களை. அக்கோவையதா -
அந்தக் கொவ்வைக்கனியாக, எஅ. முருக்கின் பூ - கீழுதடு.

கடுங்காட்டம்.

தடக்கும்ப ராசி தொடுமா சூர்க்குத் தலைவர்விடங்
கிடக்குந் திருமிடற் றம்பொற் றியாகர் கிரியிற்கொம்பா
னடக்கு மொருவரை குத்திற்றந் தோதுப்பி னன்றதன்வி
றடக்கு மொருவரை வேலொடு கண்டன ஞாணங்கே. (எக)

பெட்டவாயில்பெற்று இரவுவலியுறுத்தல்.

முத்தியென் னப்படு மங்கையைச் சேர முயல்பவருஞ்
சத்தியென் னப்படு மீச னருளன்றிச் சார்தலுண்டோ
சத்திபெற் றுர்தொழுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
சித்திர தீபத் துயிர்ப்பாங்கி யாற்சுகஞ் சேருதுமே. (அ௦)

இதுவுமது.

உம்பர்க் கரசென்றுள் ளோனையில் லோன்சென் றுரைப்பதுபோற்
கொம்பைப் பொருமிடைப் பாங்கிக் கினியவை கூறியிரங்
கிம்பர்க் கரிய வெழுதரும் பாவையை யெய்துவம்யாஞ்
செம்பொற் றியாக ருறையுந் துறைசைச் சிலம்பிடத்தே. (அக)

ஊர்வினாதல்.

துதிப்பார்க் கருள்செயுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
சதிர்ப்பா டிலாது நெறிதப்ப விப்புனஞ் சார்த்தனன்யான்
கதிர்ப்புண் முலைமட வீர்களின் னேவழி காட்டியுங்கள்
பதிப்பே ருரையு முரைத்தா லுமக்கொர் பழியில்லையே. (அஉ)

பெயர்வினாதல்.

ஓராழி யங்கையன் பங்கயன் றேட வுமையுடனே
சீரா வதிதுறை மேவிய செம்பொற் றியாகர்வெற்பிற்
கூாரும் வேல்விழி யீருங்க ஞார்குரு மந்திரமேன்
மாராய மாயுங்கள் பேராயி னுஞ்சொல்லும் வாய்திறந்தே. (அங)

வேழம்வினாதல்.

பதவா ரணத்தா ருராப்பி லாமூலை பாகர்வெற்பி
லிதவா ரணவு மிளமூலை யீர்தெவ்வர்க் கீடழிந்து
சிதவா ரணமொன்று கையான் புனத்திடைச் சேறலைப்போன்
மதவா ரணமொன்று வந்ததுண் டோவுங்கள் வான்புனத்தே. (அச)

வேங்கைவினாதல்.

சேயான மேறுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
சாயா முலைக்கின மென்றுரை யாடிவீர் தந்திதனைக்

எக. நடக்கு மொருவரை - யானே. கொம்பாற் குத்திற்று.

அ௦. சித்திர தீபம் - தலைவி. அங. மாராயம் - மகிழ்ச்சி.

அச. பத ஆரணம் - பதங்களைபுடைய வேதம். இத வார் அணவும் -
இன்பத்தைச் செய்யும் கச்சைப்பொருந்திய. ஈடு - வலி. சிதவாரணம் - வெள்
ளிய சங்கம். கையான் - திருமால். மத வாரணம் - மதயானை.

அடு. சே யானம் - இடபமாகிய ஊர்தி. காயா - காசாமரம். புனத்
தால் - புனத்தின்கண். பாயாத வேங்கை - வேங்கைமரம்.

காயா மலர்க்குழ லீர்வந்த தோவிச் கடிப்புனத்தாற்
பாயாத வேங்கையுட் பாயுமொர் வேங்கை படருமந்தே. (அடு)

கலைவினாதல்.

தொத்திட்ட கொன்றையர் செம்பொற் நியாகர் ¹துறைசையெண்ண
வெத்திட்ட நெஞ்சடைக் கள்வரைப் போற்பிழைத் திப்புனத்தே
முத்திட்ட வெண்ணகை யீர்வீர பாண முனையமுந்தத்
தைத்திட்ட தோர்கலை கண்டதுண் டோவின்று தான்வரவே. (அசு)

வன்றிவினாதல்.

பொன்னோதி வில்லத்தர் சொன்னத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
யின்னோதி மங்கற்கு நன்னடை யீர்சர மேற்றவன்றி
முன்னோட வென்மனம் பின்னோடி வந்ததும் மொய்புனத்தே
யன்னோ வவைகண்டி லேன்கண்டி ரோசொல்லு மாதரித்தே. (அள)

இடைவினாதல்.

சுற்றிய வார்சடைச் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பி
லெற்றோடி யேந்துகை யீரின்று நான்வனத் தெய்தவெய்த
வொற்றிடை யாரு மதிசுலை வேங்கை யொருவினபோற்
சிற்றிடைச் சிங்கமெங் கேதுங்கள் பால்விட்டிச் சென்றதுவே. (அஅ)

மொழியாமைவினாதல்.

திரையார் புனற்சடைச் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
வரையா ரமுதனை யீர்வரை யாரங்கள் வட்டுமென்றோ
விரையாரும் வாய்முத்தம் காட்டிலிர் காட்டா விடதங்கொண்டா
விரையார் கினியின மெப்படி யோட்டுவ திப்புனத்தே. (அசு)

யாரே யிவர்மனத்தெண்ணம் யாதெனத்தேர்தல்.

பதியாதென் பாருங்கள் பேரென்னென் பார்பின் படிப்படியா
முதியான யோடு பிறவும் வினய்நிற்பர் மூதறிவோர்
வதியா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் வரையிலிந்த
விதியாளர் யாரிவர் யாதோ விவரெண்ணம் விள்ளரிதே. (சு௦)

எண்ணந்தெளிதல்.

ஆறேந்து சென்னியர் செம்பொற் நியாகரொ ராயிழையைக்
கூறேந்து வாரா சூர்வரை மேன்முறி கொண்டிவந்து
மாறே யிவர்கொன்ன வார்த்தையெல் லாமறி வாய்நெஞ்சமே
வேறேது மில்லை யிவர்கொண்ட கோலமும் மின்பொருட்டே. (சுக)

அள. பொன் ஓதி - பொன்மலை; மேரு. வில் அத்தர். " வன்றி - பன்றி.

அஅ. ஒற்று இடை ஆரும் அதி - அத்தி = யானை.

அசு. வரை ஆரங்கள் - மூங்கிலிறேன்றிய முத்தங்கள்.

சு௦. முதமை யானை. சுக. முறி - தளிர்.

(பி - ம்.) ¹ துறைசையென்னு.

இருவருமுளவழி ஒருமைவிற்போதல்.

பிரியாது வள்ளிக் கொடியையுந் தெய்வப் பிடியையும்போ
லுரியா நிருவரு மொத்திருந் தாரா குருகந்த
வரியா ரதனடைச் செம்பொற் நியாகர் வரைக்கணினித்
தரியா தியாஞ்சென்று கண்டுகொண் டாடுஞ் சமயமிதே. (௯௨)

கையுறையேந்திநின்ற அவ்வகைவினாதல்.

அருளா விடுதுறைச் செம்பொற் நியாக ரடியரைவிட்
டிருளா ணவங்கழிந் தோமித லேய்ப்பவென் னேவுங்கொண்டி
மருளா வுதிர வருவியி னேர்கைம் மலைவந்ததோ
சுருளார் கருங்குழற் கட்டழ கீரிச் சீனைப்புனத்தே. (௯௩)

எதிர்மொழிகொடுத்தல்.

காயத் திருஞ்சிறை தீர்ப்போர் துறைசைக் கருத்தர்சிதா
காயத் திரவியத் தியாகர்பொன் னாகத்தெந் கார்ப்புனத்தே
காயத்தி கண்டதுண் டல்லா லொருவர்செங் கைக்கணைதான்
காயத்தி வந்திடக் கண்டோ மிலையொரு காலமுமே. (௯௪)

இறைவனை நகுதல்.

அரந்தொட்ட வேற்கண்ணி யிவ்வீர ரின்றெய்த வாம்பனெடுங்
கரந்தொட்ட மாவிலை யம்பொடுஞ் சேட்செலக் கற்றதனால்
வரந்தொட்ட கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் மதுரைச்சிங்க
சரந்தொட்டி முன்னெய்த மாயக் களிற்றினுந் தான்சுதிர்த்தே. (௯௫)

மதியினின் அவரவர்மனக்கருத்துணர்தல்.

தினைக்காடி காக்குங் கருத்தே யிவட்கின்று தேரிலவர்
முனைக்கோட் டிரலையெய் வாருமன் ருலன்பர் மொய்யரூர்ப்
புனற்கோட்ட மார்சடைப் புத்ரத் தியாகர் பொருப்பிருவர்
மனக்கூட் றெவினுக் கொற்றொயொத் தாடி மலர்க்கண்களே. (௯௬)

பாங்கியிற்கூட்டம்.

தலைவன் உட்கோள்சார்ந்தல்.

தொழும்புசெய் வார்க்கருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
செழுங்கொடி யீர்விண்ணிற் ருரா கணத்தைபுந் திங்கனையுங்
கழங்கென வாடவு மாடிபு மாகக் கடைந்துமக்கு
வழங்கவும் யான்வல்ல னேவல்கொள் வீர்திரு வாய்மலர்த்தே. (௯௭)

௯௨. வள்ளிக்கொடி - வள்ளியம்மை. தெய்வப்பிடி - தெய்வயானை.

௯௩. கைம்மலை - யானை.

௯௪. காயத்திருஞ்சிறை - தேகபத்தம். சிதாகாயம்-ஞானாகாயம். காகம்-
மலை. காய் அத்தி - காய்த்த அத்திமரம், கோபிக்கப்பட்ட யானை.

■ ௯௫. ஆம்பல் - யானை. ௯௬. ஒற்று - ஒற்றியெடுத்தவை.

௯௭. தாராகணத்தைக் கழற்சிக்காயாகவும் திங்கனைக் கண்ணாடியாகவும்
கடைந்து கொடுக்க வல்லேன்.

பாங்கி குலமுறைகளித் தல்.

உள்ளாரை யோட்டி யுலகம் புரக்கு முயர்மன்னன்
புள்ளாய மோட்டிப் புனங்காக்கு மாதெங்கள் புன்குறமான்
முள்ளாடு மானத்தர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பில்
வள்ளாலுன் கோதையெம் பேதைக்குச் சூட்டன் மரபல்லவே. (கஅ)

தலைவன் தலைவிதன்னை யுயர்த்தல்.

தோட்டெருக் கந்தொடைச் செம்பொற் நியாகர் துறைசைமன்றிற்
நீட்டிய பாவையன் னீர்தெய்வ ராசன் நிருமகளை
வேட்டிருந் தும்முரு கோன்மீட் டொருகுற மின்னைமணந்
தீட்டிய கீர்த்தியன் றேவெழு லோகமு மேறியதே. (கக)

பாங்கி அறியாள்போன்றுவினாதல்.

தொல்லா வதிதுறைச் சொன்னத் தியாகர் சுடர்க்கிரிநீர்க்
கல்லாரங் குற்றுவெண் முத்தூச லாடுவர் காவகத்திற்
பல்லாபி ரந்தைய லார்யார்மண் காத்திடும் பார்த்திவநின்
வல்லாண்மை யைக்கவர்ந் திம்மால் கொடுத்த மடமங்கையே. (க௦)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

பஞ்சடி தாமரை யல்குல்பொற் நேர்த்தட்டிப் பைங்கழைதோள்
வஞ்சிமென் சிற்றிடை கொங்கைபொன் மேரு மதிவதனஞ்
செஞ்சடைக் கோலத்தர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்கண்டத்
தஞ்சனக் கூர்விழி மாதே யெனக்கழு தானவட்கே. (க௦க)

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல்.

சூடா மணியினை யாந்தொழப் பெற்ற சுடர்த்தொடியைக்
கோடார் விலங்கலெங் கோமா னருமைக் குமாரியைநீர்
நாடா தெளியளென் றெண்ணுதிர் கோமுத்தி னாதர்வையும்
பீடார் துறைசைப் புரவல ரேசில பேதம்வைத்தே. (க௦௨)

தலைவன் இன்றியமையாமை இயம்பல்.

கோங்கே ரிளமுகை கும்பிடுங் கொங்கைக் கொடியினுக்கா
வீங்கே யுனையொரு தஞ்சமென் நேற்கிரங் கடொழிந்தாற்
நீங்கேத நீக்கு மாகூர் செம்பொற் நியாகர்வெற்பிற்
ரூங்கே னுயிரிமைப் போதுஞ் சாதந் தளிரியலே. (க௦௩)

பாங்கி நின்குறை நீயேசென்றுரையென்றல்.

மறைகட் கரிய பிரான்மாசி லாமணி வள்ளல்வெகுந்
துறைசைக் கதிபவுன் னுள்ளத்தி னின்று துளும்புநின்ற
குறையெத் தனையத் தனையுமெம் பாவைக்குக் கூறுகரீ
யறையக் கடவதன் றுலெம்ம னோர்க்கிங் கறிந்தருளே. (க௦௪)

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

வடிக்கணல் லாடனக் கென்காத லோதி மனக்குறையை
முடிக்கவல் லாயென் றுனையிரந் தேனின்னு மூதாசூர்
நடிக்கவல் லாரெங்கள் செம்பொற் நியாகர் நலும்பதத்தைப்
பிடிக்கவல் லார்தமைப் போன்மொழிந் தாய்நன்று பெய்வளையே. ( )

பாங்கி பேதைமையூட்டல்.

காதும் பரசர் துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர்வெற்பி
லோதுந் தினைத்தடஞ் சாரலி லூர்முதி லைக்கதையான்
மாதான் புறப்புடைக் குந்தன் றமையரின் மற்றிவளு
மேதும் பிறர்வருத் தம்மறி யாத வியல்பினளே. (௧௦௬)

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமைமொழிதல்.

சீரே றுயர்த்தவர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பி
னீரேது சொற்றனிர் நான்றஞ்ச மற்றங்கு நிற்கும்போ
தேரேறு தாரிற்றன் பேரு நுறத்தொடித் தீர்தனளா
லாரே புலகி லவளுக்கொப் பான வறிவினரே. (௧௦௭)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறைபுறக் கூறல்.

உமக்கேமுன் னட்பந்த வொண்டொடி யாளுள ளாயிருந்தா
லெமக்கேன் பிறருக்கெ னல்வார்த்தை சொல்வ தெழிற்றுறைசைத்
தமக்கேயொப் பானவர் செம்பொற் நியாகர் சயிலத்தினீர்
நமக்கே சரியில்லை யென்பவ னோடினப் நண்ணுகவே. (௧௦௮)

தலைவன் தன்னிலைசாற்றல்.

கார்நாட்டி கூந்தன்மின் னாகந் தழாவிடிற் காதல்வெப்பஞ்
சீர்நாட்டி மாவடி தண்டிறைச் செம்பொற் நியாகர்பொன்னி
நீர்நாட்டி லுள்ளதண் ணெல்லாமெய் யேற்பினு நீங்கரிதால்
வார்நாட்டி கொங்கைநல் லாயுன்ன லாலினி வாய்ப்பதின்றே. (௧௦௯)

பாங்கி உலகியலுரைத்தல்.

சேவேறு செம்பொற் நியாகேசர் செல்வத் திருத்துறைசைக்
காவேரி யங்கயற் கண்ண ளிளமுலை காமுறினீ
கோவே வரைந்தனை கொண்மோசெந் தீவலங் கொள்ளன்முன்னு
மாவேத நீதி யொழுக்கல்பட் டாங்கிந்த வையகத்தே. (௧௧௦)

தலைமகன்மறுத்தல்.

விற்படும் வெப்பினின் றெய்த்தினைப் பார்க்கு விடாயறவிண்
கற்பகக் காக்கொணர்ந் தின்னீழல் செய்யக் கருதலொப்பாம்
பொற்பமர் கோகழிப் புதரத் தியாகர் பொருப்பின்மின்னே
யற்புதக் கொம்பைமுன் வேட்டிப்பின் கூடென்ற வாதாவே. (௧௧௧)

௧௦௬. வல்லார்-வல்லமையுள்ளார், வல்லமையில்லார். ௧௦௮. சரி-ஒப்பு.

௧௦௯. வெப்பம் நீங்கரிது. ௧௧௧. ஆதரவுகருதல் ஒப்பாம்.

பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல்.

நம்மாசி லாமணி நாதன் துறைசை நளிர்வரைமேல்
வெம்மலை வந்ததி யாங்குள்செல் வேமெங்கள் வேடர்கண்டா
லம்மா பொருளின்று சும்மா வரும்பழி யாதலினு
லிம்மா தனிப்புனம் விட்டைய நீயு மெழுந்தருளே. (ககஉ)

தலைவன் கையுறைபுகழ்த்தல்.

தொனிகொண்ட வார்கழற் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிற்செங்
கனிகொண்ட வாயன்ன மேதரிக் கத்தகுங் காணற்சஞ்சி
வனிகண்ட செம்பொ னிமயா சலத்தில் வளர்ந்ததனற்
பனிகண்ட தன்றி வெயில்சண்ட தின்றிப் பசந்தழையே. (ககங)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

நறையா ரிதழியர் செம்பொற் றியாகர்நல் லாவடுதண்
டுறையா துபகை யுறையாகத் தந்தவை தூமொழியான்
குறையாத வல்குற் றடத்தெமர் காணிற் குறித்தயிர்ப்பார்
முறையாக யாங்குள்கைக் கொள்ளேநின் கையின் முழுத்தழையே. (க)

ஆற்றொஞ்சினோடு அவன்புலத்தல்.

மனையா வடுதுறை கொண்மாசி லாமணி யார்வரைமே
னனையார் மலர்க்குழன் மாறார் திருவுள்ள நம்மிடத்தி
லினையா திருந்தது நெஞ்சேயப் பூவை யிடங்கொளல்குற்
சனையாட லின்றிநங் கைம்மாந் தழையுற் துவள்கின்றதே. (ககரு)

பாங்கி ஆற்றுவித்தகற்றல்.

துய்யவெண் ணீற்றினர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பி
லைய விராவிலெந் தையலை வேண்டி யருள்பெறுவேன்
பொய்யல வைகறை போய்க்கதிர் தோன்றும் பொழுதிங்குவா
கையுறை யேற்கமுன் வந்துநிற் பேனிந்தக் காவகத்தே. (ககசு)

இரர்தகுறைபெறு தவருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளெனமதித்தல்.

தோற்றமுங் கேடியில் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
வாற்றருங் கேத முறுநெஞ்ச மேநடை யன்னமன்னுள்
கூற்றெனுங் கண்ணினை தந்தவெங் காமக் கொடும்பினியை
மாற்றுதற் கேம மடலல்ல தில்லை 1வழிநமக்கே. (ககௌ)

இதுவுமது.

இனையார் திருவடி யென்றலை மேல்வைத் திரவுபகற்
றுணையாகி நின்றருள் 2சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்னார்
கனையார் விழித்தந் காமக் கடலைக் கடக்கநெஞ்சே
புணையாகக் கோடன் மடலன்றி வேறு பொருளில்லையே. (ககஅ)

ககங. சஞ்சிவனி - மிருதசஞ்சிவினையென்னும் ஓஷதி (மோனை.)

(பி - ம்.) 1 'வெநமக்கே' 2 'செம்பொற்றியாகர்'

பாங்கிக்கு உலகின்மேல் வைத்துரைத்தல்.

சுழியொன்று நீர்ச்சடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்றாய்
மொழியொன்று கேண்மட வார்காம வெள்ளத்தின் மோதலுற்றார்
கிழியொன்று கைப்பிடித் தேமட லேறுவர் 1கேண்மையற்றார்
பழியொன்று மெண்ணில ராய்ப்பறம் பேறியும் பாய்வர்களே. (௧௧௯)

அதனைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

தாவேத வாசியர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ன
வேவேய்கண் ணனைக் கிழியு டெழுதிக்கொண் டேயினிநான்
பூவே 2யெருக்கென்பு பூண்டிவெண் சாந்தமும் பூசிமடன்
மாவேறி நானே வருவேனும் மூர்க்குண் மடமயிலே. (௧௨௦)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல்.

துவ்வா விடமுண்ட செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பா
வவ்வாண்மை நன்று படமீ தெழுத வவண்மருங்கு
லிவ்வா றிருக்கு மெனவுண் ராயன்றி யிரும்பவளச்
செவ்வா யெழுதி னமிர்தமெங் கேயினித் தேடுவையே. (௧௨௧)

தலைமகள் தன்னைத் தானே புகழ்தல்.

ஆராக வென்றன்னை நீர்நினைந் திரென் னருமைசற்றும்
பாரா துரைத்தனீர் பாருமிப் போதுபொற் பார்துறைசை
பூராளுங் கோமுத்தி யீச ரருளா லுருவெழுதி
வாரார் முலைமட வீருயிர் கூட வருவிப்பனே. (௧௨௨)

பாங்கி அருளியல்கினத்தல்.

வெள்ளாம் குருகிட்ட முட்டையுங் கோடி வியன்குடம்பை
யுள்ளா ரிறகன்றிற் பிள்ளையுந் தூக்கணத் தொண்சினையுந்
தள்ளாநத் கோமுத்தி யீசன் றுறைசைச் சயிலத்தோ
கொள்ளார் பனைமடன் மாநெஞ்சி லேயருள் கொண்டவரே. (௧௨௩)

இதுவுமது.

விவ்வார வேழத்தன் காகள வீக்குச் செவிலியென்னு
மவ்வார் கொடியின் கரும்பார்ப்பு வாட வவநெறியிற்
செவ்வார்கள் வாழுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பா
புல்லாரைக் கோற லருளுடை யார்க்குப் புகழல்லவே. (௧௨௪)

௧௨௦. வெண்சாந்தம் - திருநீறு.

௧௨௩. வெள்ளாங்குருகு - நெய்தனிலத்துக்கு உரியதொரு பறவை; நற்
றினை, எ0; ஐங்குறு, ௧௫௧ - ௬௦.

௧௨௪. வேழத்தன் - மன்மதன். காகளவீ - குயிற்பறவை. கொடி -
காக்கை. புல்லார் - புறக்காழைபுடைய டினை, புன்மையையுடையார்.

(பி - ம்.) 1 'கேண்மையற்றார்' 1 'எருக்கெனப்பூண்டு'

பாங்கி கொண்டு நிலைநில்.

பிறைவார் துதன்முலைப் பெண்ணையிப் போது பெருவிழற்கண்
ணிறைவாங் குரும்பை முலைப்பெண்ணை நீகொண்டு நின்குறையை
யிறைவா முடிமதி செம்பொற் நியாகர்க் கினியபொன்னித்
துறைவாய்முத் தாருந் ¹திருவா வதிதண் டிறைநகர்க்கே. (க2ரு)

தலைவியிளமைத்தன்மை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்.

முடித்திட மென்குழல் பற்றாது சற்று முலைக்குறிகள்
பொடித்தில முத்தங் குமுதத் திலகண்கள் புன்களவு
படித்தில கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வெற் பாவுடைகொய்
துடித்திட வும்மறி யாட்கென்னை நீயிரந் தோதுவதே. (க2சு)

தலைவன் தலைவி வருத்தியவண்ணமுரைத்தல்.

வெங்கட் கரிவந் தெதிர்ப்படி லீன்றவவ் வேளையிலே
சிங்கக் குழவி யடுமாறு கேட்டிந் தெரிந்திலையோ
துங்கப் பொருவிடைச் செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்றாய்
மங்கைக் கரசியன் றோவென்னை வாட்டிய வாணுதலே. (க2௭)

பாங்கி தலைவி செவ்வியருமைசெப்பல்.

கொய்யாள் குவளையு முல்லையும் பூந்தொடை கூந்தலின்மேல்
வையா டிறைசைக் கனகத் தியாகர் வரையிலிடை
பொய்யா ணுறுந்தளிர் மெய்யாள்பந் தாடப் புனத்தினடை
செய்யாள்செய் யாளனை யாட்கெந்த வாறு தெரிவிப்பதே. (க2அ)

தலைவன் செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

தென்னர சூர்வளர் செம்பொற் நியாகர் சிலம்பின்மின்னே
பொன்னனை யாருக் கியான்வந்த வாறு புகலுதியேற்
பின்னடை யாளங்கள் கேளா ளெழுந்து பிரியமுடன்
சொன்னநின் வாயிற் கனகமு முத்துஞ் சொரிந்திடுமே. (க2க)

பாங்கி என்னை மறைப்பின் எளிதென நகுதல்.

தண்ணங் குமுதமு மால்வண்டு மொன்றினுந் தாதுறுந்தேன்
விண்ணம் பொலிநில வின்றியுண் னாது வியன்றுறைசைப்
பண்ணஞ் சொலாளொப் பிலாமுலை பாகர்வெற் பாவுனதுள்
ளெண்ணந் தனைமுடித் தற்கேலு மோவிந் கெனைமறைத்தே. (க2௦)

அந்நகைபொறுது அவன்புலம்பல்.

உள்ளீட் டினர்தொழுஞ் சொன்னத் தியாக ருறைதுறைசை
நள்ளீட் டியபொரு ளன்னாள் பொருட்டி நலிதல்கண்டும்
வள்ளீட்டி குத்திய புண்மேன் மறுவலும் வாளொரிதோய்
வெள்ளீட்டி யிட்டதொப் பாமங்கை நீசெய்த வெண்ணகையே. ( )

க2ரு. முல்லைப் பெண்ணை - கம்பையுடைய தலைவியை. பெண்ணை -
பனை. மதி, முன்னிலையசை. க2௩. உள்ளீடு - அறிவு.

(பி - ம்.) ¹ 'திருவாவதிதண்டிறைக்கரசே'

பாங்கி தலைமகளைத்தேற்றல்.

மின்னேது மிட்டிடைப் பாங்கியர் பற்பலர் மேவினுந்தா
னென்னேக்க மெப்படி யப்படி யே¹வரு மெங்கள்செல்வி
தொன்னே யொழித்தருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுற்றார்
பின்னோர் குறையில ராவினி யேங்கல் பெருந்தகையே. (௧௩௨)

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

ஒங்குமெங் குன்றத் திறையாஞ்செவ் வேளை யுயிர்த்தருந்ந்
தேங்கும் புனல்வயற் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்பன்னி
யாங்குங் குமமுலை யானைத் தரும்வெற் படுத்தவினால்
வாங்குங் கடனுண் டரோவைய நீதரு மாந்தழையே. (௧௩௩)

கிழவோன் ஆற்றல்.

காழிமன் னர்க்கருள் செம்பொற் நியாகர் கவின்றுறைசை
வீழியஞ் செங்கனி வாயாளுக் கார்தழை வேண்டிக்கொண்ட
தோழிதன் வாண்முகச் செந்தா மரைகண்டு சோகமற்று
வாழியிப் போதென்ற னுள்ளச் சுரும்பு மகிழ்வுற்றதே. (௧௩௪)

இறைவன் மனக்குக் குறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன் குறையுணர்த்தல்.
குழையேறு காதரெங் கோழுத்தி யீசர் குளிர்துறைசை
மழையேறு சாரலின் மாதே யொருவர் வருவர்வந்தென்
னுழையே யடுப்பர் முகம்பார்த்து நிற்பர்பின் னென்றுரையார்
தழையே மிகத்தரு வாரென்னை யாஞ்செயத் தக்கதுவே. (௧௩௫)

இறைவி அறியான்போன்று குறியாள் கூறல்.

நலம்பாவு நம்பொருப் பெல்லாமுந் தூழி னடிக்குமந்திக்
குலம்பாய முத்தஞ் சொரிந்து நிலாக்கொப் புளித்திடலா
லலம்பாய் கழனி யரகூரர் கோழுத்தி யப்பர்வெள்ளிச்
சிலம்பா யிருக்கின்ற² தாலேல வார்குழற் றேமொழியே. (௧௩௬)

பாங்கி இறையோர்கண்டமை பகர்தல்.

2 சுரும்பாடு தும்பையர் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பில்
விரும்பா தவரின் மறைப்பதென் னேயென் விளங்கிழையா
யிரும்பா சிலைபிடித் தன்றுவந் தார்தம்மை யின்றுகண்டே
னரும்பார் தருமுத்தி யானத்தி னும்பண்ணை யாடிடத்தே. (௧௩௭)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

மடங்காத பேரருட் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசைத்
தடங்கா விளித்திரு நாட்டி லடாதசொற் றுன்குடங்கைக்
கடங்கா விழிவஞ்சி நீசொல் வதுநமக் காவதன்றே
கடங்கால் கரிதிரி காவிற்கெல் வோர்களைக் கண்டிவந்தே. (௧௩௮)

௧௩௩. பன்னி - பத்தினி. தரும் வெற்பு - இமயம்.

• ௧௩௪. காழிமன்னர் - திருஞானசம்பந்த முர்த்தி.

௧௩௭. உத்தியானம் - சோலை.

[தியாகர்]

(பி - ம்.) 1 'இனியெங்கள்' 2 'சுரும்பார்கொன்றைச் சடைச்சொர்ணத்'

பாங்கி என்னைமறைப்பது என்னெனத்தழால்.

மைவண்ண வார்குமன் மாதே பரிவு வரவுரைத்து
மவ்வண்ண மேது மறிந்திலர் போலணி யார்துறைசைச்
செவ்வண்ண வார்சடைச் செம்பொற்¹ நியாகர் செழுங்கிரிமே
லிவ்வண்ண நீமறைத் துண்மைசொல் லாததென் னென்னுடனே. ( )

பாங்கி கையுறைபுகழ்தல்.

பிடிக்கத் தகும்பொருள் செம்பொற் நியாகர் பிறங்கலுள்ள
தொடிக்கத் தருவதன் ருலா வடுதுறை யொண்புலவோர்
படிக்கத் தகுங்குள கக்கவி போலவிப் பைந்தழைநீ
முடிக்கத் தகுமன்² னரசிலை யோடு முகிழ்நகையே. (கச௦)

தோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

ஆயினங் கோகழிச் செம்பொற் நியாக ரடுக்கலிற்றே
னீயினம் வீசிக்கை யேற்றுக் களிஞென் றிரும்பிடியின்
வாயினங் கூட்டிடக்³ காணூஉ மயங்குபு மற்றெனையும்
பாயின மேகலை பார்த்தயர் வாடுறொரு பார்த்திபனே. (கச௧)

மறுத்தற்கருமை மாட்டல்.

அனமும்⁴ பிடியு மனநடை யாயடி யேனுடைய
மனமும் துறைசையும் வாழ்மாசி லாமணி வள்ளல்வெற்பர்
தினமும் தனிவந்து வாடுதல் காண்டலிற்⁵ சேர்ந்ததினைப்
புனமும் பொருதினி மேவினி நானென் புகல்வதுவே. (கச௨)

தலைவன் குறிப்புவேறுக நெறிப்படக்கூறல்.

ஆயவெண் ணீறெருக் கங்கம் புனைந்தா ஞாணைத்த
நாயக ணீர்திருக் கோலமு மாய்ப்பொன்னி நாட்டிழைவன்
தூயவஞ் சிக்கா சாரம்⁶ பரிக்கத் துணியுங்கொலோ
மாயம் பிறிதென்ன செய்யுங்கொ லோவினி வாணுதலே. (கச௩)

தலைவியை முனிதல்.

வடுப்பான்மை யாகிய வம்ப லுராமல் வகையறிந்தே
தடுப்பார்க் கருளுதி யெம்பெரு மாட்டிதற் தொண்டரைவர்
தெடுப்பார் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரை யேத்தலர்போல்
விடுப்பா யினியென்னை யான்சொன்ன தீங்கொடு மெல்லியலே. ( )

தலைவி பாங்கியை முனிதல்.

வேய்வந்த தோண்மங்கை நீயேவல் செய்திட மேவியெங்கும்
போய்வந்திற் நாள்வரை யொன்றா யிருக்கவிப் போதொருதா
யாய்வந் தருளா ஞர்த்திருக் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பில்
வாய்வந்த சொல்வதென் னோவென்றுள் வார்த்தை மறுத்ததுவே. ( )

கச௧. இன்னம் ஆய். கச௩. வஞ்சிக்கு அரசு ஆரம் - பனை. ௧
(பி - ம்.) 1 'த்யாகர்சிகரவெற்பில்' 2 'அரசிலையோடெங்கண் மொய்
குழலே' 3 'காணூ' 4 'பிடியுந்தொழுதடை' 5 'செய்யதினை' 6 'பறிக்க'

தலைவி கையுறையேற்றல்.

தழையெடுத் தாலலர் தாமெடுப் பார்தமர் தாங்கிலமேற்
றழையெடுத் தார்பின் மடலெடுப் பார்தையல் சாற்றுவன்னித்
தழையெடுக் குஞ்சடைச் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைத்
தழையெடுப் பாமென்னு முன்னேகை யேற்றிடத் 1தாவினவே. (1)

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவற்குணர்த்தல்.
என்²னா தியமெனுஞ் சொன்னத் தியாக ரொழிற்றுறைசை
யுன்னார்த் தழைதர யான்போய்க் கொடுத்தன னெண்ணுதலாண்
மின்னார் வடமணி யானையி லேற்றித்தன் மெய்ம்மறந்து
தன்னாரு முற்றும் வலம்வரச் செய்து தரித்தனளே. (கசஎ)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடக்கூறல்.

இலங்கிய வாவுகி தண்டிறைக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பா
வலங்கிய வாரத்தி னீனிற்ப் பௌவத் தவிர்மதிபோற்
றுவங்கிய பாசடை யூடேசெந் தேனடை தோன்றுங்கண்டாய்
பலங்கொளும் யாங்கள் பகல்வினா யாடும் 3பசும்பொழிற்கே. (கசஅ)

பாங்கி குறியிடத்த இறைவியைக்கொண்டுசேறல்.

நந்தா வளத்தர சூர்மா சிலாமணி நாதர்வெற்பின்
முந்தாவி மூழ்கி மயிலாடல் பார்த்து முருகவிழ்ந்த
செந்தா தலர்குற்றுப் பொன்னாச லாடிச் சிலம்பெதிர்கூய்க்
கொந்தார் பொழில்வினா யாடிகம் வாவெங்கள் கோமளமே. (கசக)

பாங்கி தலைவியைக் குறியிடத்துய்த்துநீங்கல்.

செழிக்குந் துறைசைக் கனகத் தியாகர் சிலம்பிலுன்னின்
மொழிக்குடைந் திட்ட விருற்றே னெழுகி முழுகியறை
வழக்கிய தாற்றைய நீயிங்கு நிற்க மலர்களுநின்
விழிக்குடை காவியும் போய்க்கொய்து நானிங்கு மீள்குவனே. (கரு0)

இறையோனிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

இன்பார் துறக்கமிப் பூதர மாக்கி யெனையுமொரு
நன்பாரி சாத மெனரினேந் தோபொன்னி நாடர்தொழு
மன்பா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாக ரடுக்கலிலென்
றன்பார்வை காண வொருகாம வல்லி தனரின்றதே. (கருக)

இயைதல்.

இருந்தா ரணிபுகழ் கோழுத்தி யூரில்வந் தேத்தினர்பின்
வருந்தா தருள்புரி செம்பொற் நியாகர் மணியவையமேற்
றிருந்தா ரணங்கிவள் செவ்வாய்வற் ருநறுந் 4தேஞ்சனையா
மருந்தாகந் தீரவருந்திடு நாடு ரவாக்களிதே. (கருஉ)

சூசு. அலர் - பலரறிந்துகூறும் பழிமொழி. வன்னித்தழை - வன்னி
மரத்தின் இலை.

கசஎ. ஊரு - துடை, ஊர். கசஅ. தேனிருவாக்கு மதி உவமம்.

(பி - ம்.) 1 'தாவினதே' 2 'ஊதியமென' 3 'பசும்பொழிலே' 4 'தேஞ்சனை'

புகழ்தல்.

துறைசையுண் மேவிய சொன்னத் தியாகர்முன் றேணிபுரத்
துறையவ னுர்சொன்ன செந்தமிழ்க் காக வினிதளித்த
நிறையுல வாக்கிழிச் செம்பொற் றனமது நேரிழையாய்
குறையினு முன்பொற் றனமொரு நூளுந் குறைவில்லதே. (கரு௩)

ஆயத்துவிடுத்தல்.

மல்லார் மலைவில்லர் சொன்னத் தியாகரை வாழ்த்தலர்நெஞ்
சல்லா ¹பிருண்ட வணரார் குழலியுன் னாயந்தன்னை
வில்லாந் சேர்கரைக் காவிரி நாட்டினின் மேதகுசீ
ரெல்லா நகர்க்குமிக் காமர ஞுரென்ன வெய்துகவே. (கரு௪)

பாங்கி மெல்லியற்சார்ந்த கையுறைகாட்டல்.

வடியிட்ட தேன்மொழி யான்கொணர்ந் தேன்பிண்டி. வண்டளிர்பார்
தொடியிட்ட நின்கைக் ²கிணைதோன்றிப் போதிவை சோதியுண்கண்
படியிட்ட வுற்பலப் போதிவை காண்டி படிவத்தில்வெண்
பொடியிட்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் பெருப்பினின்றே. ( )

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிர்கூட்டல்.

செம்பாத பத்ம ராகூர்த் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வம்பான் மறைத்த வனமுலை யாய்பன் மலர்களுமுன்
னைம்பா னிறைய வலங்கரித் தேனம தாயமின்றார்
தம்பால் விரைந்துசெல் வாயினி நாயிந்தத் தாவகன்றே. (கரு௬)

பாங்கி தலைவியைநீங்கித் தலைவற்கு ஓம்படைசார்ந்தல்.

³ சீரிய லாவதி தன்னிறைச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பா
வீரிய மாயென்று நீயுன் னருள்பெற்ற மின்னினையு
நேரிய லாக வருமொழி யோடி நிலைமொழிக்கோர்
சாரியை போனடி நின்றே னையுமெண்ணித் தாங்குகவே. (கரு௭)

பாங்கி தலைமகனை உலகியன்மேம்பட விருத்துவிலக்கல்.

தேனுங் கிழங்குந் தினைப்போ னகமுஞ் செழித்தமறி
யூனு மருந்த விருந்திடி வேமவை யுண்டானை
மானுந் துறைசைக் கனகத் தியாகர் வரையிலெம்பூர்க்
கூனு மிலைப்பெய் குடிற்றங்கி யேகுவிர் கோநகர்க்கே. (கரு௮)

விருந்திறை விரும்பல்.

திண்மூ தாணா ரூர்த்திருக் கோமுத்திச் செல்வார்வெற்பிற்
கொண்மூ வனைய குழன்மட வீருங்கள் கொவ்வைச்செவ்வாய்
வெண்மூரல் கண்டு விடாய்தணிந் தேனின்னு மென்றினைச்சூட்
கிண்மூ ரலுமற்று நீரளித் தாலும்ப ருணெனக்கே. (கரு௯)

கரு௩. தோணிபுரம் - சீகாழி.

கரு௩. படி - ஒப்பு. கரு௬. மூரல் - பல், சோறு.

(பி - ம்.) ¹ 'இருண்டமலர்க்குழலாயுனது' ² 'இணைகாந்தன்' ³ 'ஆரியை
பாகர் துறைசையெய் கோமுத்தி யட்பர்வெற்பா'

ப க ற் கு றி.

கிழவோன்பிரிந்துழிக் கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண்மூங்கல்.
பாரோர்விண் ணோர்பணி கோழுத்தி நாதநம் பன்றுறைசை
யூரோது வார்வினை வீழ்ந்தென வாழியொன் னுள்ளதடந்
தேரோன் கருங்கடல் வீழ்ந்தொளித் தானன்பர் 1சேணகன்றூர்
வாரோ டிகன்முலை யாய்ப்புண் மாலை வளைந்திட்டதே. (க௬௦)

பாங்கி புலம்பல்.

விடவாள் விழியன்பர் நீங்கவென் றின்றேர் விரைந்திழுத்துக்
குடவால் வளையொலி கூர்மாலை நண்ணக் குடகடல்வின்
கடவாவற் றீர்துறை சைக்கோ கழியாற் கண்ணலர்போல்
வடவா நலத்தின் வெதுப்புறு வீர்பச்சை மாவினமே. (க௬௧)

தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.

சொன்னலர் தாங்கிய சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்றர்
மன்னலங் கையுறை காணுமுன் காண வருகிலரா
லென்னலர் தாமைப் புலன்களு மார வினிதருந்தி
நென்னலம் போதந்தி வெய்யோ னுடன்சென்ற நெஞ்சினரே. (க௬௨)

இதுவுமது.

சூளா மணியெங்கள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்பர்
வாளார் மடற்கண்ட னீழல்வந் தென்னை மணந்தகன்றூர்
மீளாரென் கண்ணுங் கடல்போ லுறங்கில மீன்படுக்குந்
தாளாண்மை யெய்மையர் திண்டியின் மீருமிழ் தண்டிறைக்கே. ( )

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

கூத்தாட வல்லவர் செம்பொற் றியாகர் குவட்டிறைவர்
நீத்தா ரெனையென்று நீவைவ தேனிறை நெஞ்சினிற்கக்
காத்தார் துறைசை யரசொன்றல் லாது கயல்விழியாய்
பூத்தாங் கரசென்ப தெல்லாம் பிரிந்தெங்கும் போய்வருமே. (க௬௪)

தலைவி முன்னிலைப்புறமொழி மொழிதல்.

அப்பற்ற செய்யிற் பசங்கு. மெனநெஞ் சயர்வதொன்றே
யொப்பற்ற மன்ன ரொருவிலென் னமுயர் வானுறைசை
யெப்பற்று மற்றவர் காண்மாசி லாமணி யீசர்வெற்பிற்
செப்பற்ற முற்றவர் போலுரைப் பாருள்ளந் தேர்கிலமே. (க௬௫)

க௬௧. என்னின் தேர் - சூரியனுடைய தேர்.

க௬௨. கையுறை-பகைவர்கொடுக்குந்திறை. ஆர-நிறைய. வெய்யோன்-
சூரியன், கொடியோன்.

க௬௩. எம் மையர் - தமையன்மார். திமில்-மீன்பிடிக்கும் படகு.

• க௬௪. பூத் தாங்கு அரசு - பூமியைத்தாங்கும் அரசன், மலர்களைத்தாங்
கும் அரசென்பது மற்றொருபொருள்.

(பி - ம்.) 1 'சேய்த்தகன்றூர்'

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல்.

தனத்தோ டீணையினும் புல்லாப் பொழுதினுந் தம்மடியார்
மனத்தோ மகற்றி யருண்மாசி லாமணி வள்ளல்கதி
ரினத்தோங் கிருகட் ஈடர்தருந் தன்மையு மெய்துவிப்பார்
கனத்தோடொக் குங்குழ லாய்திருக் கோகழிக் காவலரே. (கக௬)

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

மருவிய காதலர் ¹பான்மனம் வைத்தென்னை மற்றிருவர்
துருவியுங் காணருஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லருவியஞ் சார லிருவியுந் தோற்றின வல்லுமெல்லுங்
கருவியங் கைந்நமர் வேட்டந் திரிவர் கனங்குழையே. (கக௭)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

சிலைமேரு வாக்கொண்ட செம்பொற் றியாகர் செழுந்துறைசை
மலைமேற் கணவர்ப் பிரிந்தார் தனித்து ²வருந்தயின்னார்
தலைமேற் கொழுந் நெழுதுங் கரவினைத் தானறிந்தே
கலைமே யவளவன் வாய்த்தால் விடாநெந்தக் காலமுமே. (கக௮)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கிசாற்றல்.

வார்தங்கு கொங்கைநின் கண்ணீர் துடைத்தருள் வான்றுறைசைச்
சீர்தங்கு செம்பொற் றியாகேசர் பாதச் சிலம்பொலிபோ
லேர்தங்கு தார்மன்னர் தேர்மணி யோசை யிருசெவியும்
வேர்தங்கு மாறென வீழ்குந் கேட்டருள் வெள்வளையே. (கக௯)

தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

மாட்சியென் சொல்லுவல் சொன்னத் தியாகர் வளர்துறைசைக்
காட்சியின் மிக்க மடமான் கிளிக்கதர் காட்டியப்பான்
மீட்சியில் லாம னமக்குந் தினைக்கும் விடைகொடுத்திங்
காட்சிகொள் வேங்கை விடைதரும் போலும்பின் னாண்டகைக்கே.()

தோழி முன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்து இம்செறிப்புணர்த்தல்.

நாவியம் பூங்குழ லெம்பெரு மாட்டியை நந்தமக்கோ
ராவியன் னொளென்று சொன்னார் மறக்கினு மஞ்சகங்காள்
வாவிய மானினங் காளெம்மை நீவிர் மறக்கப்பெறீர்
³மேவிய பூந்துறை சைக்கோ கழியரன் வெற்பிடத்தே. (கக௧)

பாங்கி தலைமகன்முன்னின்று இம்செறிப்புணர்த்தல்.

மன்றேறி யாடிய செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைக்
குன்றே றிருங்கணி யார்போது காட்டக் குறித்தெமர்க

கக௬. கட்சடர் - சந்திர சூரியர். தருந்தன்மை - தட்பமும் வெப்பமும்.

கக௮. தால் - நா.

க௭௦. வேங்கை - வேங்கைமரம். இதுபூத்தால் தினைக் கதிர்கொடிவர்.

(பி - ம்.) ¹ 'மேன்மனம்வைத்துமென்' ² 'வருந்தயின்னார்' ³ 'மேவிய
கோகழி முத்தித் தியாகர்தம்'

னொன்றேன லங்குர லொன்றேனு மின் றி யொருங்குகொய்தா
ரின்றே யொழிந்தனம் யாம்புனங் காவ லிறையவனே. (க௭௨)

பாங்கி தலைமகள் முன்னின்று இம்செறிப்புணர்த்தி ஓம்படைசாத்தல்.
மையார் கருங்கண்டர் செம்பொற் றியாகர் மகிழ்ந்தெனையு
மெய்யாமற் காத்தருட் கைதரு மீச ரொழிற்றுறைசை
யுய்யானஞ் ¹சேர்தரு நாடிவன் யானொரு வேலியென்றும்
பொய்யா தொழுகும் புனற்பொன்னி மேன்ன போற்றுக்கவே. (க௭௩)

தலைமகள் தஞ்சம்பெருது நெஞ்சொடுகிளத்தல்.
தண்டா தகிபுனை செம்பொற் றியாகரைத் தண்வரைக்கோ
தண்டாமன் ருவெனப் போற்றன்பர் வாழ்துறை சைப்பொருப்பிற்
றண்டாம லேனலைக் காத்தமின் னூர்தணந் தார்க்கள்வல்லி
தண்டா னலாதிங் கினியாரைக் காண்பம்வந் தானெஞ்சமே. (க௭௪)

பகற்குறி இடையீடு.

இறைவனைப் பாங்கி குறிவரல்லிக்கல்.

மருதாளு மூரொங் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசை
விருதாள வல்ல விறன்மன்ன ரேமென் றினைக்குரல்கொய்
தொருதாளு மின் றி யுடங்குழு வாரெம ருப்புனத்தி
லிருதாளு னோவவந் தென்பல காலுமக் கென்சொல்வதே. (க௭௫)

இறைவியைப் பாங்கி குறிவரல்லிக்கல்.

அம்பலம் புஞ்சடைச் செம்பொற் றியாக ரணியாசூர்க்
கொம்பலங் காரக் கொடியிடை யாயுட் குறிப்பறியேன்
வெம்பலங் குற்றன்னை வெய்துயிர்த் தாளன்னி யாடமுன்போல்
வம்பலர் மாதவிப் பந்தரின் வாயினி வாரற்கவே. (க௭௬)

இறைமகள் ஆடிடனோக்கியழிதல்.

புள்ளிப் புலியதட் செம்பொற் றியாகர் புகழ்த்துறைசை
வெள்ளிப் பொருப்பு மருவிச் சீனையும் விரைப்புனமுந்
தெள்ளித் தாளத் திழைத்தவிச் சிற்றிலுஞ் சேர்ந்துபின்னர்த்
தள்ளிப் பிரிந்தவர் நெஞ்சிலுண் டோவொரு தண்ணளியே. (க௭௭)

க௭௨. கணியார் - வேங்கைமரம், சோதிடனால் வல்லார். போது -
மலர், காலம். குரல் - கதிர்.

க௭௩. 'பொய்யா தொழுகும் புனற்பொன்னி': பட்டின. ௫ - க.

க௭௪. தண் தாதகி - தண்ணிய திருவாத்திப்பூ. வரைக்கோதண்டா -
மலையை வில்லாகவுடையாய். தண்டாமல்-தணியாமல். வல் இதன் அலாது-
லுலிய பரணை யல்லாமல்.

க௭௫. மருது ஆளும் ஊர்-திருவிடைமருதூர். தாள்-தினைத்தாள்,பாதம்.
(பி - ம்.) ¹ 'சேர்திருநாடு'

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக்கொண்டு அகநல்.

நம்மனை யாந்துறை சைத்திருக் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லம்மனை யானவ ளானையி னுலணி யார்மயில்கா
ளெம்மனைக் கேகுதும் யாமிப் பாணிடத் தெய்திவருந்
செம்மனை யாமலெஞ் சீறா ரிதுவென்று செப்புமினே. (௧௪௮)

பின்னான் மெய்தகை குறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.
நஞ்சமு தாக்கொண்ட செம்பொற் றியாகர் நறுந்துறைசை
யஞ்செழுத் ¹தெங்குரு நாதன் றனதடி யார்க்கொழித்த
சஞ்சிதம் போலத் திணமுற்று மாளத் தளர்வடைந்தீர்
மஞ்சிவர் பூம்புனங் காளைன்கொ லோவந்த வாறுமக்கே. (௧௪௯)

தலைமகன் வறங்கனநாடி மறுகல்.

திணைபோகத் தாள்வைத்துச் சென்றன ரோதென் றுறைசைவெந்
சனைபோய் வரும்பம ரங்காண் மதனன் றுரகதங்கா [பிற
ளனைபோ லருள்புரி செம்பொற் றியாகருக் கன்புசெய்வார்
வினைபோல வெய்த்திட நானிங்கு வாழ்ந்த விரைக்கொம்பரே. (௧௫௦)

தலைமகன் தலைமகன் வாழும் ஊர்ளோக்கி மதியங்கல்.

மதிவைத்த வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைப்
பதிவைத்த தீபமன் னான ரிதுசெயற் பாலதின்று
னிதிவைத்த விஞ்சிப் ²புறத்தோர் வறியனின் நேங்கியென்ன
விதிவைத்த வாறறி யாதென்ற னாவி மெலிகின்றதே. (௧௫௧)

இ ற வு க் கு றி.

இறையோன் இருட்குறிவேண்டல்.

மாற்கந் தரணியிற் காணவொண் னாதிருண் மண்டிகங்குற்
குற்கந் தரம்பெயுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைச்சங்கம்
போற்கந் தாழுடை யீரத் தாலும் பொருப்பினில்வாழ்
வேற்கந் தரன்பன் விருந்தாய்வந் தேனும் வியன்பதிக்கே. (௧௫௨)

பாங்கி நெறிபினதருமைகூறல்.

பருங்கங்கு லாவுகைச் செம்பொற் றியாகர் பதியாசூர்
வருங்கங்கு லாங்கறை வேலண்ண லேகரி வாய்க்கவரி

௧௪௮. செம்மல் னையாமல் - தலைவன் வருந்தாதவண்ணம்.

௧௪௯. அஞ்செழுத் தெங்குருநாதன் - ஸ்ரீபஞ்சாக்கராதேசிகர்.

௧௫௦. பமரம் - வண்டு. மதனனுடைய தூரகதம் - கிளி.

௧௫௧. இஞ்சி - மதில்.

௧௫௨. கந்தரம் - கழுத்து. கந்தருடைய அன்பன்.

௧௫௩. பரு கம் - பருத்த தலை. கங்கு (பருந்து) உலாவும் கறைவேல்.

அரி - சிங்கம்.

(பி - டி.) 1 'என்குருநாதன்' 2 'புரத்' 3 'உங்கன்மென்பதிக்கே'

யொருங்கங்கு லாவுஞ் சிலைமால்வெந் தீயி னுருமுருக்குங்
கருங்கங்கு லானதில் யார்வரு வாரெங் கடிநகர்க்கே.

(கஅ௩)

தலைவன் நெறியினது எளிமைகூறல்.

சித்துக் கியான்மிக வல்லனங் காயுங்கள் செல்விநிதம்
பத்துக் கிடைக்குக்கொங் கைக்குக் குழற்குப் பணிந்தபுயங்
கத்துக் கரிக்குக் கரிக்கந்த காரத்துக் கஞ்சன்கோ
முத்திப் பதிக்குட் கனகத் தியாகர் முதுகுன்றிலே.

(கஅ௪)

பாங்கி அவனாட்டணி இயல் வினாதல்.

பொன்னணி யாது புனையாடை யாது புதுமலரு
நன்னகிற் பூசங் களபமும் யாது நறும்பொழியு
தின்னமு தேயன்ன சொன்னத் தியாக ரெழிற்றுறைசை
மன்னவ ரேயுங்கள் காவிரி நாட்டுறை மங்கையர்க்கே.

(கஅ௫)

தலைவன் அவனாட்டணி இயல் வினாதல்.

தொங்கலைம் பான்மங்கை சொன்னத் தியாகர் துறைசையைக்கு
மெங்கள்பொன் னாட்டி னணியியல் கூறியின் றென்பயன்கா
1 னுங்கண்மன் னாட்டின் மடவார்க ளாடிட மொண்கலன்பூ
மங்களப் பூந்தழை சாந்தொடெல் லாஞ்சொல்லு வாயெனக்கே.

( )

தலைமகற்குப் பாங்கி தன்னாட்டணி இயல் சாற்றல்.

குட்டழற் கண்ணுதற் சொன்னத்தியாகர் துறைசைவெற்பா
சேட்டிளங் காந்தனஞ் சந்தனப் பூச்சஞ்செம் மாந்தழையுங்
கோட்டிமுத் தோடு குருவிந்த மாலையுங் கொண்டணிந்தென்
னாட்டிறை மாதர் வினையாடுஞ் சோலைநன் குகங்களே.

(கஅ௬)

பாங்கி தலைமகட்டுத் தலைமகன் குறையறிவுறுத்தல்.

இறைவனை யாய்தென் றுறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பி
னறையடைந் தேறி யதிர்கருங் கொண்டலை யாங்குலவுங்
கறையடி தாமென்று கண்டீர வங்கள்கண் டீர்ந்ததிரு
நிறையிருட் கங்குலின் வாய்வரு வான்பன்னு நின்னிடத்தே.

(கஅ௭)

நோதிதைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

தரையவர் மாதரைப் பேதைய ரென்னுஞ்சொல் சாதநெஞ்சே
நிரைசெறி வேங்கைகள் பாய்சிற் றதரி னெடுந்துறைசை
யரையத ளாடையர் செம்பொற் றியாகருக் கன்பிலர்போற்
புரையிருள் வாயன்பர் தாம்¹வர லொப்பினள் பூங்கொடியே.

(கஅ௮)

கஅ௩. ஒருங்கு அங்கு உலாம். மால் - மேகம்.

கஅ௪. இடை இரண்டடிகளும் நிரல்நிறை. முதுகுன்று-விருத்தாசலம்.

கஅ௬. நாகம் - சுரபுண்ணை.

கஅ௮. அறை - பாறை. கண்தீர்த்து - தாட்சணியமொழிந்து.

(பி - ம்.) 1 'உங்கண்மண்ணாட்டின்' 2 'வரவொப்பினள்'

தலைமகள் நேர்ந்து பாங்கியொடுரைத்தல்.

நந்தலை வாவித் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லைந்தலை நாக மகன்முழைக் கண்டஞ்ச மன்றுதங்கை
தந்தலை யேலென்றொர் மந்திரங் கூறித் தடுத்தளித்த
வெந்தலை வர்க்கினி நான்சொல்லு மாறென்கொ லேந்திழையே. (1)

தலைமகனேர்த்தமை பாங்கி நெடுத்தகைக்குணர்த்தல்.

வாமத்தி லோர்பெண்ணர் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசை
நாமத்தை வேலண்ண லுன்பொருட் டாக நயப்பினிற்றை
யாமத்தென் பாவைக்குக் கற்றவெல் லாஞ்சொல்லி யானிரந்தேன்
தாமத்தைம் பாற்றலை சாய்க்கப்பெற் றேனற் றயாவினையே. (ககக)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாய்துயிலறிதல்.

குயிலாய சொல்லல்லி செம்பொற் றியாகர்தங் கோழுத்தியூர்க்
கயிலாய வெற்பிற் பணிப்படங் கீண்டு கவண்களுக்கு
வெயிலார் மணிதந்த தோகைக டேக்கின் வியன்குடம்பைத்
துயிலாத வண்ணங் களிரென் றுரிஞ்சிச் சலாய்வுருமே. (கக௨)

பாங்கி தலைமகட்குத் தலைமகள் வரவறிவுறுத்தல்.

எண்கோட்டி சாரல்வந் தின்புற் றகன்றவ ரின்றுதந்தி
வெண்கோட்டி வேலி மனைக்கேவந் தாரென்றன் வெவ்வினேநோய்த்
திண்கோட்டி தீர்த்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
றண்கோட்டிச் சார்தந் தருந் தழை தந்தவர் தாழ்குழலே. (கக௩)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்துக்கொண்டிசேறல்.

கையாழி நன்மணித் தீபத்தில் வந்தனர் காதலர்போர்
செய்யாழி மாற்கருள் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யையாழி னின்மொழி வாவொல்லீப் போதுக மாதரவாய்
மையாழி நீருண்ட மஞ்சின் மயில்குள் வளர்பொழிற்கே. (கக௪)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

உரற்கார் கரிமருப் பார்முலை யாயுன்செவ் வாய்க்குடைந்த
வரக்காம்ப லீங்கிவை காணினி நானரு ளாகமநற்
சரக்கார் துறைசைக் கனகத் தியாகர் சயிலத்துன்றான்
பொரக்காட்டி மாம்பல் லவங்கொய்து வந்து புனெகுவனே. (கக௫)

கக௦. கைதந்து அலையெலென்று.

கக௩. எண்கு - கரடி. கோடு - தந்தம், கிளை. கோட்டி - கூட்டம்,
துன்பம். தந்தவர் வந்தார்.

கக௪. ஆழி-மோதிரம், சக்கரம், கடல். ஐயாழின் இன்மொழி-அழகிய
யாமோசை போலும் இனியசொல்லாய். பொழிற்குப் போதுகம்.

கக௫. பல்லவம் - தளிர்.

(1 - ம்) 1 'தழைத்தனர்' ■ 'கண்வளர்'

தலைமகள் தலைமகனைக் குறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

இடையா வருக்குந் தெரியாய் மதிரின் நெழின்முகத்துக்
குடையா வகன்றன னேவத னூலுன் னுறையுள்சற்று
மடையா திருந்தது வோமாசி லாமணி யாரருள்போற்
றடையாது மின்றிவர் தாயா சூர்வரைத் தண்டலேக்கே. (௧௯௬)

தலைமகள் ஆற்றினது அருமைநின்றிரங்கல்.

பைஞ்சூர்ன் மண்டிய கான்யாறுந் தீய பானெறியும்
வெஞ்சூர் வறங்கு மிசம்புந் 1கடந்திருள் வேலையிடைத்
துஞ்சூரெம் மில்லிடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவளர்
மஞ்சூர் மலையன்ப நீவந்த வாறெங்குந் மாலாவே. (௧௯௭)

தலைமகள் தலைவியைத் தேற்றல்.

நீலார் முகின்மின்னுங் கைவேற் றுடருமுன் னீயெறிந்த
நாலார்திக் குற்ற கவண்மணிக் காந்தியு நானிலத்து
மேலா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பி
னூலான நுண்ணிடை யாயந்த காரத்தை 2 நுங்கியவே. (௧௯௮)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

சோகந் தவிர்த்தருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையந்தேன்
பாகந் தருஞ்சொல் லிவளைப் புணர்தொறும் பண்டையிலுந்
தாகந் தவிர்சுக மேற்பட லாற்கொங்கை தன்னுளதி
போகந் தருநற் குளிகைவைத் தான்கொலப் போதயனே. (௧௯௯)

புகழ்தல்.

இகத்திலு மெய்தும் பரத்திலு மன்பர்க் கிருந்துறைசை
யகத்திருந் தின்பருள் செம்பொற் றியாக ரசலத்திந்து
முகத்தினல் லாயுன் மிடற்றெழில் கண்டபின் மூரிமுந்நீர்ச்
சகத்திடை யில்லை முகஞ்சரி யாதந் சங்கங்களை. (௨௦௦)

தலைமகனைத் தலைமகள் குறிவரல்லிலக்கல்.

சுவலையந் தாங்குங் சுவலையத் தோளன்ப கோளரிபா
யவலையந் தாண்டி வினையேன் பொருட்டா சூரன்பர்பா
சவலையைத் தீர்த்தருள் செம்பொற் றியாகர் சயிலத்திலவேய்க்
கவலையி னூடு கவலையின் வாரலிக் கங்குலிங்கே. (௨௦௧)

௧௯௭. சூரல் - பிரம்பு. பரல் - பருக்கைக்கல். சூர் - தெய்வப்பெண்.
இசம்பு - வழக்குநிலம்; ஏற்றிழிவையுடைய நிலமுமாம்.

௧௯௯. குளிகை - சித்தகுளிகை; அது மாத்திரை வடிவாகவுள்ளது.

■ ௨௦௧. சுவலயம் - பூமி, சுவளைப்பூ. அவல் - பள்ளம். பாசமாகிய
வலைய. கவலை - கவர்த்தவழி, துன்பம்.

(பி - ம்.) 1 'கடந்திவ்விருளெவரும்' ■ 'நுங்கியதே'

தலைமகள் தலைமகளை இவ்வயின்விடுத்தல்.

கற்பா ருமைபங்கர் செம்பொற் நியாகர் கலைமுழுதுங்
கற்பார் துறைசைக் கரும்பன்ன சொல்லிரின் கைத்தவிரார்
கற்பார் முகையுந் தனிநுங்கொய் யாதுன் கமலவில்லிற்
கற்பா ரடிவைத்துச் சென்றுசெய்ம் மோவினிக் கண்படையே. (1)

பாங்கி தலைமகளை யெய்திக் கையுறைகாட்டல்.

முற்ற முலைக்கு நகைக்குநின் வாய்க்கு முழுப்பகையாம்
பொற்ற மரைமுல்லை சேதாம்ப லுங்கொய்து போந்தனன்காண்
மற்ற ரணங்குநின் வார்ப்புழற் காமெழு வான்பொழிற்கும்
பற்றார் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர் பருப்பதத்தே. (20௩)

பாங்கி தலைமகளை இற்கொண்டகதல்.

செங்காவி வாவித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பி
லிங்கா ரிருளி லினமாங் குவளைகொய் தீரென்றன்னே
யங்கா மனந்தற் குவளை விழித்தச் சுறுத்துமுன்னே
நங்கா யுனது திருமனைக் கொல்லை நடந்தருளே. (20௪)

பாங்கி தலைமகளைப் பின்சென்று வரவுவிலக்கல்.

ஆட்கிந் தாநிற் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்வெற்பா
கோட்டிருந் சாந்து மகிலுங் குறவர் குறைத்தெரிவாய்
மாட்டிம் புகையிற் நிகைதெரி யாவெல்லி வாரலிங்கே
பூட்டிம் பொன்னுறை கோயிலுக் காயிரம் பொற்கதவே. (20௫)

தலைமகன் மயங்கல்.

எண்ணும் புகழ்த்துறை சைத்திருக் கோமுத்தி யீசர்வெற்பிற்
கண்ணு மணியுமொத் தம்மானு நானுங் கலந்துநல
முண்ணும் பரிசை யுணர்ந்துநெல் லிக்கனி யூடுநஞ்ச
நண்ணுமெட் டிக்கனி யிட்டனை போலு நறுநுதலே. (20௬)

தோழி தலைமகள் துயர்கிளந்து விடுத்தல்.

அறியாமை நீக்குந் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்வெற்பா
நெறியாது மின்றிக் கருங்கேழல் கீண்டிநீ ண்டவிருள்
செறியாம முன்னினை வாளுய்ய நின்னகர்ச் சேர்ந்தபின்னர்க்
குறியாவெம் பாவைக் கறிவிக்க வேண்டுகின் கோட்டொலியே. (20௭)

202. கற்பு ஆர் உமை. கற்பார் - படிப்பவர்கள். கற்பு-முல்லைக்கொடி.
கல் பார் - கல்வையுடைய பூமி.

20௩. முதலிரண்டடி நிரலிறை.

20௪. அனந்தற்குவளை - துயிலுதலையுடையகண்ணுய குவளை; உருவகீம்.

20௫. நிகை - திசை. 20௭. கோட்டொலி - கொம்பின் ஓசை.

திருமகட்புணர்ந்தவன் சேறல்.

உருவார்வண் டின்பெயர் பெற்றன வொன்றற வொன்றடினும்
வெருவாதெம் மூர்ச்செலற் கையமின் றேதையன் மெய்யடியார்
மருவா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் வரையின்மங்கை
திருவாய் நகைவெண் ணிலாவிருள் சீத்திதிஞ் சென்னெறிக்கே. (1)

இரவுக்குறி இடையீடு.

இறைவிக்கு இகுளை இறைவரவுணர்த்தல்.

பிடிவள மென்னடை யாயேது வென்னைகொல் பேட்டிடனே
கடிவளர் புன்னையங் காவிற் றுறைசைக் கதிர்மகுட
முடிவள வன்றொழுஞ் செம்பொற் றியாகரை முன்னலர்போல்
விடிவள வுந்துயி லாதலம் வந்தன வெள்ளன்னமே. (20௯)

தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்குணர்த்தல்.

மாண்டகு பூங்குழல் வந்தே னயர்த்துமற் றோர் குறியை
யாண்டகை யின்குறி யாமென்று சென்றணி யார் துறைசைத்
தாண்டவ மாடிய சொன்னத் தியாகர் சரணமலர்
காண்டலில் வாத கசடரைப் போலக் கருத்துடைந்தே. (2௧0)

பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பல்.

எளியார்க் கிரங்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரடிக்
களியார் மலரிட் டறியா தவரி னணங்குளின்கண்
டுளியாரத் தோள்வளை சோரநெஞ் சாரத் துணிந்திரவிற்
றெளியாக் குறியினைத் தீயோர் நமக்கின்று செய்தனரே. (2௧௧)

தலைமகன் புலந்துபோதல்.

என்புகல் வேனுன்னை யேழைநெஞ் சேநன் னிருளிலென்னைத்
துன்புற மற்றவ ணெஞ்சுநின் போலெனச் சூழ்ந்தறியா
திற்புற வெண்ணித் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரடிக்
கன்புசெய் யாதவர் தீவினை போல வலைத்தீனையே. (2௧2)

புலர்த்தபின் வறுங்களம் தலைவிகண்டாங்கல்.

ஆர்ப்பா வஞ்செய் தடிதாழச் சங்க மலர்நகையாற்
கார்ப்பா வைத்துறை வாழ்புன்னை காள்கைதை காடுறைசை
பூர்ப்பான் கோழுத்தி யீசற்கு நேசரி னெண்கழித்தண்
சேர்ப்பான் போடெல்லி வந்தன ரோவுண்மை செப்புமினே. (2௧௩)

20௮. வண்டின்பெயர்: தும்பி, அரியென்பன. பெற்றவைகள் முறையே
யாணையும் சிங்கமும்.

20௯. வளவன் - கோச்செங்கட் சோழநாயனார்.

௨௧௩. சங்கம் அடிதாழ.

தலைமகள் பாங்கியோடுநூத்தல்.

கடப்பந் தொடையிற் கைவே லொடுமன்பர் கானலிற்போந்
தடப்பம் பொழினின்று சொன்னவை யாவும்பொய் யாயினவாற்
கெடப்பந்த நீத்தருள் செம்பொற் நியாகர் கிளர்துறைசைத்
தடப்பங் கயமுகப் பாவாயுன் சிற்றிடைத் தன்மையொத்தே. (௨௧௪)

தலைமகளவலம் பாங்கிதணித்தல்.

சென்னிக் கருள்செய்த சொன்னத் தியாகர் செழுந்துறைசைப்
பொன்னித்தெண் ணீத்தமு நம்மன்பர் வாய்ச்சொலும் பொய்ப்பதன்று
லுன்னிக் குறிபிழைத் தாரென் றிரங்க லொளிவளையாய்
கன்னிப்புன் னைக்கருங் காவிச்செங் காவியைக் காவியதே. (௨௧௫)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப்பேற்றல்.

இங்கேத சாகரத் தெங்களை வீழ்வித்தங் கேகிச்சொன்ன
சங்கேதந் தப்ப விருந்தனை யேதண் டிறைசைமங்கை
பங்கேயுஞ் செம்பொற் நியாகர்வெற் பாவுன் பதிவினவி
யங்கே வரவெண்ணி னோம்பொன்னி யாற்றினுக் கஞ்சினமே. (௨௧௬)

இறைவிமேல் இறைவன் குறிபிழைப்பேற்றல்.

விறப்பறி யாமையை நீக்கியென் றீவினை வேருடனே
யறப்பறித் தாண்ட துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
சிறப்பறி வுள்ள திருமா தயர்ப்பிழைஞ் சேயிழையான்
மறப்பறி யேன்மண்ணி லின்னுமொர் சன்ம மருவினுமே. (௨௧௭)

தலைமகள்குறிமருண்டமை தோழி தலைமகற்குணர்த்தல்.

செறிதேம் பொழிலிற் சுணைக்கெண்டை பாய்தொறுந் தெள்ளிருளிற்
பிறிதேது நின்குறி யேயென்று சென்று பெருங்கரத்தின்
மறிசேர் துறைசை யணைத்தெழுந் தாரருள் வாய்த்திலர்போல்
வெறிதேபின் மீண்டன ளானின்று பார்த்தன்ப மின்னிடையே. ( )

அவன்மொழிக்கொடுமை சென்று அவள் அவட்கியம்பல்.

வார்க்கும்ப மென்முலை சானுவெல் லாமெண்கு வண்குரும்பி
பேர்க்கு யிருள்வந் துறங்காது புள்ளினம் பேட்டொடழிந்
தார்க்கும் படிசெய் தலம்வந்து கோழுத்தி யப்பரா
சூர்க்குப்பின் போயின மென்றருன் னுசை யுடையவரே. (௨௧௯)

என்பிழைப்பன்மென்றிறைவினோதல்.

தேமாங் கனிதண் கயத்திடை வீழ்தொறுஞ் சிந்தித்தெண்ணி
யேமான் மனத்தொ டிருந்தனன் யானள் ளிரவிலிங்கே
மாமா சிலாமணி யாரர சூரன்பர் வந்துகொன்னே
போமாறு செய்தன ரென்ற லினியென் புகல்வதுவே. (௨௨௦)

௨௧௪. கடப்பந்தொடையர் - முருகக்கடவுள்.

[சுமந்தது.

௨௧௫. கருங்கா - கரியசோலை. செங்காவி - செங்கழுநீர். காவியது -

௨௧௭. விறப்பு - நடுக்கம். அற - அறம்படி.

௨௧௯. சானு - மலைப்பக்கம். குரும்பி - புற்றும்புழஞ்சோறு.

௨௨௦. எண்ணியே மாலுக்கின்ற மனத்தோடு.

தாய் தஞ்சாமை.

வெள்ளிப் பிறையணி செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
யுள்ளிப் பணிந்தறி யார்நெஞ் சழுக்கி னுலகடங்க
வள்ளிக் கொள்வன்ன நிறையிருள் யாமத்து மன்னைகண்க
ளெள்ளிற் பகவள வுந்துஞ்சி டாவஞ்சி யென்செய்வமே. (உஉக)

நாய் தஞ்சாமை.

சீயாது செய்வணிப் பெண்ணென் பிறவிக்கென் செல்வர்வரத்
தூயார் துறைசைநஞ் சொன்னத் தியாகர்க்குத் தொண்டிசெய்யாப்
பேயான வாதிகள் வாய்குரைத் தாங்கிப் பெருங்கங்கு
யோயாதை யோகுரைத் தாய்துஞ்சி னுலு முறங்கிலவே. (உஉஉ)

ஊர் தஞ்சாமை.

தொழக்கேத நீத்தருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுறார்
சழக்கே யுரைத்துச் சிலைத்தலை மானத் தயங்குவெள்ளி
கிழக்கே யுதிக்கும் வரையுமிவ் ஐரர் கெழுமிமத
வழக்கே யுரைத்துறங் கார்மறங் காலயின் மைக்கண்ணியே. (உஉங)

காவலர்கடுகுதல்.

செப்பறை பூண்முலை செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
யொப்பறை வேன்மன்னர் தேரொலி கேட்கவொட் டாமனிதி
வைப்பறை காப்பவர் மானவில் ஐர்வளை காவலர்தங்
கைப்பறை யோசைக் கடுங்கனல் வீழூநங் காதகத்தே. (உஉச)

நிலவுவெளிப்படுதல்.

வெட்டிம் படைக்கண்ணி கோமுத்தி யீசர் விரைமலர்த்தாள்
பெட்டிம்பர் போற்றுந் துறைசைநம் வேந்தர்தம் பேரொலித்தேர்க்
கட்டிம் பரிகள் கடந்தெங்ங னேவருங் கண்டதிக்கோ
ரெட்டிங் கதிர்வெண் ணிலாவலை வீசி யிருக்கின்றதே. (உஉரு)

கூகை குழறல்.

ஈகையர் வாழும் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர்மெய்ந்நூ
லோகையிற் நேறப் பெருமத்தர் பித்துரை யொத்துமின்னே
வாக்கையி லேநிறம் முள்ளந் திடுக்கிட மல்கிருள்வாய்க்
கூகையெல் லாங்குழ றுநிற்கு மானற் குறியல்லவே. (உஉசு).

கோழி குரங்காட்டுதல்.

சேவார் பதாகைத் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பர்
பூவா ரயிலொளி கண்டே பொழுது புலர்ந்ததென்றே
வாவா வதிசயம் பாளு ளிரவி லகனகரைக்
கூவா வெழுப்புஞ்செஞ் சூட்டுமுட் டாள்வன் குருகுகளே. (உஉஎ)

உஉக. வெள்ளி-வெள்ளை. அள்ளிக்கொள்வன்ன இருள்; நளவேண்பா, சுயம்பவ. ககங. உஉஉ. சீ: இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உஉங. சழக்கு - வழக்குக்கு மாறுபட்டது. சிலைத்தல் - முழங்குதல். வெள்ளி-சுக்கிரன். உஉஎ. கூவா-கூவி. முள்தாள் வன்குருகுகள்-கோழிகள்.

வரைதல் வேட்கை.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல்வினாதல்.

தடித்துரை யாதநல் லாயத்துண் டோசெய் தவறுநெஞ்சங்
கடித்தன னோவன்னை சொன்னத் தியாகர் கவின் றுறைசைத்
தொடுத்தவெண் முல்லை யிலம்பகஞ் சூட றுறந்தனைநெஞ்
சடித்ததிங் கேது விடுத்தருள் வாய்பெண் ணரசெனக்கே. (௨௨௮)

தலைமகள் அருமறைசெவிலி அறிந்தமைகூறல்.

நீதித் துறைசைநங் காதலர் தம்மை நினைந்துநினைந்
தாதித் தனைக்கண்ட வம்புலி போல வயர்ந்துமுகம்
பேதித் திருத்தலிற் கோழுத்தி யீசர் பிறங்கலன்னை
சோதித் தறிந்தவள் போலறிந் தாணந் தொடக்கினையே. (௨௨௯)

தலைமகள் தலைமகன்வருந்தொழிந்தருமைசாற்றல்.

சொரிந்தசொல் வாயன்னை ஞாளியிவ் ஐர்விழி துஞ்சினுமூர்த்
திரிந்தவெங் காவலர் சீறுவர் கான்றிந் திங்கணிலா
வரிந்தமென் கொங்கை குடினையுங் கோழியும் வாயடையா
பிரிந்தனங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையெம் பெட்பினையே. (௨௩௦)

தலைவி தலைமகனுர்க்குச்செல்ல ஒருப்படுத்தல்.

அருங்கடி யாயி னெடுங்காவ னீவிநம் மாசைதள்ள
நெருங்கடி யார்தண் டிறைசையெங் கோழுத்தி நித்தர்வெற்பின்
மருங்கடி யார நடந்துவர் தென்னை மணந்தவருர்க்
கிருங்கடி யார்குழ லாய்செல்வ மோவுட னெய்துதற்கே. (௨௩௧)

பாங்கி இறைவனைப் பழித்தல்.

கடிக்கண்ட னையனங் கோழுத்தி யீசன் கவின் றுறைசை
வடிக்கண் டனைய விழிமொழி யாய்மற வார்மறந்தே
யிடுக்கண் டனைவினைத் தாரினி யாரரு ளெல்லிவழி
நடுக்கண் டனையறி யாதெய்தி நாமங்கு நண்ணுவதே. (௨௩௨)

௨௨௮. கடித்தனளோ - ஐயமுற்றாளோ. முல்லை இலம்பகம் - முல்லை மலராலாகிய நெற்றிமாலை.

௨௩௦. திங்கள் நிலாக் கான்றிநிம். வரிந்த - கோலஞ்செய்த. கொங்கை: விளி. குடினையு - கோட்டான். பெட்பன் - விருப்பமுடைய தலைவன்.

௨௩௧. கடி - காவல். அடியார்-நெருங்கு. மருங்கு - இடம், பக்கம்.

௨௩௨. கடுக் கண்டன் ஐயன் - வடுவைப்போன்ற விழியையும், கண்டைப் போன்ற மொழியையுமுடையாய். இடுக்கண் தனை - துன்பத்தை. நடுக்கண் தனை-நடுவிடத்தை. அங்கெய்தி நாம் நண்ணுவது யாரருள்; இனியாரருளெய்தி யெனவுமாம்.

தலைமகள் இயற்படமொழிதல்.

துறந்தன ரேபென் நினையன்மின் னேகண் சொரிமழையு
நிறந்தபு மேனியு நீங்கா விருளு நினைத்தலின்நிச்
சிறந்ததென் னாவடு தண்மிறைச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பர்
மறந்தது வேறில்லை யாற்றொல்லை நாஞ்செய்த வல்வினையே. (௨௩௩)

தலைமகள் கனவுநலிவுரைத்தல்.

அரிதார் துயிலொன் றதிசய மாய்வர வங்நனம்யான்
பெரிதாய் வருந்தப் பிரிந்தார்வந் தொன்றவும் பெற்றின்புரு
தெரிதாங்கு கையர் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பிற்
சரிதாங்கு கைகொ டமளிதை வந்தனன் ருழ்குமுலே. (௨௩௪)

கவினழிபுரைத்தல்.

தவத்தின்மிக் காமென் றலைவருண் ணுமற் றடுத்திடையே
பவத்தின்மிக் காமென் னலத்தையெல் லாமிப் பசலையுண்டே
சிவத்தர சூர்வளர் செம்பொற் நியாகரைச் சேர்ந்திறைஞ்சா
வவத்தரைத் தேய்க்கு மருவினே போல வரிக்கின்றதே. (௨௩௫)

தலைமகள் தன் றுயர் தலைவற்குணர்த்தல்வேண்டல்.

ஆரத் தலர்முலை யாயிழை யூரற் கலம்புபொன்னித்
தீரத் தலர்தென் றுறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
பீரத் தலர்சில கொண்டின்ன ளாயினள் பெண்கொடியென்
நீரத் தறைகுநர் தாழாள ரேலுய்யு மென்னுயிரே. (௨௩௬)

தன்புறபாங்கி சொல்லெனச்சொல்லல்.

நெறிவார் குழலி திருவா வடிதுறை நேசரென்னை
முறிவாங்கி யாட்கொண்ட செம்பொற் நியாகர்நம் முத்தர்வெற்பர்
பிறிவாரி னீங்கியென் னுள்ளே யொளித்தென் பிணியையெல்லா
மறிவா ரவர்க்கென்கொல் யான்புதி தாவின் றறிவிப்பதே. (௨௩௭)

தலைமகள் அலர்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

செய்யலர் வாசத் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பின்
மையலர் வீழு மதர்விழி யாயடன் மாமதனுந்
தையல ருங்கையின் வாயிற் றொடுத்திடுந் தையலர்க்குக்
கையலர் 1வண்டிக மைகிழித் தோடுமென் கட்டினலே. (௨௩௮)

௨௩௪. சரி - கைவளை. தைவந்தனன் - தடவினேன்.

௨௩௫. சிவம் - நன்மை, மங்களம். அவத்தர் - பொய்யர், வீணர்.

௨௩௬. பீரத்தலர்-பீர்க்கம்பூ; இது பசலைக்குவமம்; குறுந்தோகை, ௩௮.

௨௩௭. முறி - அடிமைபோலே. பிறிவாரின் = பிரிவாரின் - பிரிவார்போல.

௨௩௮. செய் - வயல். மையலர் வீழும் - கருங்குவளை மலரையொக்
கும். மதன்கையாற் றொடுத்திடும் மலர்ப்பாணம்; தையலர் (மகளிர்) வாயாற்
றொடுத்திடும் பழிமொழி; தையலர் - தைக்கும் மலரம்பு, தங்கும்பழிமொழி.
வண்டு - வளையல்.

(பி - ம்.) 1 'வண்டுதமைக்கழித்தோடும்'

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

ஆறுச் சினத்தரி யார்க்கின்ற சாரலி லாடருவி
யாறு யிரங்கடர் தன்பர்வந் தேகி லணங்கரூ
ராறுறுக் கப்புற மாய்கின்ற கோழுத்தி யப்பர்வெற்பி
லாறு ரிருட்டுணை யாவர்கொல் லோவென வஞ்சதுமே. (உ௩௯)

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

பானலம் போற்கண்டர் செம்பொற் நியாகர் பதியரூர்க்
கானலம் போதினங் காள்வண்டு காள்கண்டல் காளெனையின்
றேனலம் போக வழுகியென் னீர்நன் நிருந்துறைவன்
ருனலம் போதக் கரைவரு நாளென்று சாற்றுமினே. (உ௪0)

தன்னுட் கையாறெய்திடுகிளவி.

சத்தாமெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைத் தடந்துறைவாய்க்
கொத்தார்பைஞ் ஞாமல் கரியாப் புளினத்திற் கூடிநம்மை
யெத்தாற் பிரிந்தவர் வாரா விடிவிங் கினிரெஞ்சமே
தொத்தா ரழற்றரி ராவதல் லாது சுகமுளதே. (உ௪௧)

தலைமகள் வெறிவிலக்குவித்தல்.

தோட்டார் கதுப்பினர் தோகாய்பொற் பாதந் தொழுதுபொன்னி
நாட்டா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் நடநவிலுங்
காட்டார் கழுது மியங்கா விழுதிருட் கங்குவின்வாய்
வாட்டானே வேந்தர் வருமா ரெழிநம் மனையகத்தே. (உ௪௨)

தலைமகள் குறிவிலக்குவித்தல்.

அனாவா யரவும் பிறையுஞ் சடைக்கணிக் தன்பர்துன்பத்
தனாவாங்கு கோழுத்தி யீசன் றுறைசைச் சயிலத்தன்னை
வினாவார் தினையின் னுங் காக்கச்செல் கென்றனன் மெல்லியலா
புனாவா யரையிருள் வாரன்மி னென்றன்பர்க் கோதுகவே. (உ௪௩)

வெறிவிலக்குவித்தல்.

உயருந் தவத்தினர் சொன்னத் தியாக சொராயிரநற்
பெயரும் பரசுந் துறைசைநன் னுடன் பெரிதருளாற்
றுயரும் படிசெய்த நோயறி யாதன்னை சூழ்வெறியாட்
டயரு மணங்கணங் கிற்றன் றெனவுரை யாயிழையே. (உ௪௪)

உ௩௯. ஆறுறுக்கு - முப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கு. அரூர் நின்ற. ஆறு-
வழி. இருட்டுணையாவர் ஆர்.

உ௪0. பானல் - கருங்குவளை மலர். கானல் - கடற்கரைச் சோலை. நலம்
போக ஏன் அழுதி. துறைவன்றான் அலம்பு ஓதக்கரையில்வருநான்.

உ௪௧. ஞாமல் - புலிநகக்கொன்றை. எத்தால் - ஏய்ப்பால்.

உ௪௨. கழுது - பேய். இழுது - நெய். [வருத்தமுடையராய்.

உ௪௩. அனா - புற்று. தனாவாங்கு - பந்தத்தை நீக்குகின்ற. உனாவாய் -

உ௪௪. ஆயிரம்பெயரையும் தவத்தினர் பரசும். அணங்கு அணங்கிற்
றன்று - தெய்வம் வருத்தவில்லை.

பிற்விலக்குவித்தல்.

முத்தலை வேலர் துறைசையெங் கோமுத்தி முத்தர்வெற்றிற்
பைத்தலை நாகர் தருமணிப் பேழை பலவுங்கொண்டே
யத்தலை வந்தன ரேதில ரென்ன வழற்பகழி
தைத்தலை மானுமென் காது டுனவண்டு தாழ்குழலே. (உசரு)

சூரவரைவரைவெதிர்கொள்ளுவித்தல்.

நிந்தை யுருமனங் கற்பா நிமித்தமு நீகுகற்குத்
தந்தைநங் கோமுத்தி யீசன் றுறைசைத் தடஞ்சிலம்பி
வெந்தையும் யாயு மறிவா னுரைத்தி யியம்பலையேற்
சுந்தைவெந் நோயிற் பழியுயிர்க் கேதமுஞ் சேருமின்னே. (உசசு)

வ ரை வு க டா த ல்.

வினவியசெவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

அறைவாயி லன்னையின் னேயயர் வேதென்ன வாரணங்க
ளறைவான் றுறைசைக் கனகத் தியாகர்வெற் பார்பளிங்கி
னறைவாய் மிதித்து விளையாடத் தாள்கொப்பு ளாயிற்றென்ற
ளறைவார் கழலண்ண லேபின்னே யென்செயு மாரணங்கே. (உசஎ)

அலாறிவுறுத்தல்.

காரொன்று காலனைக் காய்ந்தருள் கோமுத்திக் கத்தர்பைஞ்சுற்
காரொன்று சோலைத் துறைசைவெற் பாவெங்கள் காரிகைக்கு
நாரொன்று கொண்டலர் நீதொடுத் தீந்தவந் நல்லருளா
னாரொன்றி லாம லலர்தொடுப் பாரிந் நகரவரே. (உசஅ)

தாயறிவுறுத்தல்.

கிளியா கமங்கள் கிளத்திடப் பூவைகள் கேட்டிருகு
மளியா வடுதுறைப் புத்ரத் தியாகர்வெற் பாவளித்த
வெளியார் பருதி யிளங்கதிர் நாணவில் வீசுமணி
யொளியார் களவையெல் லாமுணர்ந் தாளன்னே யுப்பொழுதே. (உசஆ)

வெறியச்சுறுத்தல்.

மணிப்பாந்த ளாரத்தர் சொன்னத் தியாகர் மலத்தனையைத்
துணிப்பார் துறைசைவெற் பாமுன்பு நீதந்த சூழமயக்கைப்
பிணிப்பால் வென்று பெருஞ்சங்கை பூண்டெம் பிராட்டிமெய்நோய்
தணிப்பான் ரொடங்கின ரால்வெறி யாடலைத் தாயர்களே. (உசரு)

உசரு. முத்தலைவேல் - சூலம். மணிப்பேழை - மாணிக்கப்பெட்டி.

உசசு. நிமித்தமும் நீ உரைத்தி.

■ உசஎ. அறைவாயில் - அறையின் வாயில். அறைவாய் - பாதையின்கண்.
அறை - ஒலிக்கின்ற.

உசஅ. நார் - மலர் தொடுக்கும் நார், அன்பு. அலர் - பூ, பழிமொழி.

பிற்வரைவுணர்த்தல்.

வயலாம்பல் புன்கலர் வண்டொலி தீப்பொரி மந்திரமா
வியலா யனமணஞ் செய்பொன்னி நாட வெழிற்றுறைசைக்
கயலாய கண்ணிக்குச் சொன்னத் தியாகரிற் காணாந்லக்
வயலார் கருதுகின் றாழ்முயல் வாயுன்னி னாவதின்தே. (உருக)

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

இழிவழி நாடி யிளைத்தேனை யாண்டவெங் கோன்றுறைசை
வழிவழி மாலயன் றெண்ணிசெய் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பா
பிழிவழி தார்மறை யோருட னீதுன்னிற் பின்னருன்றன்
மொழிவழி நிற்பொங் கேளிரெல் லாரு முகமலர்ந்தே. (உருஉ)

வரையுளாளுரைத்தல்.

ஆராயு நாண்மற்றென் வேங்கைகள் வேங்கை யளித்தனவேல்
வீரா துறைசையிற் செம்பொற் நியாகர்தம் வெண்குழையை
வாரார் சடைக்கொன்றை மாலைமுன் னுன்று வளைந்ததொப்ப
வேரார்கெண் டிங்களு மூர்கோ ளுதித்துவந் தெய்தியதே. (உருங)

தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தல்.

பண்ணையம் பார்க்குந் துறைசைப் பரமர்நற் பாண்டரங்கம்
பண்ணையர் கோழுத்தி யீசர்வெற் பாவுன் பழியையன்னை
பண்ணையின் னாரென வேயறி யாவகை பார்த்தேனையும்
பண்ணையுந் தேமொழி நாணு மறைத்தனள் பாங்குறவே. (உருச)

குறிபெயர்த்திதேல்.

கோன்மாறி டாவில்லர் செம்பொற் நியாகர்தென் கூடன்மன்றிற்
கான்மாறி யாடிமுன் காத்தார் துறைசைகண் ணார்வினைகள்
போன்மாறி மாறி வருவார் சிலருண்டிப் பூம்பொழினீ
தான்மாறி வேறொர் பொதும்பர்சென் றுடத் தயவுசெய்யே. (உருரு)

பகல்வருவானே இரவுவருகென்றல்.

முன்னந் தடவரை விற்கொண்ட கோழுத்தி மூர்த்தியெங்கோன்
பொன்னந் தடர்துறை சைக்கா விரிப்புணல் போர்த்தநெய்தற்
பன்னந் தடம்படி முத்தீன முட்டை பலமறைய
வன்னந் தடவுந் துறைவா பகல்வரி னும்பழியே. (உருசு)

உருக. ஆம்பல் தீயாக, அலர் பொரியாக, ஒலி மந்திரமாக. காணம் -
பொற் காசு.

உருங. வேங்கை - ஒருமாம், பொன்.

உருச. பண்ணை அம்பு ஆர்க்கும்-வயல்களில் நீர் முழங்கும். பண்ணையர்.
பண்ணை - கூட்டம். பண்ணையும் - இசை வருத்தும்.

உருரு. பல் நந்து அடம்பு அடி - பலசங்குகள் அடப்பமாத்தினடியில்.

இரவுவருவானைப் பகல்வருகென்மல்.

சிலவங்க மாலையர் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசைப்
பலவங்க மாருங் கடற்றுறை வாவினனும் பைந்தளிர்போற்
குலவங்க மாதின மொழிக்கிடை கிள்ளைக் குழாம்பயிலு
மிலவங்க வெற்பிற் றிணைகாத்து நீவர் தெமக்கருளே. (உரு௭)

பகலினும் இரவினும் பயின்றுவருகென்மல்.

புகலுந் துதிக்கருள் செம்பொற் நியாகர்தம் பூந்துறைசை
யகலும் பராரைத் தடஞ்சிலம் பாமைக்க ணுலிசிந்த
விசிலுங் கரும்பன் பெரும்போர்க் கிணைக்கு மிவன்பொருட்டாற்
பகலு மிரவும் பயின்றுவர் தின்னருள் பாலிப்பையே. (உரு௮)

பகலினும் இரவினும் அகலிவனென்மல்.

பொற்பயன் மால்பணி புத்ரத் தியாகர் புகழ்த்துறைசை
வெற்பய னீவரல் வேந்தே பகலெங்கும் வீணலரா
மிற்பய நீக்கிந் காவலர் கொட்புற் றிராத்துயிலார்
நற்பய னேதுமின் ருலிரு போதினு நந்தமக்கே. (உரு௯)

உரவோனும் ஊரும் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்மையும் கூறல்.

இருமைக்கு மின்பருள் செம்பொற் நியாக ரெழிற்றுறைசை
யொருமைக் குணத்தர் மருவுநின் னாட்டிற்கு மூர்க்குமுங்க
ளருமைக் குலத்திற்கு மாமர பிற்கு மளவில்புகழ்ப்
பெருமைக்கும் வாய்மைக்கு மேலாது நீகொண்ட பெற்றிமையே. ( )

ஆறபார்த்துற்ற அச்சங்கூறல்.

காதாபிம் வெண்குழைச் செம்பொற் நியாகர்பைங் காத்துறைசைச்
சீதாரி வாசஞ் செறிவெற்ப நீயெல்லி சிற்றதரிற்
பாதாள மட்டவற் கான்யாறு நீந்தியெம் பால்வரலா
லேதாம் பழிகொலென் றெண்ணு தனவெண்ணு மிட்டிடையே. ( )

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றக்கூறல்.

தயங்கும் பிரசத் திருன்மான் குளம்பினிற் ருய்த்துவைத்திட்டு
டியங்கும் பொருப்ப துறைசைத் தியாகரை யேத்தலர்போ
லுயங்கும் படிவெய் துயிர்க்கும் விழுமெழு முள்ளருரு
மயங்குந் தெனியும் வளைசோரச் சோரு மலர்க்கொடியே. (உரு௨)

காவன்மிகவுரைத்தல்.

1 திக்காடை யாக்கொண்ட கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பா
வக்கார மென்மொழி யாள்பொருட் டாவரி யேறதிர்ந்து
மைக்கா ரிருள்வல்சு தேர்வேற றுறதர் வாரறுழிக்
கைக்கா வலர்துஞ்சி னாலுந்துஞ் சாளன்னை கண்முகிழ்த்தே. (உரு௩)

உரு௭. மொழிக்கு இடை - சொல்லுக்குத்தோற்ற. காத்தம்-காப்பேம்.

• உரு௧. சீதாரி - ஒரு வாசனமாம். அவல் - பள்ளம். [பொருப்பு.

உரு௨. தாலிக்குளம்பினில் இருலைத் துவைத்திட்டு மான் இயங்கும்
(பி - ம) 1 'இக்கால் யோசைத் துறைசையென கோமுத்தி யீசர்வெற்பா'

காமமிகவுரைத்தல்.

1 நன்மா னிடம்வைத்த செம்பொற் நியாகர் நறுந்துறைசைப்
பொன்மா மணித்துறை வாவுன தன்பின் புனன்மடுத்து
நின்மார்ப வெற்பண்ண வெண்ணும்வெங் காம நெடுங்கனலான்
மென்மார் தளிர்வண்ணம் வெண்கொண்ட லாகி மெலிபவளே. (1)

கனவுநலிவுரைத்தல்.

சிரத்தார் தரித்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்தந்த
வரத்தா லுதித்தென்ன வந்தவட் கோர்துயில் வந்திடநீ
கரத்தா லணைக்கமுன் கண்டன ளாய்ப்பின்னைக் கண்டிலளாய்
மரத்தா லியன்றதொர் பாவையொத் தேங்கினண் மன்னவளே. (1)

கவினழிபுரைத்தல்.

தவமேரு வாந்தொண்டர் வாழ்திரு வாவதி தண்டிறையிற்
சிவமே தருமெங்கள் செம்பொற் நியாகர்தென் னஞ்சிலம்பா
நவமே கலைமங்கை கொங்கைபுல் லாமையி னுளுக்குநா
ளவமே தொலைகின்ற தாற்பசும பீருண் டணிநலமே. (உசுசு)

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்கற்கி தலைவன்சாற்றல்.

ஒற்றைப் பொருவிடைப் புத்தத் தியாக ருறைதுறைசைக்
கிற்றைத் தினஞ்சென்று காவிரி யாடி யிரவுதங்கி
மற்றைப் பகலிங் கியான்வரு கேன்வரு மட்டிமின்னே
கற்றைக் குழலி கலங்காம லாற்றுங் கடனுனக்கே. (உசுஎ)

பாங்கிலக்கல்.

உன்னருந் சொன்னத் தியாகேசர் கோழுத்தி யூர்மயிலு
மன்னமு மன்னவ ளல்குற் பெருங்கட லாடலன்றி
யின்னமும் மூர்வயின் வேறுசென் ருடி மிடமுளதேற்
றன்னமும் யாங்க டவிர்க்கறி யேஞ்செல்லுந் தாழ்வின்றியே. (உசுஅ)

தலைவன் நீங்கல்வேண்டல்.

இடர்கெடுத்தாளுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பிற்
சுடர்விளக் கன்ன மடந்தைநல் லாயொரு தொல்வினையென்
பிடர்பிடித் துந்தலி னெம்மூ ரகஞ்சென்று பின்னருச்சி
யடர்கதி ரோன்வரு முனவரு வேன்மனத் தையுறவே. (உசுசு)

தலைவனைப் பாங்கிவிடுத்தல்.

அழுந்தவிங் கேதுமக் கியான்சொல்லு மாறென்று மாறருணர்
செழுந்தளிர் வல்லிக்குப் பெய்கொண்ட னீரிது தேறிநிலாக்

கொழுந்தணி வேணியர் கோமுத்தி யீசர் குளீர்துறைசைக்
கெழுந்தருள் வீரன்ப ரேயெம்மை நெஞ்சி லெழுதிக்கொண்டே. ( )

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்.

வாளொன்று கண்மட மாதேயொன் றுட்கொண்டு மன்னர்நம்மை
நாளொன் றிடைவிட் டகலவும் வேண்டினர் நந்தலில்லாத்
தாளொன்று ஈஞ்சத் தயன்மாஸ்புத் தேளிர் தடமுடிப்பொற்
றாளொன்று பாதத்தர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிலே. (உஎக)

தலைவி நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

தொண்டா நமைக்கொண்ட சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
கண்டாரொன் றுயென் முலைத்தட மூழ்கியென் காமநல
முண்டா ரளித்தஞ்ச லென்றாரென் னெஞ்ச முறுகவலை
விண்டாரிப் போதொளித் தாரென்கொ லோவினே யாட்டவர்க்கே. ( )

சென்றோனிடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

கூற்றூண்மை மாற்றிய கோமுத்தி யீசரைக் கோதிலன்பர்
போற்று வடுதுறைப் பொன்னித் துறைவர்க்குப் பொற்பசிலே
யேற்று ஞடம்பெங்கு நீத்தா மியிலிடை யெல்லியிவ
ளாற்று ளினித்துய ரென்றுரை யீர்துஞ்ச மஞ்சங்களை. (உஎங)

தலையியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

வேண்டும் பதந்தருஞ் சொன்னத் தியாகர் விரைமலர்த்தா
ளீண்டிம்பர் போற்றும் துறைசை யுரூரி னினையலில்வான்
நீண்டு நெடுமணற் குன்றேறி நாமன்பர் தேர்வாவு
காண்டிங் கனங்குழை வாவவர் தார்வம்புங் கந்தித்ததே. (உஎச)

பாங்கி தலைமகட்டுத்தலைமகன்வந்தமையுணர்த்தல்.

தங்குவர் தாரணி மேலுயிர் தாங்கித் தரித்தினிநா
மங்குவர் தாரிய நாடுசென் றூர்மயி லாடுபொழிற்
கொங்குவர் தார்தென் றுறைசையெங் கோமுத்திக் கூத்தர்வெற்பி
லிங்குவர் தாருன் பசிலையு னோயு மிரிந்திடவே. (உஎடு)

வந்தோன் நன்றொடு பாங்கி நொந்துவிஞாதல்.

மழுவல னேந்திய செம்பொற் றியாகர் மருவியபொற்
கொழுவலன் சேர்வயற் கோமுத்தி யூர்க்கொண்க கோல்வளையை
யுழுவலன் போடி மணப்பாயெவ் வாறங் கொழிந்திருந்தாய்
தழுவல ரோதுகண் முத்தந் துடைத்துத் தணந்தபன்னே. (உஎசு)

உஎங. இடை எல்லி - பாதிபிரவு.

உஎச. இனையல் - வருந்தாதே. கந்தித்தது - மணம் வீசியது.

உஎடு. ஆரியநாடு - வடக்குள்ளதொரு தேயம்.

உஎசு. கொழுஅலம் - கொழுவையுடைய கலப்பை.

தலைவன் பாங்கியொடு நொந்துவினாதல்.

திருவீற் றிருந்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்கஞ்ச
மருவீரத் தானை வணங்காரின் மாதர்கள் வாயிடத்திற்
பெருவீரை நஞ்சம் பிறந்தென்னத் தோன்றிடம் பேரலரோ
முருவீரு மெம்மைவிட் டெவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தனிரே. (உஎஎ)

பாங்கி தலைவியை ஆற்றுவதிருந்த அருமை தலைமகற்குச் சொல்லல்.

ஏணித் தடங்கையர் கோழுத்தி யீச ரெழிற்றுறைசை
வாணித் திலங்க ளெறிபொன்னி நாடின் வாய்மொழியைப்
பேணித் தனியினங் கொம்பினை நீயுன் பெரும்பதியிற்
பாணித் திருந்தமட் டிம்பாது காத்தனன் பாலிருந்தே. (உஎஅ)

வரைவிடைவைத் துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்து ஏந்திழைக்கென்றல்.

மாவேரிக் கொன்றையர் செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைப்
பூவேரி நாட்டகம் போயுமர் வேண்டும் பொருள் கவர்ந்து
தூவே ரிலங்கிழை யாய்பொன் முகந்து சுமந்துவருங்
காவேரி போல்வரு வேனிது கூறவள் காதினுக்கே. (உஎசு)

பாங்கி நிற்பொருட்பிரிவுரை நீயவட்கென்றல்.

துள்ளும்பொன் மான்கையர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பா
வுள்ளு மெவையுநின் மேலன வாநஞ்ச மொத்த வெண்ணந்
தெள்ளு மமிழ்திற் கணிந்தசொற் பாவை திருவுளத்திற்
கொள்ளும் படிவல்லையேற் சொல்லி யேகு குறித்ததற்கே. (உஅ௦)

நீடேனென்றவன் நீங்கல்.

தோடேறு கன்னத்தர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைப்பொன்னி
நாடேயொப் பாய்பரித் தேர்பண்ணி யின்று நடுச்சுரம்போய்
மாடே யிருநிதி யீட்டிதுங் கேளிர் வழுத்ததும்மூ
ருடே வருகுவல் யான்மலை யம்பொழு துண்மையிதே. (உஅக)

பாங்கி தலைமகளுக்குத் தலைமகன் செலவுணர்த்தல்.

மெல்லத ரத்தங் கணையேயுன் கொங்கை விலைக்குநிதி
பல்லத ரத்தங்கள் செம்பொற் றியாகர் பதியரகூர்ச்
செல்லத ரத்தம் பொலிதழல் வெப்பஞ்சிச் சேர்ந்தறியாக்
கல்லத ரத்தங் கடந்தார் துணிந்துநங் காதலரே. (உஅஉ)

உஎஅ. ஏணி - மான். பாணித்து - தாமதித்து.

உஅஉ. மெல் அதரத்து அங்கனையே. பல்லதா - பலவற்றைக் கொன்றா.
செல்லது - மேகமானது; அது: பகுதிப்பொருள்விகுதி. அரத்தம் - செம்மை.
கல் அதர் அத்தம் - கற்கள் செறிந்த வழியையுடைய காடு.

தலைமகளிரங்கல்.

1 ஆடுமென் றேகை யனையாய் துறைசை யாசிடத்தி
னீடுமென் செம்பொற் நியாகேசர் வெற்பினென் னேசமுகங்
கோடுமென் றேசொல்லிற் கூடவந் தென்னுயிர் கொன்னெறிக்கண்
வாடுமென் றேவன்பர் வாளா கடந்தனர் வன்சுரமே. (௨௮௩)

பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

உலம்பும் பருமணித் தேரேறி யன்பரின் துன்பொருட்டிச்
சிலம்புஞ் சிலம்படிச் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
யலம்பும் பருமநல் லாயகன் றுரதற் கஞ்சிமிகப்
புலம்பும் பரிசென் வறிதேயிங் ளூரலர் பொங்கையிலே. (௨௮௪)

தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

2 வண்டார் செருந்தி தியாகேசர் நல்குல வாக்கிழிபோற்
றண்டா தவிழ்பொன் றருமர சூரர் தணந்திவளை
யிண்டார் கடங்கடந் தாரென்கி லார்மற் றெனைப்பசப்புக்
கொண்டாளென் பாரன்றி யான்படு நோயைக் குறித்திலரே. (௨௮௫)

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.

எட்டார் திருவுருச் செம்பொற் நியாக ரெயிற்குலங்க
எட்டார் துறைசை யணங்கய ரேல்செவ் வரக்குருக்கி
விட்டா லனநெறி வெஞ்சரத் தன்நில்விள் ளாமுயக்க
முட்டாது காண்குவர் மீள்வர்கண் டாய்நம் முதன்மையரே. (௨௮௬)

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

மருக்கொண் டிடக்கொன்றை வண்டொத் துயிர்த்ததண் மாமலர்போ
லுருக்கொண் டிடவென் முலைமயி லோகையுற் றாங்ககவத்
திருக்கொண்ட கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் சிலம்பிற்கொண்மூக்
கருக்கொண்டு வந்ததின் னம்வந்தி லார்நமைக் காப்பவரே. (௨௮௭)

இகுனைவம்பென்றல்.

ஐவனம் வித்திய செவ்வேட் பராய்நம ரார்த்திடநீ
ரைவன மேகஞ் சொரிந்தது கோழுத்தி யப்பர்வைகு
மைவன மாடத் துறைசையொப் பாயணங் கேலதுகண்
டைவனஞ் சேர்மயி லெல்லாஞ் சிறைவிரித் தாடினவே. (௨௮௮)

௨௮௪. உலம்பும் - முழங்கும்.

௨௮௫. செருந்தி - ஒருமரம். இண்டு - ஒருவகை முட்கொடி.

௨௮௮. ஐவனம்-மலைநெல், அழகிய எழுத்துக்கள், ஐந்துநிறம். வேளைப்
பரவ மழைபெய்தீல் இயல்பு. ஐங்குறு. ௨௫௬; திருச்சீற். ௧௫௬ - பார்க்க.
பராய் - வழிபட்டு. நீரை அழகியமேகம் சொரிந்தது.

(பி - ம்.) 1 'ஆடும் பணிக ளணிமாசி லாமணி யார்துறைசை, நீடுந் தடத்
துறைச் செங்கயற் கண்ணி' 2 'வண்டார்பொற் கொன்றை வனைமாசி லாமணி
யார் துறைசைத், தண்டா தருவி சொரிவெதப் பின்று தணந்து'

இறைமகள் மறுத்தல்.

அங்கோ கழிநகர்ச் செம்பொற் நியாக ரசலத்துவர்ச்
செங்கோட லுற்கையென் றூர்கோப மாங்கதன் நீப்பொறியென்
றுங்கோ லிடக்கரை மீதேறு மோதமுன் வாங்கக்கண்டு
மெங்கோதை யோதிவம் பென்றாய்சென் றூர்சொல்லி னீ துமொன்றே.

அவர்தூதாதி வந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் துணைவி சாற்றல்.

நகிற்கொடி வாமத்தர் கோழுத்தி நாதர் நறுந்துறைசை
யகிற்புகை நாறுங் குழலாய் வெருவா லன்பரின்னே
துகிற்கொடித் தேரின் வருவ ரவர்தூ துரைப்பமுன்னே
முகிற்குலம் வந்தன காண்மின்ன லோடு முழக்கங்கொண்டே.

தலைமகள் ஆற்றல்.

ஒன்று மிருதலைப் புள்ளி னிருவர்க்கு மோருயிரே
யென்றுசொன் றூர்நம் வினையாற் பிரிந்தன ரின்பதுன்ப
நன்று மவர்க்கு முளவாமிக் காரிடை நண்ணுவாரற்
றென்றுதொட் டாட்கொளுந் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிலே.

அவன் அவட்புலம்பல்.

காரொத்த வார்குழல் சோரக்கண் ணீர்குடங் கைவழியே
வாரத் தனித்து வழிதேயப் பார்த்து மறுகியா
ரூரத்தர் சொன்னத் தியாகர்த் தொழாரிற் றுவருமின்னை
யாரத் தருணத்தி லஞ்சே லெனவெடித் தாற்றுவரே. (உகஉ)

மீண்டுவருகின்றகாலத்துத் தலைமகள் பாகவெடு சொல்லல்.

சுத்தருக் கின்பருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையில்வாழ்
சித்தர்தம் விஞ்சையின் வாசியைத் தூண்டினித் தேர்வலவா
வெத்தனை யோவுண்மை சொல்லிவந் தேன்முன்ன மென்னுயிருக்
கத்தனை சொல்லும்பொய் யாகாமற் செய்வதுன் னங்கைகளே. ( )

தலைமகள் மேகத்தொடு சொல்லல்.

இரவியந் தேரொழு மாவிறு மாப்பற வீர்த்திடுமெம்
புரவியந் தேரினமுன் போமுகில் கான்பொற் கிழியளித்த
திரவியத் தியாகர் திருவா வதிதுறை சேர்ந்துகின்றென்
வரவியம் பும்பசம் பீர்பூத்த மேனி மயிலைக்கண்டே. (உகச)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் வரவறிவுறுத்தல்.

சலம்புரி செஞ்சடை மேல்வைத்த கோழுத்திச் சங்கரன்வாழ்
பொலம்புரி சைத்துறை சைப்பான்மின் னேயுன் பொருமலற
நலம்புரி யன்பர் வருகின் றனரென்று நன்மைசொல்லும்
வலம்புரி யோசை யமிர்தஞ் செவியில் வழிகின்றதே. (உகரு)

உகக. ஒன்றும்...ஒருயிரே:—“ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலையுள் ளொன்று,
பொரெதிர்த் தத் துல்” (கலி. அக); “யானென்புழி இருத லைப்புள்ளின் ஒரு
யிரேனுகிய யான்” திருச்சிற். கட - உரை. உகங. விஞ்சை - வித்தை.

வமைப்புரிமொத்தி வாழ்த்தல்.

மூலாக மங்கண் முழங்குந் துறைசையின் முக்கணனார்
நாலார ணஞ்சொன்ன சொன்னத் தியாகர்நல் லூர்தியெனும்
பாலாய 1சேக்கைப் பதத்தினில் வாழும் பணிவத்தினு
மேலா யவர்மெய் யருள்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே. (2௬௭)

தலைமகன்வந்துழிப் பாங்கி தம்மைநினைத்தமை வினாதல்.

நந்தித் தனிவிடைச் செம்பொற் நியாகர் நறுந்துறைசை
வந்தித்துன் னாதவர் செல்லுங் கொடிய வனங்கடந்து
சந்தித்த வவ்வய னாட்டுழி வாகையந் தார்புனைவீர்
சிந்தித்து நெஞ்சி லறிதீர்கொல் லோவெங்கள் செல்வியையே. ( )

தலைமகன் நினைத்தமைசெப்பல்.

சுவையா ரமிர்தன்ன சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
னவையாது மின்றி வளர்கொம்ப னீரும்மை நான்பிரிந்து
கவையார் மனத்தொடி மந்நாட்டிற் சென்றுழிக் கண்டகண்ட
வவையா வையுநின் மடந்தையு நீயு மலாதிலையே. (2௬௮)

தலைமகனை ஆற்றுவத்திருந்த அருமை பாங்குகூறல்.

காட்டிம் வினைதவிர்த் தன்பர்க் கருளெனு மின்னமிர்த
மூட்டிமிஞ் செம்பொற் நியாகேசர் கோழுத்தி யூரவெங்கண்
மாட்டிற் வேறென்றுங் கண்டில முன்றன் வடிவெழுதித்
காட்டிமி மென்பணி யும்பொன்ன னாங்கண்ணிற் காண்பதுமே. ( )

வரைவுமலிவு.

காதலன் முலைவிலைவிடுத்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல்.

முடியாறு கொண்ட துறைசையெங் கோழுத்தி முத்தர்வெற்பர்
முடியா மெனுவின் முலைவிலை யாகநம் முன்கடைக்கண்
முடியா நிதிய மளந்து சொரிந்தனர் முல்லையந்தார்
முடியா ரளகத்து மின்னிடையாகு முன்வண்ணமே. (௩௦௦)

காதலி நற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

மாமன்றற் கைதையங் கன்னிதன் மொக்குள் வனமுலைமேற்
பூமன்றற் புன்னை யரும்புமுத் தேந்திடும் பூந்துறைவர்

2௬௭. சே கை பதத்தினில் - இடபத்தின் கையிடத்தில்; திருமாலின் கையில்.

௩௦௦. முடி ஆறு கொண்ட - திருமுடியில் ஆகாய கங்கையை யணிந்த. முடி - கிரீடம். முடியா - அழியாத. முடி ஆர் அளகம் - முடித்தலையுடைய அரிவ கூந்தல்.

௩௦௧. "மேதகு முள்ளெயிற் றெண்முகைக் கொங்கைவெண் டோட்டு (பி - ம்.) 1 'சேக்கைப்பதுமத்தில்'

சோமன் நிலைக்கணி சொன்னத் தியாகர் துறைசைவரி
முமன்ற னல்லணி கண்டின் புறுநம்மி னன்னையுமே.

(௩௦௧)

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தல்.

பரசம் புயமலர்ப் பாவாய் பவளம் படரடம்பின்
பிரச மலர்மண மாறாத் துறைவர்க்குப் பேதமில்லா
தரசமர் கோமுத்தி யம்மான் றுறைசை யணிநகரின்
முரசறைந் தார்நம ருள்ளம் களிப்புற முன்னெதிர்த்தே.

(௩௦௨)

தலைமகள் உவகையாற்றது உளத்தொடுகினத்தல்.

1 இன்றள வுஞ்சொன்ன விவ்வு ரலருமற் றேதுக்களும்
பொன்றநின் பாலுள சிந்தையெல் லாங்குடி போகநெஞ்சே
நன்றருள் கோமுத்தி நாதன் றுறைசைநங் கண்ணையார்
மன்றன் மணமுர சார்க்கின்ற தானம் மணிநகர்க்கே.

(௩௦௩)

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

மைப்போ தனமிடற் றார்மாசி லாமணி யார்துறைசை
யொப்போது தையலுக் கப்போ தலர்புனை யுன்கைநலங்
கைப்போதில் வேலனும் வள்ளியும் போலுற்ற காட்சியினு
லிப்போ தறிந்தன மாலென்றும் வாழி யிறையவனே.

(௩௦௪)

தலைவி மணம்பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலை பாங்கி தலைமகற்குக்காட்டல்.

சுராதிபர் போற்றிய சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லராவன்ன வல்குனல் லாளுன் பொருட்டுமெய் யன்புடனே
மராவும் குராவும் வளர்கின்ற சாரலில் வாழணங்கைப்
பராய்வரம் வேண்டிதல் பார்த்தருள் வாயெங்கள் பார்த்திபனே.

( )

அணங்கைப் பராநிலைகண்டதலைமகள் மகிழ்தல்.

முதுக்குறை விங்கிவட் கெவ்வண்ண முற்றது மூதரஞர்
விதுக்குறை சூடிய செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பிற்
பொதுக்குறை தீர்நம் மணம்பொருட் டாகப் புரிசூழலாண்
மதுக்குறை யாமலர் தூஉய்த்தெய்வம் வாழ்த்தி வணங்குதற்கே.

( )

மென்பூர், தோகையென்னு நல்லாய்" (தஞ்சைவாணன். ௧௯௪) என்பதும்
இதன் முதலடிப்பொருளும் ஒத்திருக்கின்றன. சோமன் - சந்திரன், ஆடை.

௩௦௪. மைப்போது - கருங்குவளைமலர். "எரிமருள் வேங்கை" (ஐங்
குறு. ௨௯௪) என்பது இச்செய்யுளின்பொருளை வலியுறுத்துகின்றது.

௩௦௬. விதுக்குறை - சந்திரகலை.

(பி - ம்.) 1 'இன்றளவூரவர்துற்றலர்வாட'

அறத்தொடுநிற்றல்.

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல்.

நல்லோர் பரசுந் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
வில்லோர் செயிர்த்திடு மேதுவொன் நிலை யிழைத்தவண்டல்
கல்லோலம் வந்து கரைத்தன வோகண் கரைவதென்னே
மெல்லோ திமநடை யாயுள்ள வாறு விளம்பெனக்கே. (௩௦௭)

தலை கலுழ்த்தகாரணக்கூதல்.

சதுவேதர் செம்பொற் நியாகேச ராவடு தண்டிறையின்
மதுவே யலங்கற் சுடர்வேல் வயங்கிட வந்தொருவர்
புதுவேங்கை நீழற் றனித்துழி யென்னைப் புணர்ந்தொளித்தா
ரிதுவே கலுழ்கின்ற காரணம் காணென் னிளங்கொடியே. (௩௦௮)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை எய்தக்கூதல்.

மெய்வந் தந்தருள் செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
நெய்வழி வேற்கொண்கர் தோய்ந்தவஞ் ஞான்றுமுந் நீர்த்துறைவாய்த்
தெய்வமுங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தனன் சிற்றறிவேன்
பொய்வரு மென்றறி யேனவர் சொல்லினும் பூங்கொடியே. (௩௦௯)

தலைவி தலைமகள் இகந்தமை இயம்பல்.

சுகந்தாவி லாத்தமிழ் வேதங்க ளோதூந் துறைசைநக
ருகந்தாளுஞ் செம்பொற் நியாகேசர் காவிரி யொண்டிறைவா
யகந்தாங் கரிநமக் கென்றே வருட்டி யருள்புரிந்தா
ரிகந்தா ரினியணங் கேயவர் போவில்லை யேதிலரே. (௩௧௦)

பாங்கி இயற்பழித்துரைத்தல்.

சேயழ லேந்திய செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
வாயழ காரு மரசினை நோக்கி மறைமொழிபோற்
காயழல் வேலன்பர் யானக லேனென்று கட்டிரைத்து
நீயழச் சென்றன ரேனன்று நன்றவர் நீதியதே. (௩௧௧)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

அடிகளெங் கோழுத்தி யீசன்முன் போதி யருள்பெறுவா
னெடியவ னின்றென நிற்குந் துறைசைநெய் தற்புலம்பர்
கொடியவ ராயினு மாகமுந் நீரிக் குவலயத்திற்
கடிகம மோதி யவரே யெனதுயிர்க் காவலரே. (௩௧௨)

௩௦௭. கல்லோலம் - அல்.

௩௧௦. சுகம் - கினி. அகந்தாங்கரி - மனமேசாட்சி; அருணைக்கலம்
பகம், கட-ஆம் பாடல் பார்க்க. வருட்டி-வயமாக்கி; பெருங். உ. ௧௦: எஉ.

௩௧௨. சந்திரியில் இடபதேவரது மண்டபத்தின்மேல் மிகையர்வுள்ளதாகப்
படர்ந்துநின்ற அரசமரமொன்றிருந்து சந்ரு - வருடங்களுக்குமுன் பணிசெய்
தற்கு அம்மண்டபத்தை இடிக்கும்பொழுது சிதைந்துபோய்றது.

(பி - ம்.) 1'நடையாயவந்தகாரணம் விள்ளெனக்கே' 2'உயிர்க்காதலரே'

தெய்வம்பொறைகொளச் செல்குவமென் தல்.

மூவா முதல்வரெங் கோமுத்தி யீசர் 1 முருகலர்ந்த
காவா வகுதுறைக் காவலர் தாஞ்செய்த கைதவத்தா
லோவா வெகுளிகொள் ளேலெனத் தெய்வமு னெண்பலி தூஉய்
கீவா முயவென வேத்துவம் வாசென்று நேரிழையே. (௩௧௩)

இவ்வயிற்செறித்தமை சொல்லல்.

கீருண்ட வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் நெடுந்துறைசைக்
காருண்ட வேலைக் கரைமணற் கொப்புறுங் கங்குலிலோர்
தேருண் டெனவினை யாடற் கினிப்புறஞ் செல்லலென்றான்
வாருண்ட கொங்கைநல் லாயன்னை நின்னுரு மாசுகண்டே. (௩௧௪)

செவிலி கணையிருளவன்வரக் கண்டமை கூறல்.

தொடைத்தே னருமுடிச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைப்பண்ணை
மடைத்தேங் குவளைக்கண் ணய்நென்ன லந்திமன் னூழையினோர்
புடைத்தே மலங்கலந் தோளா நெருவன் புருந்திடக்கண்
டடைத்தேன் கதவென் றெனக்குரைத் தானன்னை யையமுற்றே. ( )

செவிலி தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு பாங்கியை வினாதல்.

குறிதாம் பிறைமுடிக் கோமுத்தி யீசர் குளிர்துறைசைக்
கறிதாவும் வெற்பிலென் காரிகை யாயிரு கண்ணுமெய்யும்
பிறிதாய்க் கரியுண்ட வெள்ளிற் கனியெனப் பெண்ணமிர்தம்
வறிதா யிருக்கின்ற தென்னோ வறிகிலன் வந்துற்றதே. (௩௧௬)

வெறிவிலக்கல்.

ஒருகேள்வி கேட்ப லிவருடை யாவியை யுண்ணுதற்கோ
வருகே தரும்பலி யாலிவள் பண்டைய ளாம்படிக்கோ
குருகேறும் வாவித் துறைசைக் கனகக் கொடையர்வெற்பின்
முருகே யெளியர் மனைவந்த வாறு மொழிந்தருளே. (௩௧௭)

வெறிவிலக்கியவழிச் செவிலி தோழியைவினாதல்.

பஞ்சுட்டி மெல்லடிப் பாவாயென் சென்னியிற் பங்கயப்பா
தஞ்சுட்டிங் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் தடங்கிரிமே
னஞ்சுட்டி யன்னகண் மாதர்முன் சூர னடுங்கக்கொன்ற
செஞ்சுட்டி வாரணத் தான்வந்த தேதென்ற சித்தமென்னே. (௩௧௮)

௩௧௫. னூழை - சிறுவாயில். மடையில் நீர் நிலைபெற்றிருக்கும். [சோய்.

௩௧௬. கறி - மிளகுக்கொடி. கரி - யானை யென்னும் பெயரினதொரு

௩௧௭. இவ்வருடை ஆவியை - இந்த ஆட்டினுயிரை.

௩௧௮. பாதம் சூட்டிம். வாரணத்தான் - முருகவேள்.

(பி - ம்) 1 'முருக்கலர்ந்த' ■ 'கேட்கலுற்றே னுன்னை யிம்மை யுயிருண் ணவோ'

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிறம்.
நீடுநின் கண்ணுக்கு நேரிது பாரென்று நின்மகட்டு
நாடுமொ ராடவன் வந்தீறில் காவிரி நல்கினனாற்
ரோடுறு நீள்செவிச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைப்புள்ளா
ராடுமல் வாற்றின் நலையெழுத் தாடுநின் ருடிடத்தே. (௩௧௧)

புனறருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிறம்.
மாணர் கடும்புன லாடமின் னாருடன் மங்கைகொங்கை
காணக் குமிழி யுடையத்தண் ணீர்புகை காட்டிடுங்காற்
சோனாடர் சூழ்கழற் சொன்னத் தியாகர் துறைசையின்கட்
பூணக மாரத் தழீஇயெயித் தானொரு புண்ணியனே. (௩௨௦)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிறம்.
கருப்பாசந் தீர்க்குந் துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர்வெற்பிற்
றிருப்பாவை கொங்கைக்குத் தன்கோடு தோற்றவத் தெவ்வைமதப்
பொருப்பா வயினொன்று தீர்ப்பா னெதிர்வரும் போதிவளை
யொருப்பா டிடனணைத் தத்தோல் பொருத வொருவருண்டே. ( )

தலைமகள்வேற்றுமைகண்டு நற்றய்செவிலியைவிதைல்.
சீரா டாவர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர் வெற்பில்
வேருன சிந்தைய ளாயின னென்மகண் மெய்யுங்கண்ணு
மாறு யினமுன்னை வண்ணமன் றுற்கண் மணியினையாய்.
தூறு யிரமெண்ணு மென்னெஞ் சடங்க நுலலுகவே. (௩௨௨)

செவிலி நற்றய்க்கு முன்னிலைமொழியான் அறத்தொடுநிறம்.
திருநா ணரவர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வருநான் மதிதுத லாய்களி ரோடொரு மான்வினவித்
குருநான் மலர்ப்பொழில் வந்துநம் மாணிக்கக் கொம்பின்முலை
யொருநான் முயங்கின ரால்விதி கூட்ட வொருசெல்வரே. (௩௨௩)

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.

ஆயிர மெண்ணமென் மின்னா னாருனர ஞர்க்கையநீ
யாயிரங் குன்றுங் கடந்தே குகசண்பை யாண்டகைக்கோ
ராயிரம் பொன்னருள் சொன்னத் தியாக ரருளினம்பொ
னாயிர நல்கினுங் கொள்ளார் முலைலை யாவெமரே. (௩௨௪)

௩௧௧. ஈறில் காவிரி - காவி; கருங்குவளை; அதன் தலையெழுத்து; கா -
௩௨௦. மின்னாருடன் ஆடாநிற்க. உடைய - உடைதலால். [சோலை.
௩௨௧. மதப் பொருப்பு-யானை. ஆவயின்-அவ்விடத்தே. தெவ்வைத்தீர்ப்
பான்-புகையை ஒழிக்கும்பொருட்டு. ஒருப்பாடு-ஒருமைப்பாடு. தோல்-யானை.

• தலைவன் உடன்போக்குமறுத்தல்.

கூற்றமு மஞ்சம்வெங் கானழ லுன்னிற் குழகெமிந்தொண் ணூற்றறு காதத்துக் கப்புற மென்னகர் துண்ணிதையாய் போற்றா சூர்வளர் செம்பொற் நியாகரைப் புந்திசெய்யா மாற்றறு கண்ணின் யாரே நடப்பரிம் மாதுடனே.

(௩௨௫)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

பரம்பு மலர்க்கொண்டை கொங்கையுந் தாங்கிப் பரப்பயம்பு முரம்பு மிதித்துச் சுரம்போதும் போதின் முறையுங்கற்பு வரம்புமுள் ளாளுக் கரூரெங் கோமுத்தி வள்ளல்வெற்பா நிரம்பு முனதரு ளேநிழ லாவெங்கு நின்றிடுமே.

(௩௨௬)

தலைவன் போக்கு உடன்படுத்தல்.

வெப்பார் வடவைக்கும் வித்தார் தழலத்த மெல்லச்செல்ல விப்பாவி நெஞ்ச மியைந்தன்று கோமுத்தி யீசர்க்கென்று மொப்பார் துறைசையு ளன்னத்தின் றாவி யுறினும்பொன்னஞ் செப்பார் முலையா ரடிகு சுதல்கண்டிஞ் சில்வனையே.

(௩௨௭)

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்.

அணைமலர்க் கஞ்சிய செஞ்சீ ரடிகல் வழல்வழிச்சென் நிணையிலெம் மூர்நல் லரசினைச் சூழுங்கொ லென்றனர்பெண் மிணையுட னீடிய சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற் பணைமுலைப் பாவை யறியே னவர்மனப் பாவனையே.

(௩௨௮)

தலைவி நாணழிபிரக்கல்.

வருமந்த மாதி யிலாமா சிலாமணி வள்ளற்பிரான் பொருமந்த காரி துறைசை யுறாத புறத்தரைப்போ லருமந்த நாணந் துறப்பது வேண்டலி லப்பிறப்பிற் றருமந்த வஞ்செய் திலென்பெண் ணெனும்பவர் தள்ளுதற்கே.

(1)

கப்புமேம்பாடு பாங்கிகூறல்.

உயிரிற் சிறந்தன்று நாண்மட வார்களுக் கோததனிற் செயிரற்ற கற்புச் சிறந்தன்று காண்செந்நெல் செங்கருப்பம் பயிரிற் சிறந்த துறைசையெங் கோமுத்திப் பண்ணவனார் வயிரத் தடவரை மேலெழு தாத மணிவிளக்கே.

(௩௩௦)

தலைவி ஒருப்பட்டெழுதல்.

வன்புடன் சுட்டு விரன்மூக்கி னுச்சியில் வைத்துப்பெண்டிர் கொன்பழி தூற்றப் பயந்தார் சினத்திக் குறித்துநின்றே னென்பர வம்புனை செம்பொற் நியாக ரெழிறறுறைசைக் கன்பரொ டியான்செல்வ னிவ்வு ரொழிக வலர்சுமந்தே.

(௩௩௧)

௩௨௬. பயம்பு - பள்ளம். முரம்பு - பருக்கைக்கறகளாலாகிய மேடு.

௩௩௦. “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நானே நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” தொல். களவியல், ௨௨.

௩௩௧. “சிலரும் பலருங் கடைக்க ணோக்கி, மூக்கினுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி மறுகி” நற்றிணை, ௧௪௬.

பாங்கி சுரத்தியலுரைத்துழித் தலைமகள் சொல்லல்.

வெங்காள நஞ்சுண்ட செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசைக்
கங்காளர் காவிரி நாடனை யாபிது கண்டிலை
பொங்காவிவ் லூரவர் நாவாற் சுடப்பட்ட புண்ணுடையேற்
கங்கா ரழற்சுரங் கங்கா சலமென வாபிடுமே. (௩௩௨)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல்.

ஒருதிருக் கோழுத்தி யூர்மா சிலாமணி யுத்தமனார்
சுருதியின் வாய்மைய னீயென் நிவளைத் தொழுதளித்தேன்
குருதிக்கொள் வேலண்ண லுன்னருண் மாறவுங் கூடியதேற்
பருதியுந் திங்களுங் காணப் பெரு திந்தப் பாரிடமே. (௩௩௩)

பாங்கி வைகிருள்விடுத்தல்.

புயலாய் பிளீர்கண்டர் புத்ரத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
வயலாம்பல் வாய்ச்சியிவ் வைகிரு ணீங்கண் மகிழ்ந்துசெல்லு
மியலான தாரிவர் தெய்துவல் யான்கிளைக் கேற்பவுரைத்
தயலாற் பழிசொல்லு மவ்வவர் வாயை யடக்குவித்தே. (௩௩௪)

தலைவியைத் தலைவன்சுரத்துய்த்தல்.

நிதிவளர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்மெய்ந் நீற்றொளிபோ
லதிசய மாவொளிர் வெண்மணல் யாறு மவர்சடைநீர்க்
கதிர்வெண் பிளியிற் குளிர்கூ ரிளமரக் காவுமுதிர்
வெதிர்முத்த முங்கண்டு நீமெல்ல மெல்லச்சென் மெல்லியலே. ( )

தலைமகள் தலைமகளசைவறிந்திருத்தல்.

அக்குர கம்புனை செம்பொற் நியாக ரடிவணங்கித்
தொக்குர வேர்மன் றுறைசையன் னாய்நின் றுணையடிப்பூ
மிக்குர மானகல் வேல்போலத் தைக்க வெதும்பியவா
லிக்குர வந்தருக் கீழிருப் பாஞ்சற் நினைப்பறவே. (௩௩௬)

தலைமகள் தலைமகளை உவந்தலர்கூட்டி உன்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

நிவந்த மராமர நீழலிற் கோழுத்தி நித்தரொன்றாய்
நவந்தரு பேதமு மானார் துறைசைநல் லூரனையான்
சிவந்தபொற் காலு துதல்வேர்வு நீவிச் செறிந்தவைம்பாற்
குவந்தலர் சூட்டவும் யான்செய்த மாதவ மொன்றல்லவே. (௩௩௭)

கண்டோரயிர்த்தல்.

அகனனெங் கோழுத்தி யம்மாந் றுறைசை யரோவரிக
ளுகளுமிக் கானிற்செல் வாரிவர் யாவர்கொ லும்பிப்பிரான்
மகளெனி னீங்கிவள் கற்பகஞ் சூழலன் வள்ளலவன்
றுகளின் மருகனென் ருன்மார்பி னீபத் தொடையிலையே. (௩௩௮)

௩௩௨. காள்ம - கருமை. ௩௩௪. தாரி - வழி.

௩௩௬. தொக்கு - கூடி. உரவோர்-அறிவுடையோர். உரமான-வன்மை
புடைய. பூ வெதும்பிய. குரவந்தரு - குராமரம். ௩௩௮. அரோ: அசை.

கண்டோர் காதலின் விலக்கல்.

பூமாரன் தேவியும் போல்வரு வீரினன் புக்கொளித்தான்
மாமா சிலாமணி யார்பூந் துறைசையை வாழ்த்திலர்போம்
பேமா ரணிய மினிச்செல் லொணுது பெருமரைப்பால்
வாமான் றசையுண் டிராத்தங்கு வீரோம் மனையிடத்தே. (௩௩௯)

கண்டோர்தம்பதி அணிவமசாற்றல்.

தேன்றுஞ்ச பூங்குழற் செல்வியு நீயுந் தெரியும்வெற்பு
மூன்றுங் கடந்துசென் றுற்குளிர் காவு முழுமதியூர்
வான்றுங்க வண்ண மதிலுங் கிடங்கும் வளைந்தெதிரே
தோன்றுங் கனகத் தியாக ராகந் துறைசையுமே. (௩௪௦)

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

வேர்குழந்த கானந் தொலைத்துவந் தெய்தின மெல்லியலாய்
சீர்குழந்த பொன்னியு மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் திருமடமு
மேர்குழந்த செய்குன்று மாடமுந் குழந்தொளி ரிப்பதியே
தார்குழந்த செம்பொற் றியாகேச ராவடி தண்டிறையே. (௩௪௧)

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை.

செவிலி பாங்கியைவினாது.

கொங்குற்ற கூந்தலென் பிள்ளை மதிநுதற் கோகிலமின்
றெங்குற் றதுதனி யேயொப் பிலாமுலை யேந்திழையோர்
பங்குற்ற கோமுத்தி யீசன் றுறைசை பணிந்திலர்போற்
சங்குற்ற செங்கைநல் லாயென்கொல் வாடித் தளர்கின்றதே. (௩௪௨)

பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தல்.

தானையன் பார்க்கருள் செம்பொற் றியாகர் சமரமத
வேளைமுன் காய்ந்தவர் கோமுத்தி யூர்விரும் பாரினன்னே
வானையர் கேளிர் மறுத்தார் மணமென்று வள்ளிலவேற்
காளைபின் பாலைக் கடங்கடந் தானுன் கனிமொழியே. (௩௪௩)

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலி தேற்றுவார்க்கு எதிரிழிந்து மொழிதல்.

மஞ்சன மாட்டி முலையமிர் தூட்டி மணிவிழிகட்
கஞ்சனந் தீட்டி யறிவே கொளுத்தி யளித்ததற்கோ
வெஞ்சல மாற்றுந் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர்வெற்பீர்
நஞ்சினென் றுவெணைக் கண்டே கினளென் னறுநுதலே. (௩௪௪)

௩௩௯. மாராலும் தேவியும். பேம் - அச்சம். ௩௪௨. சங்கு - வளையல்.

௩௪௩. வாள் ஐயர் - வாட்படையையுடைய தமையன்மார்.

(பி - ம்) 1'மணமென்று மங்கையங்கோர், காளைபின் மாலைகைக் கொண்
டுசென் றுளக் கடுஞ்சரமே'

செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

வேலைநஞ் சுண்டருள் செம்பொற் நியாகர் வியன் றுறைசைச்
சோலையம் பூங்குழ னுளையன் னேகுளிர் தோயமுரூப்
பாலேவன் னிக்கு விடுவாயென் றுளென்னைப் பார்த்துநென்னன்
மாலையில் யானச்சொ லோர்ந்திலன் பேதையன் வஞ்சமென்றே. ( )

செவிலி தெய்வம்வாழ்த்தல்.

பற்றேது மின்றி யலமரு வேனுய்யப் பையவஞ்சங்
கற்றே திலன்பின் னடந்தானை மீட்டின்று காட்டிதியாற்
பெற்றேறு கோழுத்தி யீசன் றுறைசைப் பெருவரைமேற்
குற்றேவல் கொண்டென்று மெங்களைக் காக்குங் குலதெய்வமே. ( )

செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்றல்.

அந்நாள் வருங்களி றட்டியிர் காத்த வவனிருக்க
விந்நாட் பிறர்கைப் பொருளேற்று நல்க விசைந்தனமென்
றுன்னுக் கனகத் தியாகேசர் கோழுத்தி யூரன்னநின்
பொன்னு னவளசுரத் தூடே விடலைபின் போயினனே. (௩௪௭)

நற்றாய் பாங்கிதன்னொடுபுலம்பல்.

அன்றுமென் பூத்தந் தவற்குரி யேனென் றணங்குரைத்தா
ளென்றுண் மையையியம் பாமலன் றேசுரத் தேகவிட்டாய்
நன்றுநன் றுன்மதி கோழுத்தி நாதர் துறைசைநல்லா
யொன்று நினைக்கமற் றென்றாய் முடிந்ததென் னாழ்வினையே. ( )

நற்றாய் பாங்கியர்தம்மொடுபுலம்பல்.

கல்லா லுகந்தவர் செம்பொற் நியாகர் கவின்றுறைசைத்
தொல்லாய முற்று மிரங்கவெங் காளிற் சுடர்நெடுவேல்
வல்லா னெருவன்றன் வாய்மொழித் தெய்வ மதிமயக்க
நில்லா தகன்றன னோநங்கை மீரென் னிரைவனையே. (௩௪௯)

நற்றாய் அயலார்தம்மொடுபுலம்பல்.

தெற்றிய வாரசடைச் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
யுற்றிடு மாதவர் போலத் தவஞ்செய் தொருமகள்யான்
பெற்றிருந் தேனவ னோர்களை பின்பெருங் கள்ளியும்பால்
வற்றிய பாலையிற் சென்றாண் மறுகவிம் மாநகரே. (௩௫௦)

௩௪௫. தோயமுரூப் பாலே வன்னிக்கு விடுவாய் - நீர் கலவாத பாலினைக்
கிளிக்கு விடுவாய்; நீரிலாத பாலேநிலத்தின் தீவெப்பத்தின்கண் என்னைச்
செல்லவிடுவாயென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௪௬. பெற்று-பெற்றம் - இடபம்; "பெற்றேறி" தேவாரம்.

௩௪௭. விடலை - பாலேநிலத்தலைவன். நின் பொன்னுனவர் - நின்மகள்.

௩௪௯. கல்லால்-ஒருவகை ஆலமரம். வாய்மொழித்தெய்வம் - மந்திரம்;

"மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகென" சீலப். நாடு - ௧௦௦.

௩௫௦. தெற்றிய - பின்னிய. காளை - பாலேநிலத்தலைவன்.

இதுவுமது.

அரங்கவை யேகொண்ட புத்ரத் தியாக ராசடிக்கீழ்
வரங்கிடந் தேழை யுயிர்த்தே நெருமகண் மற்றவடோ
ருரங்கெழு காளை யினுள்ளினு முள்ளஞ் சுடுங்கொடுத்தீச்
சுரங்கடந் தாளம்ம வந்தியென் பார்க்கித் துயரில்லையே. (௩௫௧)

நற்றாய் தலைமகள் பயிலிடந்தம்மொடுபுலம்பல்.

நடமே செயவல்ல செம்பொற் நியாகரை நல்லரஞர்
வடமேரு வில்லரை வாழ்த்தாரி னென்னைவைத் தாளெழுதும்.
படமே படம்வைத்த சிற்றில்ல மேநொச்சிப் பந்தர்களே
தடமே யுமதிட மேயாடு மோவினனுந் தையல்வந்தே. (௩௫௨)

நிமித்தம்போற்றல்.

பணிக்கட கம்புனை செம்பொற் நியாகர்பைம் போதிவனத்
தெணிக்கட மான்பைந் திணப்பலி யென்று மிடுவல்பசிப்
பிணிக்கொடி யாதுண்ண லாமிரு கண்ணும் பிறழ்மொரு
மணிக்கொடி யேயென் மடக்கொடி தன்னை வாக்கரையே. (௩௫௩)

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல்.

நளியற்ற வெஞ்சுர நாடிதண் காவிரி நாடெனலாய்த்
தெளியுற்ற நீர்த்தண் டிறைசைத் தியாக் திருவருளா
லொளியுற்ற தின்வலப் பார்வையி னாலுயங் காதவண்ணங்
குளிருந் திடச்செய்க மாகொடி யேன்பெற்ற கொம்பினுக்கே. ( )

நற்றாய் தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

சிரமாலே பூண்ட துறைச்சைத் திரவியத் தியாகர்முன்னுட்
புரமாயக் கொண்ட சூறுநகை போலழல் பொங்குவெங்காட்
புரமாய கற்றிரட் காற்றின வோபொன்னி னம்மனைசேர்
விரன்மானின் பஞ்சிக்கு மஞ்சிப்பின் வாங்கிய மெல்லடியே. (௩௫௫)

நற்றாய் தன்மகள் இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.

ஆடவ ரீர்குர வம்பாவை காளென் றழைத்துமுத்தஞ்
சூடவ ரீரென்று மென்னிளம் பாவை துறைசைமன்று
ஊடக மாடிய செம்பொற் நியாகர்நன் னூடவன்பாற்
பாடக மான தொடர்புற வெங்குநன் பழகினுளே. (௩௫௬)

௩௫௨. சிற்றில்லமே நொச்சிப்பந்தர்களே: நற்றிணை. ௧௪௩, ௧௮௪, ௩௦௫;
தஞ்சை. ௩௩௩ - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

௩௫௩. எணி - எண்ணி. ஒடியாது - மெலியாமல். இருகண்ணும்
பிறழ்மொரு மணிக்கொடி - காக்கை; "காகத்திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந்
தாங்கு" திருச்சிற். ௭௧.

௩௫௪. நளி - குளிர்ச்சி. வலப்பார்வை - சூரியன்.

௩௫௬. சூராமரத்தின் பூவைப் பாவையென்றல் மரபு (௩௬௩); "சூரவம்
பயந்தசெய்யாப்பாவை" ஐங்குறு. ௩௪௪.

கற்றாய் தன்மகள் அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல்.
வில்விலங் கும்புரு வத்தா ணடக்குமல் வெஞ்சுரத்திற்
கொல்விலங் கொல்லென் றதிர்தூரல் கேட்டொறுங் கோட்டிமலத்
தொல்விலங் கைத்தெறுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்னை
பல்விலங் கற்கண் வெருடமென்றென் னெஞ்சம் பதைக்கின்றதே. ( )

கண்டோரிரக்கம்.

காந்திகொள் பூண்முலைப் பாங்கிய ரேங்கிக் கவலைவெள்ள
நீந்தறி யாரெமை நீத்தகன் றுளென நீர்ச்சமுல
வேந்தனெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசை விளக்கையா
ளேந்தினம் பாவையைக் கண்டியிர் சோர்ந்திடு மீன்றவளே. (௩௫௮)

செவிலி ஆற்றத்தாபைத் தேற்றல்.

ஒள்ளொளி மன்றத் தலர்தூற்று மாதர்முன் னோங்கரகூர்
வெள்ளொளி நீற்றுருச் செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பின்
றெள்ளொளி பாய்ந்த திகந்தமும் போய்நனி தேர்ந்துகண்டியா
னள்ளொளி மேகலை யானைத் தருவ லணங்கலன்னே. (௩௫௯)

ஆற்றிடை முக்கோற்பகவரை வினாது.

செப்பநன் மாளிகைக் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பின்
மைப்படி நோக்கினங் கொம்பொரு காளைபின் வன்சுரத்தே
வெப்பழ லாற்றெதிர் சென்றன னேகுடை மேற்கவித்து
முப்பகை யுங்கெட முக்கோல் பிடித்த முனிவர்களே. (௩௬௦)

மிக்கோர் ஏதுக்காட்டல்.

வருணத்திற் போதுந் தருத்தரும் போது மலர்ந்தவந்தத்
தருணத்திற் சூடுநர்க் கல்லா தவைக்கவை தாமென்செயுங்
கருணைத் திரவியத்-தியாகேசர் கோகழிக் காரிகையா
யருணத் திலவித ழாருமந் நீர்மைய ரன்பினர்க்கே. (௩௬௧)

செவிலி எயிற்றியொடு புலம்பல்.

அயிற்றிரி சூற்படை யார்மா சிலாமணி யார்துறைசை
வெயிற்றனி வேலொர் விடையொ டென்மகள் வேட்கையென்னுங்
கயிற்றினிற் கட்டிண்டிக் கான்போகக் கண்டனை யேபுலியி
னெயிற்றிருந் தாலிக் கழுத்தி னெயிற்றி யெனுமகளே. (௩௬௨)

செவிலி குரவொடுபுலம்பல்.

விழிகாட்டி நெற்றியர் கோழுத்தி யீசர் விளங்குபொன்னிச்
சுழிகாட்டி முந்தியெந் தோகையொர் தோன்றல்பின் ரெல்குடிக்கோர்
பழிகாட்டி யிர்தச் சுடுபாலை நீந்திப் படர்ந்தவந்த
வழிகாட் டிடாய்பல பாவைக ளோடிங்கு வாழ்குவே. (௩௬௩)

௩௬௦. செப்பம் - செம்மை. முப்பகை - காமம் வெகுளி மயக்கம்.

௩௬௧. வருணம் - நீர். இச்செய்யுளின் பொருள். கலித்தோகை, கூ-ஆம்
பாடீயுன் தாழிசைப்பொருள்களையும், திருச்சிற். ௨௪௮-ஆம்பாடலின் பொருளை
யும் தழுவிவந்துள்ளது.

௩௬௩. தோன்றல் - பாலைநிலத்தலைவன்.

செவிலி சுவடுகண்டிசங்கல்.

கவையே யழற்கண் ணெயினரி னஞ்சங் களிற்றழக
ளவையேயெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையக் கள்வனடி
யுவையேசெம் பாரிடைப் பொற்ற மரையி னுதித்திருந்த
விவையே வினையே னெடுத்தியின் பொன்னடி யின்சுவடே. (௩௬௪)

செவிலி கலந்துடன்வருவோர்க் கண்டுகேட்டல்.

எம்போ லினங்களு மீன்றாளுந் தேடி யிடரழுந்த
நும்போல் வனப்பெய்தி யிச்சரம் போயினர் நோக்கினிரோ
வெம்போர் மழுப்படைச் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசைக்
கம்போ கழும்கோ வெனுங்கழுத் தாளுமொர் காவையுமே. (௩௬௫)

கலந்துடன்வருவோர் புலம்பறேற்றல்.

அதரெதிர் யான்கண்ட சிங்கமன் னாறு மழகியவென்
மதர்விழி மான்கண்ட மானை யாளு மதிக்கிலன்னே
கதழெரிக் காள்சென்ற வெப்பாறச் சீதளக் காவிரிதோய்ந்
திதழுறக் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையை பெய்துவரே. (௩௬௬)

செவிலி புதல்வியைக்காணாது கவலைசுடர்தல்.

தூண்டற் கருஞ்சுடர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுருத்
தூண்டற் கரும்வினை யோரிற் றிரிந்து சலித்தவென்கா
லீண்டற் புடன்கலந் தேகுநாப் பார்த்துக்கண் ணீழிழந்த
காண்டற் கரிதரி தான்மட மாணையிக் கானகத்தே. (௩௬௭)

மீ ட் சி.

தலைவி சேண்கன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல்.

தண்டிறை சைத்திருக் கோழுத்தி யீசர் தமைப்பணியாப்
பணிசெய் தீவினை யோர்குடி வாழும் பழுவத்தும்போய்
வண்டிறை பூங்குழன் மாதைத் துரீஇயன்னை வாடிவந்தேன்
கொண்டிசென் றுனெண் டிசையுங் கடந்தொரு கொற்றவனே. (1)

தலைவன் தம்மூர்சார்ந்தமை சாற்றல்.

காம்பார் வரையின்முன் னீதோய் சிவமது கங்கையிது
பூம்பா திரிமலர் கொய்யும் பொழிலுவை பொன்னியிதே
யாம்பாடுங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையை யேத்தலர்போற்
றேம்பா தெழுந்தருள் சேல்விழி யாய்நந் திருநகர்க்கே. (௩௬௮)

தலைவி முன்செல்வோர்தம்மொடு தம்வால் பாங்கியர்க்கு உணர்த்திவிடுத்தல்.

ஒருவது வைக்கிசை யாரைத் தணந்துசென் றுற்றரசந்
தருவது சேர்திருக் கோழுத்தி யீசர் தமிழ்த்துறைசைத்

௩௬௪. கள்வனென்றது தலைவனை. ௩௬௫. கம்போ - சங்கமோ.

௩௬௬. சிவமதுகங்கை - ஒருதீர்த்தம். பொன்னி - காவிரி.

திருவது லன்னுமற் நியானுமிக் கானகந் தீர்ந்தினிதா
வருவது கூறுமுன் செல்வீரென் னுய மடந்தையர்க்கே. (௩௭௦)

முன்சென்றோர் பாங்கியர்க்கு உணர்த்தல்.
முன்வரக் கண்டறி யாதவொ ரோக்கையின் மூழ்குவிராற்
பொன்வரக் கண்டன பூங்குழ லாளொர் புரவலன்நன்
பின்வரக் கண்டனஞ் செம்பொற் நியாகர் பெருந்துறைசை
மின்வரக் கண்டபொற் பூண்முலை யீர்நல் விருந்தென்னவே. (௩௭௧)

பாங்கியர்கேட்டு நற்றய்க்குணர்த்தல்.
சரியோ மறுகிடை யென்றிருந் தேமச் சமழ்ப்பறவே
யுரியோ நொருவன்பி னுன்மகள் கானிகந் தொன்பொழில்கு
முரியோசை நம்பதிக் கம்பொற் நியாக ரணியரகூர்ப்
பெரியோர் வருமென்று சொற்றனர் கேட்டின்பு பெற்றனமே. ( )

நற்றய் தலைமகனுளங்கோள் வேலனைவினாதல்.
மணந்தரு கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் வரையிலெல்லா
முணர்ந்தருள் வேல சரம்போகி மீளு மொருவனின்னே
கொணர்ந்திடு மோவென் மனைக்கேயென் மாதைக் குறைவில்வளந்
தணந்தறி யாத்தன் மனையுய்க்கு மோவொன்று சாற்றுகவே. ( )

தன்மனைவரைதல்.

பணிமொழி நற்றய் மணனயர்வேட்கையிற் செவிலிய வினாதல்.
காதாந் தீர்த்தருள் செம்பொற் நியாகர்கண் ணாந்துறைசைப்
பூதர மேலன்பர் தாமாக மேவினும் பூங்குழையாய்
மாதர்நல் லாளைநம் மாமனைக் கேவந்து மன்றல்செய்வா
னதர வாயவர் தாயருக் கோதிலெ னங்கணைந்தே. (௩௭௪)

செவிலிக்கு இகுவை வரைந்தமை யுணர்த்தல்.
நற்றய்க் கினியன்னை யென்னென் நியம்புல நாந்துறைசைப்
புற்றா டாவணி புத்ரத் தியாகர் பொருப்பின்மன்ன
ருற்றார்க ளோடின்று நம்மட மாதை யுவந்துநன் னுட்
பற்றா வரைந்துகொண் டாரென்று தூதர் பகர்ந்தனரே. (௩௭௫)

வரைந்தமை செவிலி நற்றய்க்குணர்த்தல்.
ஆன்றவர் வந்துநின் ருற்ற மண்ணல மங்கனெய்தித்
தோன்றல்பின் னுகந்ஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ரு
ளீன்றவட் கர்ணிய விம்மனைக் கேவரு மென்றுநல்லா
யூன்றரு வாட்சில வொற்றார்முன் னேவந் துரைத்தனரே. (௩௭௬)

• ௩௭௨. மறுகிடைச்சரியோம். சமழ்ப்பு - நாணம்.

• ௩௭௪. காதாம் - அச்சம்.

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைத்தமை நுமார்க்கியம்புகென்றல்.

பெருந்தவர்க் கின்பருள் செம்பொற் நியாகப் பிரான்னுறைசைத்
திருந்தெம தூரகம் போய்மிண்டு வன்னிமுன் செவ்விளநீர்
பொருந்தன பாரங்கொண் மங்கைக்குப் பொன்னுண் புனைந்ததிறங்
கருந்தடங் கண்ணிநின் கேளிரீர்க்கெல் லாஞ்சென்று கட்டுரையே.

பாங்கி தான் அது முன்னே சாத்தியதுரைத்தல்.

செங்கைத் தின்தார் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பா
மங்கைப் பருவ மயிலைக்கொண் டேகிநின் மாமனைவா
யங்கைத் தலம்பற்றி நுங்கேண்முன் னீபொன் னணிந்ததுநான்
சங்கைப் படாதறிந் தன்றே யுரைத்தனன் ருயருக்கே. (ந.௪௮)

உ ட ன் டே பா க் கி டை யீ டி.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியர்தமக்குத் தன்செலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

என்போ டணியுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பில்
வன்போ தகந்திரி கானங் கடந்தொர் வனைகழலான்
பின்போ யினனென்று சொல்வீரெம் மூர்ச்செலும் பேரந்தணிர்
துன்போ டிரங்கித் தெருமந் திடுமென் றுணைவியர்க்கே. (ந.௪௯)

தலைமகள் தன்செலவு ஈன்றாட்டுணர்த்திவிடுத்தல்.

கையா நும்மைத் தொழுதிரந் தோதுவல் காமனம்பு
தையாத மாதவத் தாழ்சடை யீர்சென்று சாற்றுமின்யான்
மெய்யாகக் கோழுத்தி நாதன் றுறைசையொர் வீரனொடே
யையாறு தேர்மிசைச் செல்வதென் னீன்ற வவடனக்கே. (ந.௫௦)

நற்றய்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.

பரிவே மருவி வரிசிலே யேந்துகைப் பார்த்திவன்பின்
பரிவே கருதிப் புலிவழங் கத்தநின் பேதைசென்றா
ளரிவேதன் போற்றா சூர்மாசி லாமணி யாரையுன்னித்
திரிவேது மின்றி யனையே யிருந்திடு தேற்றமுற்றே. (ந.௫௧)

நற்றய் அறத்தொடுகிறதலின், தமர் பின்சேறலைத் தலைவற்குணர்த்தல்.

தேனக்க பூங்கொன்றைக் கோழுத்தி யீசனைத் தென்றுறைசை
யானைப் பாச மாசவில வாரணி யத்திறவா
துனக்க வாண்மின் னுடன்பற் கடித்திடித் தொண்பகிழிச்
சோனைப் படைமுகில் பொற்றேர்ப் பருதியைச் சூழ்கின்றதே. ( )

ந.௪௮. செங்கைத்தினம் - திருவாதிரைநாள்; "செங்கையாட்டினார்" திரு
நாகைக்காரோணப்பராணம், கைமிச. க.

ந.௪௯. என்னையும் ஓட்டையுமணியும். ந.௫௦. இறவாது-கடவாதபடி.

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தகறல்.

கமரேயிக் கான்வருங் கானவ ராமைக் கடலையென்கைச்
சமரேய் கணைத்தெய்வ மொன்றே குடித்திடுந் தையனல்லாய்
குமரேச ரத்தர் துறைசையெங் கோழுத்திக் கூத்தர்வெற்பி
னுமரேற் கொலைக்கஞ்ச வேன்செல்க நீயிது நோக்கினின்றே. (௩௮௩)

தமருடன்செல்பவன் அவன்புறநோக்கிக் கவன் நரற்றல்.

ஏதத் துடனஞ்ச மெற்புறங் காத்தலி னேத்தரகூர்ப்
பூதத் திரட்படைக் கோழுத்தி யீசர் புலியெங்குமூர்
வேதத் துரகத்தின் வாழிய வெம்மையர் வில்வனையாத்
தித்தந் தோன்றிட வென்றந்த வீரன் நின் டேர்ப்பரியே. (௩௮௪)

வ ரை த ல்.

சென்றோன் மீண்டுவந்து அந்தணரையும் சான்றோமையும் முன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுழிக் கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்.

ஆனார் துவச னணைத்தெழு நாயக னுத்திமுடி
யானு தரவுநர் தென்னு வடுதுறை யாண்டகைபோ
லானுத காதலின் யார்மணம் வேட்டன ராழிவைப்பி
லானு னிவன்றிரு மாலாயி னுண்மங்கை யச்செல்வியே. (௩௮௫)

இ ல் வ ரு ஞ் க கை.

தலைவன் தலைமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

பேதாதி பேதங்கொள் சோபான நீத்துப் பிறழ்வரிதாம்
ஆதார முற்று மலாத்தனி சேரினம் யாமாகூர்
நாதார்தர் செம்பொற் றியாகேசர் வெற்பிலந் நாண்முதலா
நீதா னெடுத்த வழப்பினிவ் வாறு நிலைபெற்றதே. (௩௮௬)

தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தல்.

முன்னுண் மறையென்ன நீசொன்ன வஞ்சின முற்றுவித்தே
யிந்நாட் கதிரவ னெங்கெழி லென்னெனு மின்புதந்தாய்
பொன்னார் துறைசை யணைத்தெழு நாயகர் போற்பிரியா
தெந்நாளு மெம்பெரு மான்வாழி வாழி யிவளுடனே. (௩௮௭)

௩௮௪. தீது அத்தம் - வெம்மையையுடையதாகிய அருகெற்றி.

௩௮௫. ஆத்திமுடியான் ஆதரவுறும். ஆனது - அமையாத. இவன் திரு
மாலானுன் மங்கை அச்செல்லியாயினுள்; செல்வி - திருமகள்.

௩௮௭. "எங்கெழிலென் ஞாயிறு" திருவாசகம், திருவெம்பாவை. கக.

வரையு நாளளவும் வருந்தாதிருத்தமை பாங்கி தலைலியை வினாதல்.
வரையும்பொற் றாணும் பொருபுய னுன்னை வரையுமிந்நாள்
வரையுமெவ் வாறிட ராற்றி யிருந்தனை மாதர்தொய்யில்
வரையுந் தனத்தி துறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பில்
வரையுமிக் கும்புரை தோளியர் தூற்றலர் வானிகொண்டே. (௩௮௮)

தலைவி வருந்தாதிருத்தற்குக் காரணங்கூறல்.

ஏயும் விரக விடத்தையெல் லாங்கொக் கிறகறுகு
வேயுந் துறைசைக் கனகத் தியாகர்தம் வெற்பர்தந்த
பாயுந் கதிர்மணி யாலவர் சொன்ன பதமனுவால்
நீயும் மொருமருந் தாயுற லான்மெல்ல நீத்தனனே. (௩௮௯)

பாங்கி தலைமகளை வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமைவினாதல்.
புரைவிடை யப்பகை வென்றார்க் கருடரும் பூந்துறைசை
நரைவிடை யம்பொற் றியாகேசர் வெற்பிலிந் நாருளநீ
வரைவிடை வைத்தக ணைமுத லாகவிம் மாதின்வாத்
திரைவிடை கொண்டதெங் கேகின்ற தெங்குன் றிருவுளமே. (௩௯௦)

பாங்கி மணமனைச்சென்றசெவிலிக்கு இருவரன்புமுரைத்தல்-
தலைவனெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைநந் தன்கொடிமென்
முலைமுகை காட்டி முகமலர்ந் தார்வ முருகுபொங்கத்
தொலைவரு செவ்விதழ்த் தேன்றா லாலன்னை தோய்ந்தன்பர்தா
மலைவில்வண் டாயுண் டருமகிழ் கூரு மனுதினமே. (௩௯௧)

பாங்கி இல்வாழ்க்கைகண்டென்று செவிலிக்குரைத்தல்.

ஆலடி யார்தென் னாகுரர் கோழுத்தி யங்கணனார்
வாலடி யார்க்கன மிட்டில் லறத்தியல் வாய்ந்துகஞ்சம்
போலடி நின்மக டன்கேள் வனையென்றும் பொற்கலத்திற்
பாலடி சின்மியச வித்துடல் பூரிக்கும் பான்மையளே. (௩௯௨)

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலி பொற்றொடிகற்பியல் நற்றாய்க்குணர்த்தல்.
சிரமங்கை யாண்டவர் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வரமங்கை யாள்கற்பை யென்சொல்லு கேன்மனை வாழ்க்கையிற்கந்
தரமும் பொழிகவென் றுற்றாரை கான்நிடுஞ் சாய்ந்துபட்ட
மரமுந் தழைகவென் றுன்மலர் பூத்து மணந்தருமே. (௩௯௩)

செவிலி நற்றாய்க்கு மனைவாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்.

வானும்ப ரன்புற்ற செம்பொற் றியாகர் வயல்வனைமுத்
தீனுந் துறைசையி னீயுநின் கேள்வனு மேவல்செயும்
யானு மிருப்பதின் மிக்காமில் வாழ்க்கையி னின்மகடேத்
தானுந்த னன்பனுந் தன்னைப் பணிகின்ற தையலுமே. (௩௯௪)

௩௮௮. வரை - மலை. இந்நாள்வரையும் - இந்நாள்காறும். தொய்யில்
வரையும் - கோலமெழுதப்படும். வரையும் இக்கும் - மூங்கிலும் கரும்பும்.

௩௯௦. புரை - குழந்தை. ௩௯௨. வால் - தாய்மை.

செவிலி நற்றாய்க்கு இருவர்காதலம் அறிவித்தல்.

பல்கிய சீரா சூரொப்பி லாமுலை பாகர்வெற்பி
லொல்கிடை யாளும் பிறிதொரு தெய்வ முளத்துமெண்ணுள்
மல்கிசை யார்கடல் போல்வருந் தெம்முனை மாட்டுறினு
மல்கி வரலறி யாதண்ண நேர்மற்றொ ரல்கலுமே, (௩௬௫)

ப ர த் தை யி ற் பி ரி வு.

காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவிதாயில் விதைவிக்கென்றல்.

விடைக்கண் ணெழுந்தருள் செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
யிடைக்கண் ணகல்வய லூரன் பவனி யினிதுவரப்
படைக்கண் வலையிற் பகற்குறை யாடிமும் பாவையர்க்குக்
கடைக்கண் ணருள்செய்த லாலாகு மாதயர் காரணமே, (௩௬௬)

தனித்துழியிறைவி துனித்தழுதிரங்கல்.

உமையா ளெனுமொப்பி லாமுலை நாயக ரோங்கரகு
ரமையாத காத லுரியோன் பிரிய வரியவெப்பாற்
கமையாது கண்மழை யாலனை மூழ்கிடக் கங்குலெல்லா
யிமையா தழுங்குநர் யாரெனைப் போற்சில ரேழையரே, (௩௬௭)

ஈங்கிதுவென்னெனப் பாங்கிவிதைல்.

எம்பர மானந்தர் செம்பொற் நியாக ரிடங்கொடிசை
யம்பர நாதர் துறைசைநல் லூர னனுதினமுங்
கம்பமி லாமற் கவசம தாயுனைக் காக்கவுநீ
கொம்பரி லாத கொடிபோற் றவிப்பதென் கோமளமே, (௩௬௮)

இறைமகன்புறத்தொழுக்கு இறைமகளுணர்த்தல்.

கிள்ளையஞ் சொல்லிநஞ் சொன்னத் தியர்கர் கிளர்துறைசை
யுள்ளல ரிற்கொடி யேனையப் பொன்மாந் புவந்தளித்தான்
பள்ள வயற்செந்நெல் வீழ்த்தேகி மேதிப் பகடருகே
வள்ளை குதட்டி யருந்தூரன் சேரி மடந்தையர்க்கே, (௩௬௯)

௩௬௫. பல்கிய - பெருகிய. "தெய்வந்தொழாஅள்" திருக்குறள், ௫௫.

௩௬௬. ஊரன் - மருதசிலத்தலைவன். பகற்குறை - பகற்கொள்ளை.

௩௬௭. கமையாது - பொறுது. அனை - படுக்கை, நீர்க்கரை.

௩௬௮. திசையம்பரநாதர்-திகம்பரர். "கொம்பரில் லாக்கொடி போலல
மந்தனன் கோமளமே" திருவாசகம், நீத்தல், ௨௦.

௩௬௯. கொடியேன் நைய. செந்நெல் தலைவிக்கும் மேதிப்பகடி தலைவனுக்
கும் வள்ளைக்கொடி பரத்தைக்குமுவமை. சேரிமடந்தையர் - பரத்தையர்.

தலைவியைப் பாங்கிகழறல்.

உவருந்தி நீருண் மிலாவிய மேக முவந்துகன்பால்
கவரும் படிவறிற் பாற்கட லானது காய்ந்திடுமோ
துவருந்து வாய்மங்கை சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ப
ரவரின்ன ரென்பது கற்பினிற் பாருக் கழகல்லவே. (ச௦௦)

செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்துழி அவ்வணி உழையர்கண்டு
அழுங்கிச்சூறல்.

கலரா லறிதற் கரியவெங் கோழுத்திக் கண்ணுதலார்
சலராசி யன்ன கிடங்கெயில் சூழ்தண் மிறைசையன்னீர்
மலராய் மணந்தரு துங்குல முல்லையில் வந்தவம்மா
னலராம் பெரிய சரந்தொடுப் பார்க்கெங் ககப்பட்டதே. (ச௦௧)

பரத்தையர்கண்டு பழித்தல்.

இருங்கல லோடுகொள் சொம்பொற் நியாக ரெழிற்றுறைசை
நெருங்கலங் காரால் லூரனில் லத்துறை நேரிழையா
ரருங்கல னாகிய நாண்போக்கிச் சேரிவந் தாய்தொழியீ
ரொருங்கலர் பூத்த முருக்கிளங் கொம்பி னுதித்தனரே. (ச௦௨)

பரத்தையர் உலகியனோக்கிவிடுத்தலின், தலைவன்வரவுகண்டவந்து
வாயில்கள்மொழிதல்.

ஒண்ணந்தி கோழுத்தி யீசன் றுறைசை யுறர்களின்மண்
விண்ணந் தினுமழி யாதகற் பாட்டி விடநடந்த
வண்ணந் திகழுருச் சேடியைச் சேரி மனையிற்கண்டு
தண்ணந் திரைப்புன லூரன்வந் தானிது தக்கதுவே. (ச௦௩)

தலைமகன்வரவு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

சதிர்கொண்ட வர்க்குமொர் தாழ்வுள தாந்தணந் தாரெனினு
மதிர்கொண்டல் சூழா சூர்மாசி லாமணி யார்க்கன்பர்போற்
கதிர்கொண்ட வேலன்பர் தேர்மீது வந்துன் கடையினின்று
ரெதிர்கொண்டு போற்றவர் சூற்றங்கொ ளாதினி யேந்திழையே. ( )

தலைவனைத் தலைவி எதிர்கொண்டுபணிதல்.

கலந்தார் பெறுநலங் கூறுந் தரமன்று காதலர்தான்
கிலந்தான் பிரியிற் பசப்புமற் றேயின் கிளிமொழியா
யலந்தாரைக் காக்கு மரகூரர் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
புலந்தாவ தெங்ஙன்முன் பொன்பூத்த கொங்கை புளகித்ததே. ( )

ச௦௦. உவருந்தி - உவரையுடைய கடலில்; பாலைக்கவரும்படி. உவர்க்
கடல் பரத்தைக்கும், மேகம் தலைவனுக்கும், பாற்கடல் தலைவிக்குமுഖமை.

ச௦௧. கலர் - கீழ்மக்கள். சலராசி - கடல். குலமுல்லையில் - குலமாகிய
முல்லையிலத்தில். மாணென்றது தலைவியை. சரம் - அம்பு.

ச௦௨. ஓட்டினை உண்கலனாகக்கொண்ட. ஊரனுடையவீட்டில். முருக்
கிளங்கொம்பு - முள்ளுமுருங்கையின் இளங்கொம்பு.

ச௦௩. கிலம் - அற்பம். அலந்தார் - மெலிந்தார். புலந்துஆவது என்ன.

புனர்ச்சியின்மகிழ்தல்.

துடியிடை யார்கொங்கைக் கோடுக ளென்செங்கைத் தோணியதா
மடிவறு மோதத் திரையென்ன முத்து வடதுடங்கக்
கொடிமதிற் கோகழிச் செம்பொற் றியாகரைக் கூடியசி
ரடியவர் போலவின் றுனந்த மாக்கட லாடினமே. (௪௦௬)

வெள்ளணியணிந்துவித்தல்.

விரையார்ந்த மல்லிகைத் தாருமுத் தாரமும் வேய்ந்துபொன்னி
துரையா மெனும்வெள் ளுடுக்கை யுடஇயன்பர் நோற்குநல்லா
திரையானெங் கோமுத்தி யீசன் றுறைசையிற் சேயுதைய
முரையாட மாதர்முன் னேடின ரோகைகொண் டோனுக்கே. (௪௦௭)

வெள்ளணியணிந்துவித்துழித் தலைமகள் வாயில்வேண்டல்.

இலவிதழ் மாதர்நல் லாருட னீசென் றிறைஞ்சியென்பாற்
பலவித மாக்குறை யெண்ணி மருத படியாருர்
நிலவிய கோமுத்தி யெம்மான்னைக் மாணே நிகர்விழியான்
புலவியை யாற்றுதி கூற்றுதித் தன்னகட் பூங்கொடியே. (௪௦௮)

தலைவியெய்யாடியது இருளை சார்ந்தல்.

ஐயா னனத்தையர் செம்பொற் றியாக ராருட்டிறைசைப்
பையா டாவல்குல் பாலற் பயந்து பரிமளங்கூர்
நெய்யா டுனளவண் மெய்யாற வேண்டு நிகழ்துனியுஞ்
சையா சலம்பொரு மார்பா தணியவும் வேண்டிமின்றே. (௪௦௯)

தலைவன் தன்மனத்து உவகைகூர்தல்.

பாராட்டி நல்ல தவஞ்செய்த நானவள் பச்சுடம்புஞ்
சீராட்டி செங்கையிற் பாலனும் பான்முலைச் செப்பழகுந்
தாராட்டி மார்பர் கனகத் தியாகர் தடந்துறைசை
யேராட்டி நெய்யிட்ட கோலமுங் காண்குவ னின்றெனென்றே. (௪௧௦)

தலைவிக்கு அவன்வால் பாங்கி சார்ந்தல்.

தென்கோ கழிநகர்ச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பில்வெள்ளை
யென்கோலங் கண்டனர் சொல்லுமுன் னேகடை யெய்திநின்ற
ருன்கோலக் கையுங் குழுவியுங் காணநம் மூரார்நல்லாய்
வன்கோடை யார்வெப்ப மோதப்ப மோவுன் மனத்துற்றதே. (௪௧௧)

தலைவியுணர்ந்து தலைவேடுபுலத்தல்.

முறுவற் படையிற் புரமாய்த்த கோமுத்தி மூர்த்தியெங்கோ
னுறுவர்க் கூருளா சூரி ருமக்குரி யாரிடைப்போஞ்
சிறுவற் பயந்தவென் மேனியி னையவித் தேய்வையடிந்
மறுவற்ற வும்முடை மார்பணி வீணே மறுப்படுமே. (௪௧௨)

௪௦௭, உடிஇ - உழித்தி. நல்லுதிரையான் - நல்லதிருவாதிநைபோயுடை
யான். இறைவனுக்கு உரியவான் திருவாதிநை.

௪௦௯. ஐயுனததர்-ஐந்து திருமுகனாயுடையார். சையாசலம்-சையகிரி.

௪௧௨, உறுவர் - முனிவர். ஐயவித்தேய்வை - சிறுகடுகை அரைத்த

பாணனைமறுத்தல்.

மடக்கொடி பாகன் றுறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பர்
தடுக்கரு மண்புரிந் பாலுன ரென்பதென் றண்ணமும்பூத்
தொடுக்குந் துறையிற் றொடாக்கள்ளி வீவிற்கத் தோன்றினையோ
விடக்குதிந் னிப்பிலை யாபோக வேறொரு வீடறிந்தே. (சுகந)

வாயிர்மறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்.

அறிந்தில ரென்னக் கொதித்துப் புகையுயிர்த் தம்மவென்மே
லெறிந்தகற் போது மினிக்கல் லெடேலெம் பிராட்டிபந்தம்
பறிந்திடச் செய்தருள் கோழுத்தி யீசர் பதியாகூர்ச்
செறிந்தவர் போலுன தாள்பணி வேன்கதற் தீர்ந்தருளே. (சுகச)

விதலி வாயின்மறை.

மூளா வழலினுள் ளங்கனல் வேன்கண்கண் மூடுதுயி
லாளாவன் றேயா சூர்மா சிலாமணி யார்புகழைக்
கேளார் செவியிற் குணம்போன தென்செவி கேழுலம்போற்
றோளார்க் குகந்தவர் பாற்பாடு பாடினி தோடியையே. (சுகநு)

கூத்தன் வாயின்மறை.

வீரிய மாக வெண்ப்பணி கூத்திதென் வெவ்விருட்கோர்
சூரிய னுகிய கோழுத்தி யீசன் றுறைசையென்னும்
பேரிய லூரர்முன் சேரிப் பரத்தையர் பின்றொடா
வாரிய நீயுன் னவினயக் கூத்தையங் காடுகவே. (சுகசு)

பாங்கி வாயின்மறை.

தண்ணூர் சிறுபறை கொட்டி யுலாமித் தனிமகவைக்
கண்ணாகப் பெற்றபின் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசை
யொண்ணு ரியர்முனின் றவ்வோசை கேட்டிடம் மூரர்வந்தார்
புண்ணுன நெஞ்சடை யேன்பெற்ற பேறிது பொற்றொடியே. (சுகச)

விருந்தொடுவந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு தலைமகன் மகிழ்தல்.

போர்க்குஞ் சர்வரிப் புத்ரத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
யீர்க்கு நடுதுழை யாமுலை யாளிடத் தெய்துதுனி

குழம்பு; ஐயுத்தேய்வை யெனப்பிரித்து, நின் மேனியிலுள்ள அழகிய
இந்தச் சந்தனக்குழம்பெனினும் பொருந்தும்.

சுகச. பந்தம்பறித்திடச் செய்தருள்: தீருமயிலை முதலிய தலங்களில்
திருவிழாவ்ன்றில் பந்தம்பறியென்ற ஒரு விசேடக்காட்சி நடைபெறுகின்றது.
“கொல்லான் டிலங்கு மழுப்படை யோன்குளிர் தில்லையன்னாய், வில்லான்
டிலங்கு புருவநெரியச்செவ்வாய் துடிப்பக், கல்லான் டெட்டேல்கருந் கண்சிவப்
பாற்று கறுப்பதன்று, பல்லான் டடியே னடிவலங் கொள்வன் பணிமொழியே”
(திருச்சீர்த். ௨௪௮) என்பதன்பொருள் இச்செய்யுளில் வந்துள்ளது.

சுகநு. பாடினி - பாடுபவன். தோடி - ஓரிராகம்.

சுகசு. ஈர்க்கும். நடுதுழையா முலையாள்: “ஈர்க்கிடை போகா வேரின
ஊமுலை” (பொருந். ௩௬) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; ௨-ஆம்பதிப்பு.

தீர்க்கும் படியவன் செங்கனி வாயிற் சிறுமுழுவல்
பார்க்கும் படிவிருந் தாய்வந்த தாலென்பண் டைத்தவமே. (சுகஅ)

விருந்துகண்டொளித்தவூடல் பள்ளியிடத்து வெளிப்படத் தலைமகனோக்கிச்
சீறேலென்றவன்சீறடி தொழுதல்.

ஏறேறு கோழுத்தி யீசன் துறைசையி லெங்கடவப்
பேறே யெனவரு பேராட்டி யின்றென் பிழையையெண்ணிச்
சீறேலுன் சீறடி பற்றினன் யான்சிறி யோர்பிழையோர்
நூறே செயினும் பொறுப்பான் றேயரு ணோக்கினரே. (சுகக)

ஈது எங்கையர்காணின் நன் நன்றென் நல்.

கங்கையஞ் செஞ்சடைச் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசை
மங்கைய ராட மணங்கூர்பொன் னித்துறை வாவெனது
கொங்கை முயங்க வணங்கிச் சிரத்திற்கை கூப்பிடுந்
தெங்கையர் செங்கழு நீர்க்கண்கள் காணி னினிதல்லவே. (சுஉ௦)

நின்னலது அங்கவர்பாரையும் அறியேனென் நல்.

ஆவியொன் றேயிவ் வுடலிரண் டார்வ மறப்புலந்தாற்
பாவியென் னேசெய்வன் பைந்தொடி யேபடி யேயெழுதா
வோவிய மேதிருக் கோழுத்தி யீச ருறைதுறைசைக்
காவிரி தோய்ந்துவப் பாந்தோய்வ ரோசிறு காற்புனலே; (சுஉ௧)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகர்தல்.

பொன்மறு கோடித் தனிவினே யாடும் புதல்வற்புல்வ
வுன்மக னேயிவ னேயுற னீயு முவனன்னையே
நின்மனே யேயிது வாவென நாணி நிலங்கினையாச்
சொன்மறந் தேகினள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையின்னே. ( )

தலைவியைப் பாங்கி புலவிதணித்தல்.

ஆடிச் சிவந்தருஞ் செம்பொற் றியாகருக் கன்பருன்னுள்
சூடிச் சிவப்பொழி யென்னவும் பாராய் துறைசைநல்லாய்
சேடிச் சிறுமியர் சூழ்தெய்வ குஞ்சரி தேங்கடம்பன்
வேடிச்சி கொங்கை தழீஇவந்த போதும் வெறுத்திலனே. (சுஉ௩)

சுஉ௧. படி - ஒப்பு; பிரதி. கிறகால் - சிறிய வாய்க்கால்.

சுஉ௨. பொன்மறுகோடி...ஏகினள்: "பொலந்தொடிப் புதல்வனைத், தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோற்கண்டே, கூரெயிற் றரிவை குறுகி யாவருங், காணுந் நின்மையிற் சேர்த்தனள் பேணிப், பொலங்கலஞ் சுமந்த பூண்டாங் கிள முலை, வருக மாளவென் னுயிரெனப் பெரிதுவந்து, கொண்டன ணின்றோட் கண்டு...நீயுந் தாகைய யிவற்கென யான்மற், கரைய வந்து விரைவனள் கவை இக், களவுடம் படுகரிந் கவிழ்ந்துநிலம் கிளையா, நாணி நின்றோ ணிலைகண் டியானும், பேணினே னல்லனோ" அகநானூறு, ௧௬.

சுஉ௩. சிவப்பு - கோபம். தெய்வகுஞ்சரி - தெய்வயானை. கடம்பன் - முருகக்கடவுள்; "கடம்பமர் செவ்வேள்" வேடிச்சி - வள்ளியம்மை.

தலைவி புலவிதணியாளாகத் தலைமகனுடல்.

கருங்காலற் செற்ற துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர் வெற்பிற்
பெருங்காதல் பூண்டயர் பேதைநெஞ் சேவஞ்சம் பெற்றவிவ
ளொருங்காய நீத்தன் றுயிர்த்துணை யாரம் முடன்கலவா
வருங்கான கத்தி லடிநோவ வந்த வயிர்தல்லளே. (சஉச)

பாங்கி அன்பிலைகொடியையென்று இணர்த்தார்மார்பனையிகழ்தல்.
பாம்பார்த்த கோழுத்தி யீசன் றுறைசைப் பனிவரைமேற்
மேம்பார்த்த தமிழ்தென்ன வந்நா ளருந்தினிர் தேரிலிந்நாள்
வேம்பா யுவர்த்தனி ரொங்கன்பொன் னோமென் கோவியர்கைத்
தாம்பா லடியுண்ட மாயனெப் பிரும்ம தன்மைநன்றே. (சஉரு)

பாங்கி தலைமகற்கு மகப்பொறைகூர்ந்தவண்ணமுரைத்தல்.
நவ்வியங் கையொங் கோழுத்தி யையாரன் னீர்த்துறைசைக்
கொவ்வையஞ் செங்கனி வாயாண் மகப்பொறை கூர்ந்தவந்தச்
செவ்வியிற் றத்தநற் செவ்வியைப் பெற்றன செவ்விலவு
மைவிரி காவியு மாயோ னமனியும் வான்மின்னுமே. (சஉசு)

தலைவன் புதல்வனைக்காண்டல்,
ஆமிந் திரவியத் தியாகேசர் கோகழி யந்தணர்க்கு
மாடுங்கற் றாவு மளித்திமை யோர்க்கு மலர்களும்கவின்
மூடும் புகையும்பெய் தெல்லோரும் வாழ்த்தச்செய் முற்றவத்தாற்
கூடும் புதல்வனைக் கோவுங்கைக் கொண்டுகொண் டாடினனே. ( )

தலைவன் பள்ளியிடத்து அழங்கல்.
ஈரும்புறங் காத்தொடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைநன்னுட்
டிரும்புற வப்பதி யொப்பாய்செப் பான விருதனமுங்
கரும்புறம் தோளு மணையா ரணையக் கவினெழுதற்
கரும்புற மானமெய் யோவினை யேனுக் கருளியந்த. (சஉஅ)

சஉச. அன்று - உடல்போன அதநாள்; “பண்பு பைம்பொற், கழங்கா
டிடமுங் கடிமலர்க் காவும் கடந்துள்ளும், வழங்கா வழிநடக் கோர்துணை யாய்
வந்த மாணல்லளே” (தஞ்சை. ச௦௨) என்பது இதன் பின்னிரண்டடிகளோடு
ஒத்துள்ளது.

சஉரு. தேம்பார்த்து-இடம்நோக்கி. உவர்த்தனார் - வெறுத்தீர். மாயன்-
கண்ணன். ‘மாயனெப்பிர்’ என்றது குறிப்பு. உம்ம - உம்முடைய.

சஉசு. முன்னமே தலைவியின் அதரம், கண்கள், வயிறு, இடை என்னும்
நான்கிற்குத்தோற்ற அழகிழந்திருந்த செவ்வலவம்பூ முதலிய நான்கும் இவள்
கருவுற்ற இந்நாளில் தமக்குரிய பண்டைக்கவன்பெற்றன; இவளுறுப்புகள்
வேறுபட்டிருந்தன என்றபடி.

சஉஎ. மாடு - பொன். கற்றா - கன்றையுடையபசு. புகை - ஓமத்திற்
புகைக்கப்படும் பொருள்கள்; ஆகுபெயர். வாழ்த்தக் கைக்கொண்டு.

சஉஅ. புறவப்பதி - சிகாழி. அணையார் - படுக்கை. அணையரணைய;
இது சொல்முறை. இச்செய்யுள் புறங்காட்டலென்றுங் கூறப்படும்.

காமச்சிமத்தி வாயில்வேண்டல்.

மாரனை நீறு படக்கண்ட கண்ணர் வளர்துறைசை
யாரனை யாதநன் கோமத்தி யிச ரவர்க்குரிய
பேரனை யாயுன் னகக்கே கறுப்பப் பிறத்தற்கா
தூரனை யாதவப் பாயெங்க ணீர்மைகொ ளுன்னருளே (சஉ௯)
மகனும் ஆற்றாமையும் வாயிலாகத் தலைமகன்வந் கழித் தலைமகள் எதிர்கோடல்.
சூழ்தார் கலியிற் பெருவேட்கை யோங்கினுந் துப்புரவோர்
தாழ்தார் ரிடைமனந் காழ்ப்பர்கொல் லோசன்ம சாகரத்தில்
வீழ்தாரை யேற்றுமெங் கோமத்தி யிசர் விரும்பாரார்
வாழ்தாரும் வாழ்த்து வயலூரர் காம மகிப்பதன்றே. (ச௩௦)

தலைமகன்புணர்ந் துநீங்கியின் வந்தபாங்கியொடு தன்மகனைப் புகழ்தல்.
உம்மைப் பிறவிக்கொன் னேபோய வேழ்பவக் தொன்றுமின்பு
மிம்மைப் பிறவியி லெய்வந் தான்மைந்த னேர்கிழையாய்
சும்மைப் புனற்சடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையொப்பாய்
மும்மைப் புனியும் புகழூரன் மீண்டு முயங்கிடவே. (ச௩௧)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.

செந்நாப் புலவர் துதிக்குந் திரவியத் தியாகரென்று
மன்ன வகிதுறை மன்ன கியநம் மகிழ்ந்நம்பா
வந்நாளுண் டாயநட் பிந்நாளு மோவில ராகவின
னன்னுளிற் கொண்டவன் போலொரு கேளிரு நாடினின்றே, (ச௩௨)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.

புனலுற்ற பூம்பொய்கை யூரன் கொடுமை புரிந்தவெல்லா
மனமுற் றிடாமன் மறந்தெம் பிராட்டி வணங்குதலாற்
றனகற்ற சிந்தையர் சூழ்திரு வாவடி தண்டிறைவாழ்
கனகத் தியாகர்தஞ் சீரரு ளேயன்ன காட்சியளே. (ச௩௩)

ஓ த ர் ப ரி வு.

கல்வியிற்பிரிவு பாங்கிக்குத் தலைவன் அறிவுறுத்தல்.
பொருவொன் நிலாதது புண்ணியக் கல்வி புகன்றிழனோர்
திருவு மயிர்துந் தருங்கடல் போலுந் தெரியிழையா
யருவு முருவுமுள் ளார்மாசி லாமணி யார்துறைசை
மருவுந் தவத்தினர் போல்வன ராரிற்பர் வாய்த்தவரே. (ச௩௪)

சஉ௯. ஆரன் - ஆத்திமாலையையுடைய சோழன். பேர், மாசிலாமணி
யென்பது. பேரனையாய்-குற்றமற்ற மாணிக்கம்போல்வாய். கறுப்பு-கோபம்.
ச௩௦. துப்புரவு - தூய்மை. தாழ்ப்பர் கொல்லோ - தங்கச்செய்வாரோ.
ச௩௨. "கொண்டானிற் றுன்னியகேளிர் பிறரில்லை" நான்மணி. ருசு.
ச௩௩. தனகு - விடயக்களிப்பு; "தனகிருந்ததோர் தன்மையராகிலும்"
தேவாரம்.

ச௩௪. திருவமயிர்துந் தருங்கடல்போலும்: "அமுதமுந்திருவு முதவுதலா
லும்...அளக்கராகியும்...கல்வி" கல்லாடம்.

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

சேதாம்பல் வாவித் துறைசைத் திவியத் தியாகர்செய்ய
பாதாம் புயத்தைப் பரவப்பெற் றூர்பெறும் பாக்கியமின்
ரோதா தவர்க்கில்லை யென்றுரைத் தேகின ரொள்ளுழற்கான்
வேதா ரணியமன் னாயுன்றன் மேல்வைத்த மெய்யன்பரே. (ச௩௫)

கார்ப்பருவங்கண்டு தலைவிவருந்தல்.

கத்திகைக் கூந்தனல் வாயென்செய் கோவினிக் காத்துறைசைப்
புத்திர த்யாகரைப் போற்றார் மனத்திருள் போலக்கொண்ட
லெத்திசைக் கண்ணுமூற் றென்னா ருயிருண்ண வெய்தியதான்
முத்திரக் கல்விக் கடனீர்தப் போனவர் முன்னிலரே. (ச௩௬)

தலையிைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

மகரக் கருங்கட லாடன் றெழுந்து வருவிடமே
நிகரக் குயின்வந்த தேதுவென் றேநீனை நீவடபொற்
சிகரப் பொருப்புவிற் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசைத்
தகரக் குழலணங் கேயன்பர் தேரின்று தான்வரற்கே. (ச௩௭)

கா வ ற் பி ரி வு.

காவற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

தேக்கந் தருவெள்ள மார்சடைச் செம்பொற் றியாகரரு
ளாக்கந் தழைத்த துறைசையன் னாய்நல் லறப்புறங்கள்
காக்கவு மல்லவை நீக்கவுஞ் செல்வது கட்டளையா
மூக்கம் படைத்தினி தாநாடு காவ லுரியவர்க்கே. (ச௩௮)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

மலங்கா வகையுயிர் யாவையுங் காத்து வளர்துறைசைத்
தலங்காவல் கொண்டருள் செம்பொற் றியாகர் தமதருளா
னிலங்காவல் கொள்ளா நினவின ராயினர் நீலமழைக்
குலங்காவல் கொண்டவைம் பாலெம் பிராட்டிநங் கொற்றவரே. ( )

தலைவி கூதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

கறைகொண்ட கண்டர் கனகத் தியாகர் கவின்றுறைசை
யிறைகொண்ட கோல்வளை மால்பொழிந் திட்டபி னெஞ்சிசின்
வறைகொண்டு வாடை யலைக்குமிந் நாள்சற் றுணர்ந்திலர்கொ
றறைகொண்டு கோல்செலுத் தாநாடு காத்திடுஞ் சிந்தையரே. (ச௪௦)

ச௩௬. கத்திகை - பூமாலை. முத்திரக்கல்லி - இயலிசைநாடகம்.

ச௩௭. குயின் - மேகம், ச௪௦. உறை - துளி.

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவத்தல்.

சொல்லும் பெரும்புகழ்ச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையர்போ
வல்லுந் தியமலர்க் கோதாய் தழைக வடிபுறையா
வொல்லுநர் வைத்தவு மொல்லார் விருது மொருங்குகொண்டு
வெல்லும் படைமுர சோடன்பர் தேர்மிசை மீண்டனரே. (சசக)

தா தி ர் பி ரி வு.

தாதிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

நீந்தா நெடும்பகை கூர்ந்திரு வேந்தர்க ணேர்ந்தமரின்
மாந்தா வகைசென்று மாற்றுதற் கேகி வருமளவுஞ்
சார்தார் வனமுலை செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைத்
தேந்தா மரைமுகத் தாள்கவ லாவகை தேற்றுக்கவே. (சசஉ)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

போதார், புரிசுழற் பொன்னேவன் ரெண்டர்க்குப் பொங்கிரவிற்
றாதாய் நடந்தவர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைநமர்
கோதார் மிகைதணி யாவிரு கோக்கள் குறித்தசமர்த்
தீதாம் பகைதணித் தற்கேக லுற்றனர் சித்தம்வைத்தே. (சசங)

தலைவி முன்பணிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

சடுங்கார் விடமுண்ட சொன்னத் தியாகர் துறைசையொப்பாய்
கடுங்கா வலர்பகை நீக்கப் பிரிந்தவர் கண்டிலரோ
வொடுங்கா ரொடுங்கத்தென் றிக்கோட மேக முருக்கமலம்
படுங்கால மென்னக் கருகப் பெருகும் பணியினையே. (சசச)

தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவத்தல்.

அங்குங் குமமுலை மாதேவர் துற்றன ராழிவைய
மெங்கும் பொழிந்திடு முன்பணி நாளென் னிருதயத்திற்
றங்குந் துறைசைத் தியாகேசர் தாணினை யார்வினைப்போற்
பொங்கும் பகைமன்னர் போர்தணிப் பானன்று போனவரே. ( )

து ணை வ யி ர் பி ரி வு.

தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

இருந்துணை யாய்மன்னர் போர்முனை மேற்சென் றினிதினிகே
வருந்துணை யுங்கயற் கண்ணாய் துறைசையில் வாழ்ந்துயிர்கட்
கருந்துணை யாய்கின்ற கோழுத்தி யீச ரருளெனக்கை
தருந்துணை யாயித்தைய லாள்வருந் தாவகை தாங்குகவே. (சசசு)

சசக. ஒல்லுநர் - நடப்பினர், ஒல்லார் - பகைவர்.

சசங. வன்றெண்டர்-புறீந்ந்தாழித்திநாயனார். கோக்கள்-அரசர்.

சசச. பணிக்காலத்தில் மேகம் தெற்கேசெல்லும்; "மங்குள் மாமழை
தென்புலம் படரும், பணியருங் கங்குல்" அகநா. உச.

தோழி அதற்கு உடம்படாமல் மறுத்தல்.

சேந்தற்கு மாமன் மகனார் செருவிற் நிகைக்குமெங்கள்
சாந்தத் தனத்திக் குதவிசெய் தாலென்ன தாழ்வுழைக்கன்
மேந்தத்தன் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையெண் னாரின்வெம்போர்
வேந்தர்க் குதவிசெய் வான்பிரிற் தேகுமின் வேலண்ணலே. (சசஎ)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

திவாய வெஃகம் வலந்திரித் தேமன்னர் தெம்முனைமேற்
கோவாத முத்தனை யாய்படர்ந் தார்நமர் கொண்டலுலாஞ்
சோவா வடுதுறைச் சொன்னத் தியாகரைச் சூழ்கிலர்போன்
மேவா ரிடுநொச்சி யாதுகொ லாக வினைகின்றதே. (சசஅ)

தலைவி பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

குனித்தருள் கோழுத்தி நாதன் றுறைசைக் குரீஇக்குலமுந்
தொனித்திடுந் தம்பெடை யோடினங் கூடுபு துஞ்சிருட்கூர்
புனித்திர நேகவென் கண்ணுறங் காமற் பணித்திரங்கித்
தனித்திருந் தேங்குக வென் றுயிர்த் தாளெனைத் தாய்சுமந்தே. (சசக)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவலித்தல்.

என்பனி யென்முதி ராமுலை கோழுத்தி யீசனன்பர்க்
கன்பனி மாசலை கேள்வன் றுறைசையை யாதரியா
வன்பனி யாயரைப் போலே நடுக்கஞ்செய் வாடையிலும்
பின்பனி நாளிலவந் தார்முன்பு நம்மைப் பிரிந்தவரே. (சரு0)

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

இந்நா னிலத்திலலை யேமத்தின் மேம்பட்ட தீட்டிலது
தன்னு லெவருஞ் சிறப்பின்மிக் காவர் தடந்துறைசை
நன்னு வியங்குழ லாயொப் பிலாமுலை நாயகரும்
பொன்னுலன் ரோபுகழ்ப் பேர்படைத் தாண்டனர் பொற்பரசே. (1)

சசஎ. சேந்தன் - முருகக்கடவுள். மாமன்மகனார் - மன்மதன். உழைக்
கன்று - மான்கன்று. மின்வேல் - ஒளியையுடையவேல்.

சசஅ. படர்ந்தார் - சென்றார். சோ, நொச்சி - மதிஸ்.

சசக. குனித்தருள்-நடித்தருள்கின்ற. குரீஇக் குலம்- குருவியினிளம்.
புனித்து - நடுங்கி.

சரு0. என்பனி - என்னபனி. அன்பன் இமர்சலை (உமை) கேள்வன்.
வன்பு அநியாயர் - வன்மையையுடைய அநியாயர்.

சருக. ஏமம் - பொன். புகழ்ப்பேர், சொன்னத்தியாகரென்பது.

பாங்கிமறுத்தல்.

நிரைக்கும் பகிரண்ட கோடியர் கோழுத்தி நின்மலனார்
திரைக்கு மரிவளர் தென்னர சூர சிறையனிருழந்
திரைக்குங் குழலி யுரையாத் தனக்குன் நிரண்டுபெற்று
முரைக்குந் தனத்துக் கருஞ்சரம் போக வுரைப்பதென்னே. (சருஉ)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவறுத்தல்.

தழலத்த மேந்திய செம்பொற் நியாகர் தமிழாரூர்
நிழலத்த மன்ன கபோலத்தி சீரத்த நேடிக்கொள்ளார்
விழலத்த மன்னரென் மெண்ணிவெண் டேரைவெம் மான்புனலென்
றுழலத்த நீந்தலுற் ருருணே யேபொன்னென் ரோதினரே. (சருங்)

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டு வருத்தல்.

தைக்கின்ற வேற்கண்ணி தென்னர சூர்த்தம் தன்பரைத்தாள்
வைக்கின்ற கோழுத்தி யீசர்த் தொழாத வரினமக்கோர்
திக்கின்று வேறினி யந்தோ தளிர்ந்துச் சிறைநிறைந்த
கொக்கின் றலையிற் குயிலின மேறுபு கூவினவே. (சருசு)

தலைவியைத்தோழி ஆற்றுவத்தல்.

தொம்மென வாட்டயர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைநல்லாய்
நம்மநங் கன்வசந் தத்திரு நாளிது நாட்டெவரும்
வம்மினென் ருங்கவன் காகள மார்ப்பது வார்செவிகேட்
டிம்மெனு முன்னணைத் தார்பொருட் கேகி யிருந்தவரே. (சருரு)

தலைமகளைக் கலந்திருந்த தலைமகன் முகிலொடுமகிழ்ந்துகூறல்.

மருவளர் கோதை மயிலனை யாங்கொங்கை வண்டாளக்
குருவள ராக முயங்கினம் யாந்திருக் கோழுத்தியு
ரொருவன் நிரவியத் தியாகேசன் பல்லுயிர்க் குஞ்சாக்குந்
திருவருள் போல வினிப்பொழி வாழி செழுங்கொண்டலே. (சருசு)

வாழ்த்து.

வாழி திருவா சூரொப் பிலாழ்ல வாழிபொன்னி
வாழி திரவியத் தியாகேசர் பொன்னருள் வாழியன்பர்
வாழிய வெங்கன்பஞ் சாக்கர தேசிகன் மாமரபு
வாழி துறைசைத் திருக்கோவை வாழிய வாழியவே. (சருள)

திருவாவதேறைக்கோவை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருஉ. உரையாத்தனக்குன்று-கொங்கைகள். உரைக்குந்தன்ம்-பொன்.

சருங். அத்தம் - கை, கண்ணடி, பொன், காடு, அருநெறி.

சருசு. கொக்கு - மாமரம், ஒருபறவை; "கொக்கின்மேற் குயில்கள்கூவுந்
குளிர்பொழிற் குறியுஞ் சொன்னான்" (வீ. பாரதம், கீசகன். ௫௪) என்பது
இதன் நான்காமடி ஒத்திருத்தல் காண்க. சருரு. அவன்காகளம்-குயில்.

அரும்பதவுரையின் அநுபந்தம்.

விநாயகவணக்கம்.

க. துதலைப்போன்ற பிறை. பிறையையும் அக்கின்கோவையையும் அணிபவன் இறைவன்.

உ. துணைவந்த விநாயகரென்பவர், திருக்கோயிற் கோபுரவாயிற்குத் தென்பாற் கோயில்கொண்டவர். அழகிய விநாயகர், தட்சிணமூர்த்தியின் சீழ்பா லுள்ளவர்.

நூல்.

க. கமலம், நீலம், முல்லை, கோங்கு, காந்தளென்பவற்றால் முறையே மந்தம், நெய்தல், முல்லை, பாலை, குறிஞ்சியென்னுந் துணைகளின்தம் கூறப் பட்டு, இத்தால் ஐந்திணையொழுக்கத்தையும் புலப்படுத்துவதென்பதை விளக்கு தல் காண்க.

உ. புத்மநிதிமீதலமென்றதற்கு அமராவதியென்றேனும் அளகாபுரியென் றேனும் பொருள்கொள்க. அமோகத்தவர் - நிராசையை யுடையோர்.

ங. வாடாதபோது - அணிந்த மாலையிலுள்ள பூக்கள். இமையாடாத போது - கண்கள், நிலத்திற் சூடாதபோது - பாதங்கள். அழல் ஓடாப்பொற் பூண் - நெருப்பிற்காய்ச்சி ஓடவைக்கப்படாத பொன்னாலாகிய ஆபரணம். இவை தேவர்க்கே உரியன. ஈடு - ஒப்பு, பிறர்மனத்தைக் கவருந்தன்மை. வீடாவிளக்கு - இரத்தினதீபம்; வீடுதல்-அவிதல்; "அவன்...பாசறைக் கேற்று மணிவிளக்கோ" என்பர் பின்னும், சஉ; "சூடக்கண் டாயடிப் பத்மங்கள் பூவி னிற் குடியபூவாடக்கண் டாய்வண்டு கூடக்கண் டாயிரு வர்ட்கணிமை, யாடக் கண் டாய்மன மேயிந்தக் கொம்ப ரணங்கல்லமந், கோடக்கண் டாளுந் கலை சைத் தியாக நயர்வரைக்கே" கலைசைக்கோவை, ஈ.

ச. தென் - அழகு, தென்னேமரம். பொன்னுழி, எழுவாய். கொள் - அச்சம். "அன்றுகண் டோடுஞ் சமுதத்தை யாழியி லம்புயன்மால், சென்றுகண் டோதுந்தென் னாரூர்த் தியாகர் திருமிடற்ற, லொன்றுகண் டோமற்றை யொன்றுவிண் னாட நுலெந்கண்டோ, மின் றுகண் டோடுஞ்ச மேயிவர் பார் வை பிரண்டினுமே" திருவாரூர்க்கோவை, ச.

ரு. வம்பிற் புதைக்குந் தனங்கள் - வீணே புதைத்துவைக்கப்படும் திரவி யங்கள், கச்சால் மூடப்பட்டுள்ள கொங்கைகள். வருவாய் - வருமபடியுமாம்.

சு. அன்னம் பேட்டுக்கு இறவையருத்திப் பொருந்தக் துறைசையென் றது, யாமும் இவரை மகிழ்வித்துப் பொருந்தும்படி செய்யுமென்னுந் குறிப் புப் பொருளைத் தருகின்றது.

எ. தன்னை - ஒருவரைக்காலணி.

அ. கொல்லியம்பாவை - கொல்லிமலைக்கண் தெய்வத்தால் அமைக்கப் பட்டதொரு தெய்வப்பிரதிமை. இது மோகினிவடிவமென்றுங் கூறப்படும். கண்டார்க்குப் பெருங்காமத்தை விளைவித்து இறுதியிற் கொல்லியியல்பையுடையது; தான் ஒருவகைத் துன்பமும் உறுதது; இதனை நற்றிணை, கஅடு, குறுந்தோகை; அக, சீவகசிந்தாமணி ௬௬௭-ஆஞ் செய்யுட்கள் முதலியவரூரல் உணர்க.

க. “கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வ தெங்நன்” (வேங்கைக். ௪௦௭) என்பது இங்கே அறியற்பாலது. அந்தோ-ஐயோ. பைத்த பாயிருள் - மிகப்பரவிய இருட்டி; ஒருபொருட் பன்மொழி.

க௦. பதமும் - பாதமும் பதவியும்.

கஉ. வேட்கைக்கடலைத் தனக்குடங்கொண்டு நீந்துவமென்க; “கோக்கடல் வீழ்ந்து அவா அலையாற் சுழல்வேனுக்கு அவள் தனக்கலன் அன்றி வேறுபற் றில்லை” என்பர் பின்னும்; றுந; “போர்நாடு காமவெள்ள நீந்தொரு புணையின்றிச், சீர்நாடு மாதர்தனக் குடந்தேடித் தீரிவாற்கு, வார்நாடு தடைதீர்த்த மலைநாடு வாய்த்ததால்” (குற்றலப். மந்தமாருத. ௪௮) என்பது இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

கடு. கா - காவில்.

க௭. கோணைப்படை - மாறுபாட்டினைபுடைய படை; ஐ, சாரியை. குது குதுத்தால்-ஆசைப்பட்டால்; “வேசனை நாற்றங் குதுகுதுப்ப” (பரி.௨௦:௧௩); “தேவர்களுங் குதுகுதுப்ப” (காஞ்சி. ௩௧௨:௩. ௧௪௬.) எனக் கபாடம்-நாணமாகிய கதவு; “நாணெடுங் காவ லுடைப்புண்டதால்” என்பர் பின்னும்; ௨௦.

க௮. நீரை அரசிலையால் தோய்த்துவீசுதல் மங்கலமரபு. வெளிதாய் - வெள்ளிய நிறமுடையதாய்.

க௯. என்னாழ் - சூரியன். நிலாக்கடிந்ததென்க. சூரியனால் நீக்கப்படாத அகவிருளை நீலாநீக்கியது மிக்க வியப்பென்றபடி. விம்மிதம் - விஸ்மிதமென்பதன் திரிபு.

௨௦. கன்னி இஞ்சி - அழியாதமதில். இவர் என்றது தலைவியை.

௨௧. சட்டகம் - உடம்பு. முருக்கின் அலர்போன்ற வாய்.

௨௩. யானையென்றது கொங்கைகளை. நான்புனைய வாய்த்ததென்க.

௨௪. அஞ்சேல் - அஞ்சாதே. அணியியல் - அலங்காரஞ்செய்யுமில்லக் கணம்; ஒரு நூலுமாம்.

௨௬. தென்கடலுருளில் வடகடலச்ச இயைந்தென்ன என்பது, “தென்கட லிட்டதோர் திருமணி வான்கழி, வடகட லுக்கத்துனை வந்துபட்டாங்கு” (பெருங். க. ௩௨: ௧௭ - ௧௮) என்பதில் வேறுவகையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

௨௮. இன்னேவருவல் - இப்பொழுதே வருவேன். பறவாக்குளவியென்பது மலைமல்லிகையென்று பொருள்தருதலை வெளிப்படையென்பர். குளவியை வண்டென்னும் பறவையோடு கட்டியென்பது மற்றொருவாரும்.

௩௦. பணிக்காப்பார் - சர்ப்பகங்கணத்தையுடையவர். கருப்புமுத்து-கரும்பின்முத்து. செந்நெலும் கரும்பும் மருதநிலத்திற்சூரியன்; “செந்நெல் செங்கரும்

பம் பயிரிற்சிறந்த துறைகை” என்பர் பின்னும்; ௩௩; “நிலத்திற் கணியென்ப வெல்லுங் கரும்பும்” நான்மணி. ௧.

௩௧. “இல்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக் கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து கலம்பெற்றான்” (கலி. ௧௪௨), “இல்லின் படுகாழ்ப் பறித்துத் தேய்வை யுறிஇக், கலுழி நீக்குங் கம்மியர் போல” (பெருங். ௧. ௩௫: ௨௧௫ - ௨௧௭), “மண்மயக்கத்தேற்றுவித்தான் மாற்றுதல்போ லாரியனா, லுண்மயக்கத் தேற்று வித்தான்” (வேங்கடவேண்பா, ௪) என்பவை இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளுடன் ஒப்பிடற்பாலன.

௩௨. முத்துவடத்தையணிந்தமலை - கொங்கை. ௩௫ - இடை.

௩௩. ஆரவண்டல் - முத்துக்களாலாகிய வண்டல்.

௩௪. தியாகேசர் காட்சி - தியாகேசரது பந்தர்க்காட்சி; “தியாகர் வளர் துறைகைக் காட்சியின்” என்பர் பின்னும்; ௧௪௦.

௩௫. துணைவிழி தோட்டைக்கடந்து காட்டி உலவுமென்க.

௩௬. கோமளம் - மனத்துக்கு இன்பஞ்செய்யும் அழகு; என்றது, தலை வியை. உணர்ந்தும் - அறிந்தும்.

௩௭. “முடிக்கத் தகுமுன் னரசிலை போடு” என்பார்பின்னும்; ௧௪௦. ஈன் அரிது - பெறுதல் அரிது.

௩௮. இருவர் - தலைவியின் தாய்தந்தையர். ஏக்குற - ஏக்கமுற; ஏக்கற வெண்பாடங்கொண்டு இளைத்து இடையவென்று பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும்; “கடைக்கணைக்கற” சீவக. ௧௬௨௨.

௩௯. அற- மிக. கங்குல் நீளும்.

௪௦. சேறம்- செல்வேம். வருதி - வருவாய்.

௪௧. அவன் பாசறை- சோலை.

௪௨. “நீக்கற்று இரண்டற்ற நேசமொடு.....கலந்து புணர்ந்தது” என்பது, “சொற்பா லமுதவள் யான்சுவை யென்னத் துணிந்திங்னனே, நற்பால் விளைத்தெய்வம் தந்தின்று நானிவ ளாம்பகுதிப், பொற்பா ரறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில் வெற்பிற், கற்பா வியவரை வாங்க்கடி தோட்ட களவகத் தே” (திருச்சிற். ௮) என்பதன்பொருளை ஒத்துவந்தது. பொற்கென்ற-பொன் னிற முற்ற; இது புற்கென்ற எனவும் வழங்கும்.

௪௪. முக்கண் நக்கர். அணியியை, விளி.

௪௫. மன் நிருவாணி. வள்ளல் - தியாகராசர். பின் - பின்னிய. கண்ட- படைத்த. தோகை - மயில்.

௪௬. இலதால் - இன்மையால். பெண்களின் - பெண்களைப்போல. சசி- இத்திராணி.

௪௭. திருத்தத்துறைகை - புண்ணிய தீர்த்தங்களைபுடைய துறைகை; “திருக்காவிரித்திருத்தம் படிந்தோ” (௪௩) என்பார்பின்னும்; “திருத்தயாத்திரா யதிக மவற்றிக்கு சிவனுருவார், திருத்தமாந் கங்கைமுதற் றிருநதிகடனித் தனி போய்த், திருத்தமா லிவ தரிது” (திருவிளை. எழுகடல். ௬.) ‘கல்லிலும் நா

ருரிப்பவன் என்பது ஒருபழமொழி; “கன்னு ருரித்த கனியே போற்றி”, “கன்னு ருரித்தென்ன வென்னையுந்தன் கருணையினும், பொன்னார் கழல்பணித் தாண்ட பிரான்”, “கன்னு ருரித்தென்னை யாண்டு கொண்டான்” என்பவை திருவாசகம்.

சஅ. தெய்வப்படை - தெய்வாத்திரங்கள். செந்தமிழ்வடித்தோ - செந்தமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்தோ; “கூடலி னாய்ந்தவொன் டந்தமிழின், றுறைவாய் துறைந்தனையோ” (திருச்சிற். உ௦.) “தெய்வப் பாவலர்தா, முன்செய்த நூலின் முறைதெரிந்தோ” அம்பிகாபதி. ச௦.

சக. பால் நத்து-வெள்ளிய சங்கம். அனல் அரக்கு ஆகி. இது இலக்கோ-இது லக்ஷியமோ.

ருக. காணாய் - கண்டாயில்லை; “எடுக்கண் டனையல்லை கொங்கைகண் டாயல்லை நண்பவென்ற, னிடுக்கண் டனையிப் படியோ தவிர்ப்பது” (புகலூ ரந்தாதி.) “பூணா மென்முலை யின்பெருந் காட்சியும் பொய்யிடையின், காணு மையுங்கண் டனையாயி னன்ப கழறலையே” (வேங்கைக். சக.)

ருஉ. தேசிகத்தைத் தேசென்பதன் திரிபாக்கி ஒளியென்றலும் பொருள் தும்; “பல்லினத் தேசிகம்படத் துடைத்து” (சீவக. கசஅ௦) என்பதன் பொருளைப்பார்க்க.

ருங. கா-சோலை. அவா அலை-ஆசையாகிய கடல். கலன்-நீந்துதற்குரிய குடமுமாம்.

ருள. திருமாலாகிய விடையென்பார் ‘துளவே யணிவிடை’ என்றார். தள வே நகை - முல்லையரும்பே பல். தந்து அளவே இடுகிடை - தூலின் அளவாகவே உள்ளது இடை; இடுகு இடை - குறைந்த இடுப்பு.

ருஅ. நின் ஆவிக்கு ஆவியை - உன்உயிர்க்கு உயிர்போன்ற தலைவியை. நிறி-நிற்பாய். அன்னம் தமயந்தியின்பால் தூதுசென் றுவந்த அன்னப்பறவை. தரித்து - துன்பத்தைத்தாங்கி.

ருக. மகளிர் நடைக்கு மயிலின்கடையை உவமை கூறுதல் மரபு; “மயில் கண்டன்ன மடநடை மகளிர்” (மருகு. உ௦ரு) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க (பத். உ-ஆம் பதிப்பு.)

ச௦. அனிச்சம் பொருத அடித்தாமரையிவை: அனிச்சம் - அனிச்சமலர்; “அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத, ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்” (திருக் குறள், ககஉ௦); “பஞ்சி யடானிச்ச நெருஞ்சியின் பழமாலென், நஞ்சு மல ரடிகள்” (சீவக. நசக.)

சுக. வாழையென்றது துடையை. மதி - புத்தி, சந்திரன். இதன் பின்னடிகள், “துடைவாழை மேன்மட வாரல்குந் பாம்பு தொடமயங்கி, நடை வாய் பிணமெனப் பட்டார்” (நால்வர்நானம்ணி. உக) என்பதை ஒத்து வந்தது.

சுக. தாயிலு மின்பருள் செம்பொற் றியாகர்: “தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே”, “தாயிற் பெரிதூந் தயாவுடைய தம்பெருமான்”, “பானினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து.....புறம்புறந் திரிந்த செல்வமே” என்பவை திருவாசகச் செய்யுட்கள். “தடத்துறைகை; கோயிலு மெந்நெஞ்சன்

கொண்டோர்: “அடியேனுடைய, மனமும் துறைசையும் வாழ்மாசி லாமணி” என்பார்பின்னும்; கசஉ; “சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தை புள்ளு முறைவான்” திருச்சிற. உ௦:

கச. தாரகை-ஈட்சத்திரம்; என்றது தலைவியை. பக்கம் - அன்பு, பக்கம். தலைவனைச் சோமனென்றது சௌமியகுண முடையதைப் பற்றி. சௌமியம் - சாத்தம். இப்பெயர் சோமிய மெனவும் வழங்கும். “தூநலந்திக முஞ் சோதிச் சோமியமடைந்து நின்றான்” (வி. பாரதம். கரு ஆம்போர். கச.)

கச. அரக்குக் கறுக்குந் செவ்வாயென்றது வாயின் செம்மை மிகுதியைச் கூறியவாறு; “முருக்கி விதழைக் கருக்குவிக்கு முறுவற் செவ்வாய்த் திரொளபதியும்” (வி. பாரதம், துருவாச. க௦) என்றார். சஞ்சீவினி - மிகுத சஞ்சீவினி யென்னும் ஓஷதி; “நச்சஞ்சீவினி கண்ட செம்பொனியாசலம்” (ககஉ) என்பார்பின்னும்.

கச. கோடு இவர்கின்ற தேன்வாரி - கொம்பிற் பரக்கின்ற தேன்கடலை. “கோலாறு தேன்பொழிய” (பேரிய. மானக்கஞ். க), கோம்புத்தேன் எல்லாத் தேன்களிலும் சிறந்ததென்பர்; “கோந்தேன் கொண்டு செய்தனன்”, “கோந்தேன் மொழிக் கிள்ளாய்”, “கோந்தேனெனக் கென்கோ” திருவாசகம்.

கஅ. படையார்விழி: அண்மைவிளி. அறல் - நீர்.

கக. ஏர் உதரம் - அழகிய வயிறு. புரை - குற்றம். ஆல் - ஆலிலை.

எ௦. குவளைமலரின் செழுமை கூறுவார் ‘மடையார், குவளை’ என்றார். “மடைத்தேன் குவளைக்கண்ணாய்” என்பார்பின்; ககரு; “மடையின்றி நீணெய்தல்வாரி” நான்மணி. சக. வாரும் - வாருங்கள்.

எக. எல்லா எழுத்திற்கும்நாயகமாம் அவ்வெழுத்தென்றதை, ‘அக முதல வெழுத்தெல்லாம்’ (திருக்குறள், க) என்பது முதலியனவும் அவற்றின் உரைகளும் விளக்கும்.

எஉ. ஒருக்காலும் - ஒருபொழுதும்; ஒருகாலென்பது ஒருக்காலென்றும் வழங்கும்; “அருட்காமக் கொடிபாகன் திருவாணை சிதம்பரங்கண்டவர்க்கு முத்தி, யோருக்காலன் திருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துண்மையாமென், செருக்காலி துறைத்தேனெற் கணப்போதிற் கிரயிற்றுச் சிதைக முன்னை, யிருக்காதி மறைமொழிந்த திப்பரிசென் றுன்சுருதி யெல்லாம் வல்லான்” சிதம்பரபுராணம், துண்மத. கஎ.

எஉ. “என்றமுற் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ், செய்வனை மறைப்புஞ் செலவும் பயில்வுமென், நிவ்வகை யேழினு மையமுற் றோர்தலும்” என்பது, நம்பியகப்பொருள், சூ. ககக.

எஎ. குருக்கும் - தோன்றும். வேர்வு - வேர்வை.

எஅ. சேப்பு - செம்மை; “சிகைகிடந்த ஐடலிற் செங்கண்சேப்பூர்” பரி. எ: எ௦. பூமத்தர் - ஊமத்தம் பூவையணிந்தவர்; “முத்தமும் வன்னிய மணிந்த சென்னிமம், கொத்தலர் கொன்றையர் கொள்ளிக் காடரே” தேவாரம். பா - பாப்பு.

எக. துப்பின்-வலியால். “தீவா யுழுவை கிழித்ததற் தோசிறி தேபிறைப் பித், தாவா மணிவேல் புணிகொண்ட வாறின்றொ ராண்டகையே” (திருச்சிற. எஉ) என்பதும் அதன் உரையும் இச்செய்யுளின் பொருளை விளக்கும்.

அ௦. முத்தி யென்னைஞ் சொல்லி மங்கையெனப் பெண்பாலாகியது, வடமொழிமுறை பற்றி; “முத்தித் திருவை முயங்க நற்குந் கயலார் பெருந் தடந் கண்ணிபங்கா”, “நரைக்குமுன்முத் தித்திருவை முயங்கிடவுந் கட வேன் கொல்லோ” காசிக்கலம்பகம். ௨௨, ௩௮.

அக. எழுதரும் பாவை - எழுதுதற்கரிய பாவைபோல்வானே. சதிர்ப்பாடு- திறமைப்பாடு.

அங. மரராயம்-சிறப்புமாம்; சீலப். ௨௫: ௧௪௨ - ஆம் அடியின் அடி குறிப்பைப் பார்க்க.

அரு. கந்திதனை உரையாமலிரென மாற்றிப் பொருள்கொள்க. காரயாமலர்க்குமலர் - காரயாமலர்போன்ற கூந்தலையுடையர்; “காசைசேர் குமுலான்”, “காசைசெய் குமுலமை” என்பன கேவாரம்; “பாயாத மாணவரம் பாலும் பசுந்தோளுந், காரயாவே யொக்குந் கலைசையே” (கலைநகச்சீலேடை. ௧௨.) வேங்கைமரத்தைப் பாயர்த வேங்கையென்றது வெளிப்படை.

அசு. எத்திட்ட - வஞ்சித்த; “எத்தாற் பிரித்தவர்” (௨௪௧) என்பர்; “வந்தியை யலைப்பான் வந்த வெத்தனோ” திருவிளா. மண்சுமந்த. ௪௩.

அஅ. எய்த எய்த - அடைதற்கு அம்பை யெய்த. யானையின்பெயராகிய அத்தியென்பதனை ‘ஒற்றிடையாரும் அதி’ என்றது எழுத்துப் பெருக்கமென்னுஞ் சொல்லணி.

அக. வரையாரமுதனையர் - அலையின்றோன்றிய அமுதையன்றி மலையிற்றோன்றிய அமுதைப்போல்வார். வட்கும்-கெடும்; “வட்கயான் பெரிது முட்டி” சீவக. ௪௦௩.

கக. ஆறேந்து சென்னியர் - கங்கையையணிந்த தலையையுடையர்; ஏந்திய ஆறுசென்னியை யுடையரென்றுமாம்; “முடியாறு கொண்ட துறைசையெந் கோமத்தி முத்தர்” (௩௦) என்பர்; “அறிஞராயோர், சிந்திக்குந் தனது தொல்லித் திருமுக மாறுந் கொண்டான்” (கந்த. திருவவதார. ௪௩); “ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமுந் - தந்த, திருமுகந் ளாறாசிச் செந்தழங்க னறு, மொருமுகமாய்த் திப்பொறியா றுய்ப்ப” (கந்தர்கலி. ௪௭ - ௪) என்பவற்றுலுமுணர்க.

க௨. வரியார் அதன் - புலத்தோல். கண்டுகொண்டாடுமெனவும், கண்டு கொண்டு ஆடுமெனவும் பிரிக்க; ஆடுதல் - சொல்லுதல், கூடுதல்.

க௩. ஏ - அம்பு. மருளா - மயங்கி. ஏய்ப்ப வந்ததோ.

க௫. மா இலை அம்பு - மாலிலையாகிய அம்பு, பெரிய அலையையுடைய அம்பு. சேண் - நெருந்தூரம். சிங்க சரம் - நாசிக்காத்சிரம்; இதனை எய்து இறைவன் யானையைவென்றமை திருவிளையாடலில் யானையெய்தப்படலத்தால் அறியலாகும்.

க௬. இரலை - மான். கோட்டம் - நீர்நிலை. கூட்டுறவு - கூடுதல்.

க௮. மான் அத்தர் - மாணத்தாங்கிய கையையுடையவர்.

க௧௦. கல்லாரம் குத்து - செங்கழுநீர்மலரைப் பறித்தது.

க௧௨. சூடாமணி - முடிமணி. இது சூளாமணியெனவும் வழங்கும்; “சூளாமணியுமபர்க் காயவன்” திருச்சிற. ௪௭.

க௦௫. வடி - மாவடுவின் பிளவு; “வடிக்கண்ணிவை” திருச்சிற். ௩௧.

க௦௬. கதை-தண்டாயுதம். மாதான்பு-மிக்கதுன்பம். ஏதம்-சிறிதும்.

க௦௭. தஞ்சமற்று-பற்றுக்கோடு அற்று. மலர்மாலையிற் பூக்களை எழுத்து வடிவுப்படவும் சொல்வடிவுப்படவும் வைத்துத்தொடுத்தல் மரபு; “மருடரு மல்லி கைமாலே வல்லவன், பொருடகத் தொடுத்தன” (சீவக. ௨௪௫௦); இவ்வழக்கம் முன்பு உண்டென்பதைப் பெருங்கதையிற் பரக்கக்காணலாம்.

க௦௯. தண்ணெல்லாம் = தன்மையெல்லாம்.

க௧௦. பட்டாங்கு - உண்மை; “பட்டாங்கறிய” பு. வெ. க௭௪.

க௧௧. விற்படும் வெப்பு - வெயில். வேட்டு - மணஞ்செய்து.

க௧௨. வெம்மாலே - வெவ்வித மாலேக்காலம்.

க௧௩. தய்ய - தாய; “தய்யசெம்பொற் கோயிற் சுடரெறிப்பக் கண் முகிழ்த்து, வெய்யவன்றேர் மாவிடறும் வேங்கடமே” வேங்கடமாலே, ௬.

க௧௪. நடையால் அன்னமண்ணை. ஏம மடல் - இன்பத்தைத் தருவதா இயமடல், “காம மூழ்த்த வறந்தினர்க் கேம, மடலல்ல தில்லை வலி” (திருக் குறள், க௧௩௧); “பெருந்தாரை வேல்விழி தர்க்கவெங் காமப் பிணிதனக்கு, மருந்தா வதுநெஞ்சு மேயில்லை வேறு மடலன்றியே” தஞ்சை. க௦௧.

க௧௬. தமதுகருத்து மூற்றுப்பெறுகவர்கள் மறுபிறப்பிலாவது அதனை யடைய நினைந்து மலையேறிவீழ்தல் முதலியனசெய்தல் பண்டைக்கால வழக்க மாதலின், ‘பறம்பேறியும் பாய்வார்களே’ என்றான்; “என்றலைவனை நனிகர ணேன், நீயில் வீழ்கிலேன் நின்வரை யுருள்கிலேன் செழங்கடல் புருவேனே” (திருவா. திருச்சத. ௩௬); “அருவரை பாய்ந்திறுது மென்பார்பண்டு” (பு. வெ. ௬௧); “மாமடலூர்வர் தலிர்த்துயின்னும் வரையூர்வர்” (தஞ்சை. க௦௨); “வஞ் சலினைக் கொள்கலனா முடலைத் தீவாய் மடுக்கிலேன் வரையுருண்டு மாய்ப்பே னல்லே, னஞ்சொழுது வானா லுங் குறைப்பே னல்லேன்” (திருவிளா. வாழ்வு ரடிகளுக்கு. ௫௫). கிழி - கிழித்ததணி.

க௨௦. எருக்கம் என்பும்; “நானாவென் பூனை முகிழெருக்கோ டென் பணிவேன் மடன்மேல் வருவேன்” தஞ்சை. க௦௩.

க௨௧. துவ்வாவிடம் - பிரரால் உண்ணப்படாதவிடம். படம் - ஆடை.

க௨௩. குடம்பையுள் ஆர் இரகு அன்றிற்பிள்ளையும். தூக்கணத்து ஒண் சினை - தூக்கணங்குருவியின் முட்டை.

க௨௪. காக்கையைக் குயிலுக்குச் செவிலித்தா யென்றல் மரபு; “வருந்தி யின்றான் மறந்தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொற்கேட் டில்கடிந்தாள், ...கருங்குயிலே” (சீவக. ௧௬௬௧); “உயிர்த்த பொழுதே நின்றால்கே ளாமு னோழிற் நீன்றதாய், நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டலுமே நடுங்கத் தூர்த்தால்” (பிராபுலிங்க. பிரபுதேவர். ௬௩.) புல்லார்: சிலேடை.

க௨௫. “சுற்றொரு பெண்ணையே கூட வேண்டிவார், வேற்றொரு பெண் ணையே வெட்டு வார்கொலோ” (௭௬) என்றார் அந்நனைக்கலம்பகத்திலும்.

க௨௬. “களவரும்பா” (தஞ்சை. க௦௮) என்னுஞ் செய்யுளைப் பார்க்க.

க௨௭. சிக்கக்குழவி மிக்கஇளமையில் எதிர்ப்பட்ட யானையை அரிமென் பதை, “ஆளி கன்மா வணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செரு

க்கி, முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை நெரேரெனத், தலைக்கோள் வேட்டங் களிமட டாஅங்கு” பொருந். கநக - சஉ.

கஉஅ. நடைசெய்யான் - நடத்தல் செய்யான். செய்யான் செய்யா னென்றது மடக்கணி.

கநஉ. ‘யிண்ணம் புலி’ எனவும் பாடம். ஏலுமோ - பொருந்தமோ; ஏல், பகுதி; “பெருமைக்கும் வாய்மைக்கு மேலாது நீகாண்ட பெற்றிமையே” (உசு) என்பர் பின்னும்.

கநக. இதன் பின்னிரண்டழிகள், “வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றால்” (கலி. அந்), “வெந்த புண்ணிடை வேல்பட்ட வெம்மையான்” (கம்ப. இராவணன்சோக. ௧௦), “வெவ்வேலெறிந்த விழுப்புண்ணின் மீட்டிம் வெதுப் பியதோர், செவ்வே னுழைப்பவர் சீலமன்றோ” (குநகை. ௧௧௩) என்பவற்றின் கருத்தைப் பெற்றுவந்தன.

கநஉ. தொன்றேய் - ஆணவமலமாகிய பிணியை.

கநச. அருள்-ஆயிரம் பொன்னை அருளிய. வீழியஞ் செம்கனி வாயாள்- சிவந்தவீழிப்பழம்போலும் வாயினையுடையாள்; “வீழிவாய் மடமயில்” (நைட தம், நகரீங்கு. ௬); வீழியென்பது விழுதியென இக்காலத்து வழங்கும்.

கநரு. குளிர்ந்தல் - தங்குதல்; “கோமுத்தி யீசர் குளிர்ந்துறைசை” (உஎ௦), “குறிதாம் பிறைமுடிக்கோமுத்தி யீசர் குளிர்ந்துறைசை” (௩௧௬) என்பர் பின்னும்; “சுத்தாடுங் குணமுடையோன் குன்றங்காவில்” தேவாரம்.

கநசு. முந்தாழ்-மூங்கில்; இச்சொல் உந்துமெனவும் வழங்கும்; “ஊழற் றலமரு முந்தாழ்” (மலைபடு. ௧௩௩). ஏலம் - மயிர்ச்சாந்த.

கநஎ. சுரும்பாழி தும்பையர்; தும்பையில் வண்டு மொய்த்தல் இறை வன்அருளைப் புலப்படுத்துகின்றது; “வண்டுமொய்த் தாற்றும்பிண்டி” (சீவக. ௨௭௧) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

கநஅ. குடங்கைக் கடங்காவிழ்: “குடங்கையி னெடிய கண்ணால்” சீவக. ௧௨௯௦.

கச௦. குளக்கக்கவி - பலபாட்டுக்களை ஒருவினையால் முடிப்பது; “குள கம்பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்” (தண்டி. பொது.) தழையை இலையோடு முடித்தல் வேண்டுமென்பதில் தழை இலையென்னுஞ் சொன்னயமும், தேற்ற வினையுங் காண்க.

கசஉ. ‘என்மனமுந் துறைசையும் வாழ்’: சுந-ஆம்பாட்டின் குறிப்பைப் பார்க்க.

கச௩. அணைத்த நாயகனார் - அணைத்தெழுந்த நாயகனார்; “ஆனார் துவச னணைத்தெழு. நாயகன்” (௩௮௩) என்பர் பின்னும்; அணைத்தெழுந்த நாயகர் திருக்கோலமுமாயென்றது எப்படியும் உன்னை அடைந்தேவடுவாரென்பதைப் புலப்படுத்தியின்றது.

கசச. அம்பல் - சிலாறித்துகூறும்பழிமொழி. தீங்கொடும் இனியென்னை விடுப்பாய் - தீங்கைப்பொறு, என்னைவிட்டுவிடு. [என்று?

கசரு. வேய்வந்த தோள்: வந்த-ஒத்தவென்னும் பொருளது. மறுத்தது

கசசு. வன்னித்தழை-வன்னிபத்தாம்; “வண்டினை கொன்றை வன்னியு மத்த மருவிய கூவின் மெருக்கொடு யிக்க, கொண்டணி சடையார்” தேவாரம்.

கச௭. பெரியோர்களளித்த பொருளை யாணையிலேற்றி ஊர் வலஞ்செய் வித்து அப்பால் ஒருவர் அணிந்துகொள்ளுதல் மரபென்பதை இச்செய்யுள் புலப்படுத்துகின்றது.

கச௮. ஆரத்தின் - முத்துக்களையுடைய. பொழிற்கு - பொழிலின்கண்; உருபுமயக்கம்.

கசக. ஆவி மூழ்கி - வாவியில்மூழ்கி; நீராடி. அலர் குற்று - பூக்களைப் பறித்து. சிலம்பெதூகூய்-மலையெதூகூய்; மலைமுழையில் எதிரொலியுண்டா கும்படி ஒலத்தலும் பாடுதலும் மகளிர் வளையாட்டினுள் ஒன்று; "சீர்திகழ் சிலம்படஞ் சிலம்பப் பாடிச், குரர மகளி ராடுஞ் சோலை" (முருகு. ௪௦-௪௧); "நா மாவ் மூழ்க் கமமலர் குறையுந் தாவனத்துத், தேமா விளந்தளிர் செவ்வனங் கொய்து சிலம்பெதூகூய்,வாமா னெடுங்கண் மடந்தைநல் லாய்தஞ்சைவாண் ன் வெறயிற்,பூமா தவிப்பந்தர் வாய்வினை யாடுகம் போதுகவே" தஞ்சை.௧௩௧.

கரு௦. உன் இன்மொழிகு.

கரு௧. துறக்கம் - சுவர்க்கம். பாரிசாதம் - ஐந்தருவில் ஒன்று. காம வல்லி - கற்பகதருவிற் படர்ந்துவளருமொருகொடி.

கரு௩. உலவாக்கிழிச் செம்பொற்றன்-கெடாத ஆடையில் முழுக்துள்ள செவ்விய பொன்னாகிய பொருள்; 'உலவா' என்பது தனத்திற்கு அடை; தோ ணிபுரத்து இறையவரை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; "எழிற்றுறை சைக, கயலாய கண்ணக்குச் சொன்னத தியாகரிற் காணல்க" (உருக) என்பர் பின்னும்.

கரு௪. ஆயந்தன்னை எய்துக என்க.

கரு௫. வடியிட்ட தேன் - வடித்ததேன். இளை - ஒப்பு. தோன்றிப் போது - காந்தட்டி. கண்படியிட்ட - கண்ணுக்கு ஒப்பாக அமைக்கப்பட்ட; படி - பரதியனபதன் சிதைவு; "படிச்சந்தமுதிது" என்பர்; திருச்சீர். ௩௨.

கரு௬. தாடி - உறைவிடம்; வீ. பார. காண்டவ. ௪௫, ௪௬.

கரு௭. "பிறவா வடிவன் திருவெங்கை மேவும் பிரானெடுபோ, புறவா ருயிருற ல்வயாக்குஞ் சததியை யொப்பவன்று, குறவாணர் தங்கண் மடமாதை நின்னெடு கூடம்மெனை, மறவாதிரு மன்னவா" (வெங்கைக். கச௨), "தென்னை புறக்கொண் முறத்தகுற லீற்றையுஞ் சேர்தனிச்சொ, தன்னையு நாப்பணின்றே கூட்டி மாசெனத் தண்மணியும், பொன்னையும் வீசும் விநாயக பூபன் பொருப் பிடத்தில், நின்னையு மின்னையுங் கூட்டிமெனையு நினைந்தருளே" (வ்யாசைக். கச௪) என்பவற்றின் பொருள்கள் இச்செய்யுளிற்கூறிய சாரியை யுவமத்தை ஒத்து விளங்குகின்றன.

கரு௮. விடாய் - தாகம். உம்பருண் - அமிர்தம்.

கச௦. ஒதுவாரென்பவர்கள் சைவவேளாளர்களில் தேவராக்களைப் பண் ணெடு ஒதும் ஒரு பகுப்பினர். துறைசையூரோதுவாரென்பதற்குத் துறைசை பூரை ஒதுவாரெனவும், துறைசையிலுள்ள ஒதுவாரென்றும் பகுப்பினரென் றும் பொருள்கொள்க. மாலை - பூமாலை, மாலைக்காலம்.

கச௧. வளை - சங்கம். சங்கத்திற்குக் குடம் உவமை; "குடவளைக் குலம்" (முறட்டி. ௩௧௩. ௧.) மாலைக்காலத்திற் கோயில்வாயில்களிற் சங்கமுது தல மடபாதலன், வளைபுலங்கூர் மாலைபுனரூர்; "மல்லிகையே வெண்சுககூர்

வண்டே வான்கருப்பு, வில்லி கண்ணெதிரிந்து மெய்காப்ப - முல்லையெனு, மென்
மாலை தோளசைய மெல்ல நடந்ததே, புன்மாலை யந்திப்பொழுது” (நள.சுபம்.
கூசு.)வடவாநலம்-வடவைத்தி. சூரியன் தோழிக்குடிய குதிரை ஒன்மென்பர் ஒரு
சாரார்; ஏழென்பர் ஒருசாரார்; ‘பச்சைமாவின்மே’ என்றதனால் இம்மூலாசிரி
யர் ஏழென்னும் கருத்தினரென்று தெரிகிறது; “இரவியந்தேரொழுமா விறுமாப்
பம்” (உகசு) என்பர் பின்னும்; “பச்சைமா ஏழு மேற்போ யாறு மேறினா”
கம்ப. கையடை. உக.

கசுஉ. ஐம்புலன்களு மாவின்னிதருந்தி: “கண்டுகேட் ணெடுயிர்த் துற்ற
றியு மைம்புலனு, மொண்டாடி கண்ணையா” (திருக்குறள், ககரு) என்ப
தும், “சுண்டி இன்பமென்றது, ஒருகாலத்து ஒருபொழுதான் ஐம்புலனும்
துகர்த்தசிற்ப்புடைத்தாய காமவியப்பதின்ன; இச்சுறப்புப்பற்றி வடநாலுட்
போசராசனும் ‘சுவைபல வென்று கூறுவார் கூறுக, யாம் கூறுவது இன்பச்
சுவை ஒன்றையுமே’ என இதனை மிகுத்துக் கூறினான்” (திருக்குறள், கள
வியல், அவதாரிகை) என்பதும் இங்கே அறியற்பாலன.

கசுங். சூளாமணி - முடிமணி. வாளார் மடங்கண்டல்-வாளரம்போன்ற
மடலையுடையதானையின். கடல் இரவில் அடங்காமல் ஒலக்கும். பாதவர் கட
லில் இரவுப் படகிறவசென்று மீண்டபிடித்துக்கொண்டு விடியற்காலத்திற் நிரு
ம்புவாராகவின், ‘எம்மையாதிண்டமிழில் மீளும் தண்டுகை’ என்றான்.

கசுசு. பூவரசு, பூவில்லா அரசென்று இரண்டுவகை மரங்களுள்ளன.

கசுசு. அணையினும் புலலாப் பொழுதினும் காவலர் எய்துவிப்பார்.

கசுஎ. இருவி - கதாரகொய்த திணைதான்.

கசுஅ. கலைமேயவள்-சரசுவதி. வாய்த்தால் - கிடைத்தால், வாயின்கண்
னுள்ள நா.

கஎ௦. காட்சி - பந்தர்க்காட்சி. வேங்கைமரம் பூத்தால் திணையை அரி
வாராதலின், தலைவியை இறவெறித்தலும், தலைவன் வருதலின்புறமும் உளவா
மென்பது கருத்து.

கஎ௧. உய்யானம்-சோலை. பொய்யாதொழுதும் புனற் பொன்னி:
“பொன்னித்தண னீத்தமு கமமன்பர் வாய்ச்சொலும் பொய்ப்பதன்றால்”
(உகரு) என்பர் பின்னும்.

கஎசு. இனி யாரைப் பார்ப்பேம்.

கஎரு. ஒருதான், இருதான், பலகால் என்பவற்றில் உள்ளதயம் உணர்
தற்பாலது.

கஎஅ. அம்மையானவள் - தாயானவளுடைய.

கஎக. சஞ்சிதம் - பழவினைத்தொகுதி.

கஅ௦. பமரம் - ப்ரமரமென்பதன் சிதைவு; “பமர மடுப்பக் கடாமெடுத்
துற்றுமொர் பகம்” மீனாட்சியம்ம. காப்பு. ச.

கஅஉ. மார்க்கமென்பது. எதுகைபற்றி மார்கமெனவந்தது; ‘சந்ப மருங்
கலை யாறுந்தரித்த சடிலா’ த்ருமயிலைத்தரிபநநாதி, உஅ.

கஅங். கைகு = கழுகு, பருந்து; கைகமென்பதன் சிதைவு.

கஅஅ. கோட்டுமுத்து - யானை பன்றி இவற்றின் கொம்புகளின்றோன்
றிய முத்துக்கள். குருவிர்தம் - ஒருவகை மாணிக்கம்.

கஅஅ. கறையடி - உறல்போன்ற அடியையுடைய யானைகள்; “உரற்காற்
கரி” (ககரு) என்பர் பின்; இரத்தம் தேய்த்தகாலையுடைய யானைகளென்றுமாம்.

கஅக. ஒப்பினள் - உடன்பட்டாள்.

கக௦. ஐந்தலை நாகம்: இஃது ஒருவகைப் பாம்பு; “ஐந்தலையரவின்
சீற்றத் தாரமூல” (சீவக. எசுசு.) அலையேல் - வருந்தாதே.

ககக. நாமத்து ஐவல் அண்ணல் - அச்சத்தைத் தருகின்ற அழகிய
வேலையுடைய அண்ணலே. தாமத்து ஐம்பால் - மாலைமயமணிந்த ஐந்துபகுதி
யையுடைய கூந்தல்; ஐம்பாலினியலவை “மைந்துற்றனைய” (சீவக. உசுந) எ
ன்பதும் அதனுரையும் விளக்கும். தயாவினைப்பற்றினென வியையும்.

ககஉ. குடம்பை - பறவைக்கூடு.

ககங. தந்திவெண் கோட்டு வேலி - யானையினுடைய வெள்ளிய தந்தத்
தாலாகிய வேலியையுடைய.

ககச. வா - வருவாய்க்; பொழிந்து வாவென்க.

ககரு. உரற்காற்கரி: “உரற்காலயானை” (குறுந். உகஉ.) ஆகமந் சரக்
கார் - சைவாகமங்களாகிய நல்ல பொருள்கள் கிரம்பிய; சரக்கு - பொருள்;
‘சரக்கறைபோவென் தனிநெஞ்சமே’ தேவாரம்.

ககசு. இடையாவருக்குத் தெரியாய் - யாவருக்கும் தெரியாத இடை
யையுடையாய். மதி - சந்திரன்; உடையா - தோற்று. மதி அகனமனனே.
தலைமகளைத் திருமகளாகப் பாலித்தமையால், தாமரைப்பூவைத் தலைவியனுறை
யுளாகக் கூறினன்; “பூட்டிமும் பொன்னுறை கோயிலுக் காயிரம் பொருகதவு”
(உ௦ரு) என்பர் பின்னும்.

ககக. பாகம் - பக்குவம்; குளிகை: இஃது ஆச்சரியத்தை உண்டிபண்
னும் ஆற்றலையுடையது. அப்பாது என்பதற்கு அந்தக் காலமன்றும்,
அந்தப் பூவென்றும் பொருள் கொள்க; சுட்டை அயனுக்கு அடையாக்கினும்
பொருந்தும்.

உ௦உ. செய்ம்மோ-செய்;மோ: முன்னிலையகை. கண்படைசெய்யென்க.

உ௦ச. அச்சுறுத்துமுன்னே - அச்சம் செய்வித்தற்குமுன்னே; அச்ச -
அச்சம்; “அணங்காற்ற வச்சுறியுன்று” பு. வெ. எள்.

உ௦ரு. ஆட்டு உகந்து ஆடும் - உயிர்கள் ஆடச்செய்தலை மேற்கொண்டு
தாம் ஆடியருள்கின்ற; “ஆட்டி வானுந் தானு யாந்வாந் கடிமை செய்வாம்”
(தனியூர்ப்புராணம், கடவுள். ச.) எல்லவாரல் - இரவில்வாராதே. பொன் -
திருமகள்; என்றது தலைவியை. திருமகளுக்குக் கோயில் தாமரைப்பூ; அதற்கு
இதழ்ஆயிரமாகலன், ஆயிரம் பொற்கத்தவனரூள். இக்கருத்து; இந்நூல் ககசு-
ஆரு செய்யுளிலும் வந்துள்ளது; “காமரை வென்ற கண்ணோன்” (தீருக்கீற்.
ககசு) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

உ௦க. நெல்லிமாங்களுள் ஒருவகை நெல்லியின்கனி அமுதமயமான
தென்று கூறப்படும்.

உ௦௯. தமிழ்நாட்டு மன்னர்களாகிய சோ சோழ பாண்டியர்கள் முடி மன்னராதலின், இங்கே சோழனை 'மகுடமுடி வளவன்' என்றார்.

உ௧௦. தாண்டவம் - இரைவனது நடனம்.

உ௧௧. அளியார் மலர் - வண்டிகள் தேனையுண்ணும் டூ.

உ௧௨. என்னை அலைத்தனையே, துன்புற அலைத்தனையெயன்க.

உ௧௩. ஆர்ப்பரவஞ்செய்து - மிகமுழங்கி; "வார்கலை ளார்ப்பரவஞ் செய்ய" (திருவா. திருவெம். ௧௨.) சங்கம் - கூட்டம்; சங்கு. நகையால் - நகையோடு.

உ௧௪. அடப்பம்பொழில் - அடம்பமரத்தாலாகிய சோலை; இம்மரப் பெயர் அடம்பெனவும் வழங்கும். சிற்றிடைத்தன்மையொத்து யாவும் பொய்யா யினவாலென இயைக்க.

உ௧௫. கன்னிப்புன்னை - புதியபுன்னைமரம்; "கன்னி நறுஞாழல் கையி லேந்தி" (சீலப். எ: ௧); "கருங்காவிச் செங்காவி" என்றது பொருண்முரண்.

உ௧௬. ஏதசாகரம் - துக்கக்கடல். சங்கேதம்-குறிப்பு; இது குழுவக்குறி யெனவும் வழங்கும்; "சங்கேத மாம்பெயர் வேங்கை புரேசர்" (வேங்கைக். ௬௪.

உ௧௭. விறப்பு அறியாமை - நடுக்கத்தைச் செய்யும் அறியாமை; "விறப் பக லுமையோர் பாகன்" திருநாகை. காடு. ௨௨.

உ௧௮. மறி - மான்.

உ௧௯. கரடி இருளிற் புற்றஞ்சோற்றைப் பெயர்த்தல், "சயம் புற்றத் தீர்ப்பறத் திறுத்த, குரும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை, தூங்குதோற் றுதிய வள்ளுகிர் கதுவலிற், பாம்பு மதனழியும் பானுட் கங்குல்" (அகநா. அ) என் பதனால் அறியலாகும்.

உ௨௨. புறச்சமயவாதிகள் தம்முட்கூடி மிக்க முழங்குதலை, "கோமுத்தி யீசர் மெய்ந்தா, லோகையிற் ரோப் பெற்றமத்தர் பித்துரையொத்த" (உ௨௬) என்பதனாலும் பின்பு விளக்கினர். ஆய்துஞ்சினாலும் - தாய்துஞ்சினாலும்.

உ௨௩. சூரியனுதித்தற்கு முன்னதாகச் சக்கிரன் உசுக்குமாகலின், வெள்ளி சூழக்கே யுதிக்கும் வரையுமென்றார்; "வெள்ளி முனைத்த விடியல்" பு. வெ. ௨௦௬.

உ௨௪. நிதிவைப்பறைகாப்பவர்மான - பொற்றிரள்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள அறையைக்காப்பவர் அவ்வறையைச் சூழ்ந்து முழங்கிக்கொண்டே பறைகொட்டி வளைந்துவருதலையொப்ப; "கவ்வையக் கருவி சூழ்ந்து கண்பிக்கு மாடமுந், தெவவர் தந்த நீணிதி சேர்த்த செம்பொன் மாடமும்" (சீவக. ௪௫௩.) ஊர் வளை காவலர் - ஊரைவளைந்து காக்குங்காவலர். ஓசையாகிய கச்சிகளல்.

உ௨௬. கூகை இருத்தற்குரியமரம் வாகை; "வாகை விரித்துவெண் ணெற் றோலிப்ப மயவீடுகள் கூர்நடு ஞானையாங்கே, கூகையொ டாண்டலை பாட" அம்மை முத்தநிருப்பதிகம், ௩.

௩. உ௨௭. பதாமை - பெருங்கொடி; இதுபடாகையெனவும் வழங்கும். பானு ளிரலில்-பாடியிரலில்; "பாம்பு மதனழியும் பானுட் கங்குலும்" (அகநா. அ); "பாளுளிரலினிற் றாதுகொண்டோன்" (திருவிளை. கடவுள், ௨௦.) சூட்டு-கோ

ழிச்சேவலின் தலைபித் செங்காந்தப் பூவைப்போன் நள்ளதோருறுப்பு; “கொய்ம்மலர தோன்றிபோற் சூட்டிடைய சேவலும்” (சீவக. எங்) முட்டாள்; இஃது இகழ்ச்சிக் குறிப்புமாம்.

உஉக. தெர்டுக்கு - அன்பின் பணிப்பு.

உஉக. நீவி - நீக்கி; “பொத்தோடு நிழன்மணிக் குழையு நீவி” (சீவக. ச.அ.அ); நீவிச்செல்வமோவென வியைக்க.

உஉஉ. நடுக்கண்டு அன்னை யறியாதெனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

உஉஉ. மின்னே இனையல் - மின்போல்வாய் வருந்தாதே.

உஉடு. பசலை - பிரிவால் உண்டாகிய வேறுபட்டநீரம்.

உஉசு. ஈரத்து - அன்புடைமையால்.

உஉஎ. என்னை முறிவாங்கி ஆட்கொண்ட - அடியேனை அடிமையோலையெழுதுவித்து வாங்கி அடிமைகொண்ட; “ஆவணத்துடையா னடியார்களை”, “ஆவணஞ்செய் தாளுங்கொண்டு” (தேவாரம்.) “என்னைமுன்னு னாழுமடையான்” (திருச்சிற். எ); “ஆவணக் கோவணங் கொண்டடி யார்தமை யாண்டவனே” திருவையாற்றந்தாதி.

உஉஅ. அலரினின்றும் வண்டு உகவென்பது ஒருசொன்னயம். இச்செய்யுளின்முன்னுமடி மடக்கணி.

உஉக. ஆறுறுக்கப்படுமாய்நின்ற கோமுத்தியப்பர்: “ஐயாறினொ டாறுக்கதிதன்” சீகாழிக்கோவை, கருஅ.

உஉக. எத்தாற் பிரிந்தவர்: “எத்திட்ட நெஞ்சடைக் கள்வரைப் போற் பிழைத்த” (அசு) என்றார் முன்னும். தொத்தாரழல் - கொத்துக்கொத்தாகக் கவடுவிட்டெரியும் தீ. சுகமுளதா - இன்பமுண்டா? இல்லை.

உஉஉ. தோடி - பூமடல். காடு - மயானம்.

உஉஉ. அனைவர் யரவு-புற்றின்கண்ணேயுள்ள பாம்பு. இறைவன் பூண்ட அரவு புற்றின்கண்ணுள்ளதன்றாலால், அனை அரவின் சாதிக்கு அடை; “புற்ற டரவணி புத்தரயாகர்” (உஉடு) என்பதற்கும் இவ்வாறே கொள்க; “புற்றரவே பாடையுமாய்ப் பூணுமாகி” (தேவாரம்.) உனைவாய் - வருத்தத்துடன்.

உஉடு. ஏதிலர் - அயலார். என்காதுடி அழற்பகழி தைத்தலை மானும் அச்சொல்.

உஉஎ. என்ன - என்று தாய்வினவ. ஆரணங்கு என்செய்வார்.

உஉஅ. “ஒருவன் மலர், நாரின் பி யேதொடுத் தான்பெரு மாலை நணுகுறவே” என்பது சீகாழிக்கோவை, கஅஉ.

உஉக. அளித்தமணி-நீ னகபுறையாகக்கொடுத்த மாணிக்கத்தின். “கிளி யாகமங்கள் கிளத்திட” என்றது, “சுகந்தா விஸத்தமிழ் வேதங்க ளோ துறைகைநகர்” (உக0) என்பதுபோன்றது.

உஉக. புன்கம்பூவிற்குப் பொரி உவமைகூடப்படும்; “பொங்கர் வெண் பொரி சிந்தின புன்கிளம்” சிலப். கஉ: “செம்பொன் வேங்கை”.

உஉஉ. மறையோர்க்குத் தாமரைமலை யுரித்தாகலின், ‘தார்மறைமோர்’ என்றார். அந்தணரையுஞ் சான்றோரையு முன்னிட்டி மணஞ்செய்வாராதலின், ‘மறையோருடன்துன்னின்’ என்றான்.

உரு௩. வேங்கைமரம்பூக்கச் சந்திரன் ஊர்கோள்கொண்டகாலம் மணஞ் செய்தற்குரியகாலமாதலின், “ஆராயு நான்மந்த்றென்” என்றான்.

உரு௪. பாண்டரங்கம் - இறைவனுடலினென்று; இது, வானோராதிய தேரில் முன்னின்ற திசைமுகன் காணும்படி கலைமகள் வடிவாகிய இறைவன் வெண்ணீற்றை அணிந்தாடித்து (சீலப். சு: சச - ௫); இது பாண்டரங்க மெனவும் வழங்கும்; “பண்டரங்கமாடுங்கால்” கலீ. கடவுள்.

உரு௫. கோல் - அம்பு. கூடல் - மதுரை. கண்ணர் - கருதாதவர்களுடைய. தயவு - தயை; “தயவுறு பிரத்தியாகாரமும்” பிரபோத. விவேகன் வனம். அ.

உரு௬. “படரடம்பின், பிரசமலர் மணமாறாத் துறைவர்” (௩௦௨) என்பர் பின்னும். முட்டை - அன்னத்தின் முட்டையை.

உரு௭. அங்கமாலை - என்புமாலை. பல வங்கம் - பல கப்பல்கள். இலவங்கம் - கிராம்புமரம்; “ஏரில வங்கமு யின்கருப்பூரமும்” (சீவக. கக௦௧); “கந்தமார் குழைமுகத் தலரில வங்கங் காட்டும்” காஞ்சி. நாடு. சரு.

உரு௮. பராரை - பருமையாகிய அரை. ஆலி - நீர்த்துளி; “மைக்க ணீல வாலி சிந்த வைகிய மங்கை” (நைடதம், கைக்கிளை. க); சிந்த இளைக்கு மென்க. பொருட்டால்: ஆல், அசை. பாலிப்பை - தருவாய்.

உரு௯. வரல் - வாராதே. இற்பயம் - வீட்டி லுள்ளாருக்குளதாகும் அச்சத்தை. காவலர் - ஊர்காவலர்.

உ௯௦. பெற்றிமை - தன்மை; “பிறவற முறைத்தோர் பெற்றிமை பெல்லாம்” மணி. உக: கக௧.

உ௯௧. வெண்குழை - சங்குண்டலம். எல்லி - இரவு. பாதாளம் மட்டு அவல் - பாதாளமளவும் பள்ளத்தையுடைய. இட்டிடை - சிறிய இடையை யுடையாள்.

உ௯௨. “தொழுத்துதிக் கைக்குப் புகலூ ரொதுவெனுஞ் சொன்னவப்போ, தெழுத்துதிக் கைக்குறித். தெங்கள் பிரானெனு மீசனெனும், விழுத்துதிக் கைக்குன்ற மொன்றறித் தோனெனும் வெண்ணெருப்பின், கொழுத்துதிக் கைக்குப் பகல்போன தென்னுமென் கோமளமே” (திருப்புகலூரந்தாதி) என்னுஞ் செய்யுளை இதன் பின்னிரண்டடிகள் ஒத்து விளங்குகின்றன. வெய்துயிர்க்கும் - வெய்துயிர்ப்பாள். விழுமென்பது முதலியவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க.

உ௯௩. அக்காரம் - சருக்கரை. அரியேறு - ஆன்சிக்கம். வல்சு தேர் - ஊராய்கின்ற. வேரல் துறுஅதர் - மூங்கிற்புதர்களை யுடைய வழியில். வாரல் - வாராதே. துடிக்கைக் காவலர் - உடுக்கைப்பறையைத் தாங்கிய கையையுடைய காவலர்.

உ௯௪. நறுமை - நன்மை; “கோழுத்தி ளாதர் நறுந்துறைசை” (உ௯௦) என்பர் பின்னும்; ஆன்பின் புனல்-அன்பாகியபுனல். எண்ணும்-எண்ணுவாள்.

உ௯௫. தவமேருவார் தொண்டர் - தவத்தால் மேருமலையைப்போன்ற தொண்டர்; “மல்லன் மலையனைய மாதவருரை” (சீவக. உ௭௮௧) சிவம்-முத்தி. நவம் புதுமை. அணிநலம் தொலைகின்றதால்: “மென்மார் தளிர்வண்ணம் வெண்ணொண்டலாகி மெலிபவள்” (உ௯௪) என்றார் முன்னும்.

உ௬௭. இத்தலத்தில் தருமதேவதை தவஞ்செய்து இறைவனுக்கு வர்கள் மாகிய விடையாயிற்றென்று புராணக்கூறுமாகலின், ஒற்றைப்பொருவிடைப் புத்தர்தியாகர் என்றார்; “ஆவினருங் கன்றுமையு மாவதிதன் றிறையனைந்து” (பேரிய. திருமுல். கூ.) இதனால், இத்தலத்தை ‘கோவடி’ என்று சூத சங்கிதை கூறும்.

உ௬௮. தன்னமும் - அற்பமும். தவிர்க்க அறியேம். செல்லும்: இது முன்னிலைப் பன்மையேவல்.

உ௬௯. சுடர் விளக்கன்ன மடந்தை கல்லாய்: “மனைக்கு விளக்க மட வான்.” என்பிடர் பிடித்து உத்தலின் - என்பிடரைப் பிடித்துச் செலுத்துது லான்; உலகவழக்கு இது.

உ௭௦. அழுந்தச் சொல்லுமாறு ஏது என்க. அருள் நீர் பெய்கொண்டல் நீர்; நீர்: இது சிலைடைநயம்படநின்றது; “நீர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே” அருணைக். கூட.

உ௭௧. பதம் - பதவி. இம்மணற்குன்று, வான்திண்டு மணற்குன்று, நெடுமணற் குன்றெனக் கூட்டுக. காண்டும் - காண்பேம். வா - வருவாயாக.

உ௭௨. கொங்குவந்து ஆர் - மணத்தையுடைய காற்றுப்பொருந்துகின்ற; வந்து - காற்று. இரித்திட வந்தாரென்க.

உ௭௩. உழுவல் அன்பு - எழுமையும் தொடர்ந்தவரும் அன்பு.

உ௭௪. தேரில் மணிகட்டியிருத்தல் மரபு; “மணிகா யாத் த மாண்வினைத் தோன்” (அகநா.ச); சிலம்புஞ் சிலம்படி: மடக்கு. பருமம்-ஒருவகை மேகலை. பொங்கையில் - பொற்குளையில்; பொங்கும்பொழுது, “தயிலையி லேயிடர் துள் ளையி லேசெவ்வர் குழையிலே, பயிலையி லேயிருட் பாதியி லேபசும் பாலனத்தை, அயிலையி லேவய தாகையி லேமகக் காத்துணை சான், மயிலையி லேவளர் சிங்கா லேலர் மயிலையிலே” (தனிப்பாடல்) என்பதில் இத்தப்பிரயோகம் காணப்படு கின்றது.

உ௭௫. செருந்தியின்பு பொற்காசு போல்வதாகலின், செருந்தி பொன்றரு மென்றார். “செருந்திபொன் சொரிதருந் திருநெல் வேலியுறை செல்வந்தாமே” என்பது தேவாரம். “அன்பர் சென்றுழிமுன், எண்ணிக் கழையும் பயிலும் வெங்கானியல் கேட்டுமிந்நோய், கண்ணின் கலங்கல்செல் லாதிந்த ஐரெந் கழற் றன்றே” (தீர்த்து. உ௬௬) என்பதன்பொருளை இதன் பிற்பகுதி ஒத்த விளங்குதல் காண்க. யான்படு கோயென்றது, தலைவன் காட்டுவழியிற் சென்று வருந்துகின்றானே என்னும் துன்பத்தையே.

உ௭௬. எட்டார் திருவரு - அட்டமூர்த்தி; பிறதுவிழுதலிய எட்டுவழி வத்தையுடையார்; “பாரு நீரேரி பல்சுதி ரிரவியும் பனிமதி யாகாச, மோரும் வாயுவு மொண்கணல் வேனலியிற் றலைவனு மாய்நின்றார்” தேவாரம். அயரோல்-வருந்தாதே. செவ்வரக்கு உருக்கி விட்டாலான நெறி வெஞ்சரம்-செவ்வரக்கை யுருக்கிவிட்டாலொத்த வெப்பத்தையும் செந்நிறத்தையுமுடைய வெவ்விய பாலை நிலத்தில். அன்றில் விள்ளா முயக்கம் - அன்றிற் பறவையின் பிரியாதகலுப்பை.

உ௭௭. கார்காலத்திற் கொன்றை பூக்கும், மயில் அகவும்.

உஅஅ. மலைநெல்லிலித்திய நம்மவர் அதற்கு மழைவேண்டி முருகக்கடவுளைத் துதித்தலாற் பெய்யுமழையேயன்றி இது கர்க்காலத்திற் பெய்யுமழையன்றென்றான்.

உஅக. துவர்ச்செங்கோடல் - செங்கார்தன்; துவர்ச்செம்மை: இருபெயரோட்டு. உற்கை - கொள்ளி. கோபம் - இந்திரகோபப்பூச்சி. உங்கு-இங்கே. கொள்ளியைக்கண்டால் மழை நிற்குமென்றும் வெள்ளமடங்குமென்றும் கூறுதல் இங்கே அறியற்பாலது.

உக௦. வெருவரல்-அஞ்சாதே. துகிற்கொடி- துவசம்; இது வெளிப்படை.

உக௧. இன்பதுன்பம் அவர்க்குமுளவாமென்பது, “தோகைக்குந் தோன் மற்கு மொன்றாய் வருமின்ப துன்பங்களே” (திருச்சீழ். எக.) என்ற பெரியார் வாக்கின்பொருளைத் தழுவிவது.

உக௨. கண்ணீர் குடங்கைவழியே வார.

உக௩. இத்தலத்திற் பலசித்தர்கள் வாழ்தலினால், ‘துறைசையில் வாழ் சித்தர்’ என்றான். நவகோடிசித்தபுரமென்றும் இத்தற்கு ஒரு திருநாமமுண்டு. என்னுயிரென்றது, தலைவிய.

உக௪. இயம்பும்: இது முன்னிலையேவற்பன்மை.

உக௫. புரி - முறுக்கிய. செஞ்சடைமேற் சலம்பைத்த. பொருமல் - அழகை, துக்கம். ஓசையாகிய அமிர்தம். தான்வருதலைத் தெரிவித்தற்பொருட்டுத் தலைவன் வலம்புரிச்சங்கை முழங்கினன்.

உக௬. அ அயல் நாட்டுழி - அந்த அயல்நாட்டில்.

உக௭. சுவையாரயிர்தன்ன சொன்னத்தியாகர்: “அடியார்க்கமுதன்” (திருவாசகம்.) கவையார்மனம் - பிளவுபட்டமனம்.

உ௦௦. முடியாறுகொண்ட - ஆறுமுடிக்களைக்கொண்ட; ஆம் - ஆம் பாடற் குறிப்பைப்பார்க்க. முன்வண்ணம் ஆகுக.

உ௦௧. சோமன் தலைக்கணி சொன்னத்தியாகர்: “சோமத் துணியைத் தலை மீது சுமந்த தென்னோ, தாமக்கருவைப் பதிக்கண்வளர் தம்பிரானே” தனிப் பாடல்.

உ௦௨. பாசுதல் - துதித்தல்.

உ௦௩. சிந்தை - வருத்தம்: “சிந்தைகூர்மனத்தையாகி” சீவக, கக௨௪.

உ௦௪. மரர் - ஆச்சாமரம்; “தேம்படமலர்ந்த மரர்அமெல் லினரும்” (மலைபடு. ச௨அ.) பராய் - துதித்து.

உ௦௫. முதுக்குறையு - பேரறிவு. பொதுக்குறை தீர்மணம் - சிறப்பாகிய மணம். தூஉய் - தூவி.

உ௦௬. சது - நான்கு; “சதுமுக மாகச் சேனை நமர்தலைப் பெய்கவென்றான்” (சீவக. எக௬.) மது ஏய் - தேன்பொருந்திய.

உ௦௭. தோய்ந்த - கலந்த. அவர்சொல்லிலும் பொய்வருமென்று அறியேன். உ௦௮. தமிழ்வேதங்களைச் சுகங்கள் ஓதும் என்க.

உ௦௯. சேயழல் - செம்மையாகிய அழல்; “சேய்ச்செந் தவிசு நெருப் பென்றெழுஞ் சேடியார்” சீவக. உ௧௪அ.

௩௩௨. அவரே எனதுயிர்காவலரே.

௩௩௩. கா - சோலை. கைதவம் - வஞ்சனை.

௩௩௪. வேலைக்கரைமணற்கு ஒப்புறுங்கங்குல் - நிலையுடைய இரா.

௩௩௫. மடைத்தேன் குவளை: எ-0-ஆம்பாட்டின் குறிப்பைப்பார்க்க. ஓர் புடை - ஒருபக்கம்.

௩௩௬. கண்ணும் பிறிதாய் மெய்யும் பிறிதாயெனக் கூட்டுக. கரியுண்ட வெள்ளிற்கனியென் - வேழமென்னும் பெயரையுடைய கோயால் உள்ளீடு இழக்கப்பெற்ற விளாம்பழத்தைப்போல; "வேழம் துற்றிய வெள்ளிலேபோல்...தமியனாக", "வெஞ்சின வேழ முண்ட வெள்ளிலின் வெறிய மாக", "வெஞ்சின வேழ முண்ட விளங்கனி போன்று" (சீவக. ௨௩௨, ௧௦௨௪, ௧௧௨௨); "வெண்கோடங்க கனியுண்டதோர் விளங்கனிபோல் வறிதா" (தஞ்சை.௫௬); "ஓர்மத யானை...மடப்பிடி வாயிற் கனிந்துவிழும், விளங்கனி நலக்ககண் டானா ஈஃதுண் விளங்கனியே" (வேங்கைக். ௧௨௬); அந்நோய்க்கு வேழமென்னும்பெயர் இருத்தலால், யானையின் பரியாய்ப்பெயர்களையும் அதற்குரிய அடைமொழிகளையும் கவிதன் கூறுதல் மரபு.

௩௩௭. 'பங்கயப் பாதஞ்சூட்டும்' என்பது வகையுரியாய் இதில் வந்தது. ஏதுஎன்ற சித்தம் - யாது என்ற கருத்து.

௩௩௮. இச்செய்யுள் எழுத்துச்சுருக்கமென்னும் அணியிலக்கணத்தின் பார்ப்பும்; "காவிரி" என்னும் இப்பெயரை எழுத்துப்பெருக்கமென்னும் இலக்கணத்தில் அமைத்து ஒருவர் பாடியிருக்கின்றனர்:—"சோலையை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்கதன்மே, லீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி னுனிரம்பு - மாகைக், குடைவேந்தன் செனனி குலநதியின் பேரைக், கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்" நன். மயிலை. மேற்.

௩௩௯. தண்ணீர் தன்னுள் அழுத்துதலால்.

௩௪௦. தோற்ற அப்பகைமையைத் தீர்க்கும் பொருட்டு.

௩௪௧. சிறுதல் அரவிற்கு அடை. 'அன்று' என்பது ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவென்பர், நேமிநாதமுடையார்.

௩௪௨. காண்மதி - பிறை. நம்மாணிக்கக்கொம்பென்றது, தலைவியை.

௩௪௩. "கழுமல ஓர்சர்க்கம்பொ, னாயிரக் கொடுப்பர் போலு மாவடு துறையனாரே" தேவாரம்.

௩௪௪. மால் தறுகண்ணரின் - மயக்கத்தையுடைய தறுகண்மையை (அஞ்சாமையை) உடையார்போல.

௩௪௫. பரம்பு - பரவிய. பாரமாகிய கொண்டையையும் கொங்கையை யுத்தாங்கி. போதுமபோது - போகுங்காலத்தில்.

௩௪௬. வடலைக்கும்: உம்மை, உயர்வுசிறப்பு. இயைந்தன்று - உடன் பட்டது. அன்னத்தின் துவ - அன்னச்சிறகு.

௩௪௭. அணைமலர்க்கு - அணையிற்பார்ப்பிய பூக்களுக்கு. பெண்துணையுடன் - உமாதேவியாருடன்.

௩௨௬. அந்தகாரி - அந்தகாசரனுடைய பகைவர். அப்பிறப்பில் - பழம் பிறப்பில்.

௩௩௦. சிறந்தன்று - சிறந்தது. செந்நெல் செங்குருப்பம் பயிரிற்சிறந்த - நெற்பயிர்கள் கரும்புபோலவே சிறத்தற்கு இடமாகிய; “செந்நெலே கன்னல் காட்டச் சேர்த்தயற் செறுவினின்ற, கன்னலே கழுமுகாட்டுங் கங்கைநீர் நாட” (வி - பாரதம், நிரைமீட்சி. ௧௦௫); செந்நெலாலும் கருப்பம் பயிராலும் சிறந்த என்றலும் ஆம்.

௩௩௧. கொன் - பயனில்லாமை. பயந்தார் - பெற்றோர். என்பும் அரவமும் புனைந்த.

௩௩௨. கங்காளர் - முழுவெலும்பை அணிந்தவர். பொங்கா - பொங்கி. நாவாற்சுட்டப்பட்டபுண் - “நாவினாற் சுட்டவயி” திருக்குறள், ௧௨௯.

௩௩௩. உத்தமனார் சுருதியின் - உத்தமனாருடைய திருவாக்காகிய வேதம்போல.

௩௩௪. நீங்கள் என்பது செய்யுளிலும் வழங்குகின்றது; “நீங்கரு மவருநேய நெறி முறை தவறாது” (வி. பாரதம், சூதுபோர். ௩௮.) அடக்குவித்து யான் எய்துவல்.

௩௩௬. கல் லேல் போலத் தைத்தல் - “வெங்காட்டு அரமாய கத்திரட் காற்றினவோ” (௩௫௫) என்பர் பின்னும்.

௩௩௭. கவந்தரு பேதமுமானார் - ஒன்பதுவகையாகிய திருவுருவத்தையு முடையார். அருவத்திருமேனி நான்கு, உருவத்திருமேனி நான்கு, உருவருவத் திருமேனி ஒன்று. நுதல் வேர்வு நீவி - நுதல்வேர்வையைத் துடைத்து; “நங்கையைத் தமிழி நன்னுதல் நீவி” (பெருங். க. ௩௬: ௩௬௬.) ஐம்பாற்கு - கூந்தலுக்கு.

௩௩௮. அகலன் - அமலன். உம்பர்பிரான்மகள் - இந்திரன்மகளாகிய தெய்வயானை. அவன் மருகன்-முருகன். நீபத்தொடை-கடம்பமாலை; “மராத், தருள்பூர் தண்டார் புரளு மார்பின்” முருகு. ௧௦ - ௧௧.

௩௩௯. இன்ன - சூரியன். செல்லொணாது - செல்ல ஒண்ணாது. மரைப் பால் - மரையென்னும் மிருகத்தின்பால். வாமான் தசை - வாவுகின்ற மானின் இறைச்சி; “மரையான் கறத்த துரைகொடம்பால், மான்மடி புழுக்கிய புலவ நாறு குழிசி” புறநா. ௧௬௮.

௩௪௦. மதி ஊருகின்றமதில். துங்கம் - மேன்மை.

௩௪௧. ஞானச்செல்வர் - ஞானசிரியர்.

௩௪௨. கோகிலம் எங்கும்தது - தலைவி எங்கேசென்றாள்; “குயிலெனப் பேசுமெங் குட்டெனக்கும்தது” திருச்சிற்ப. ௨௨௪.

௩௪௩. சமரம் - போர். விரும்பாரின் - விரும்பாதவரைப்போல. அன்னே-நாயே. வள்ளினை - பெரிய இலை.

௩௪௪. முலையமிர்து - பால். கொளுத்தி - பொருத்தி. சலம் - திவினை; “சலத்தார் பொருள்செய்தே மார்த்தல்” (திருக்குறள். ௬௬௦.) நஞ்சுகள் பனவாதலன், “நஞ்சின் ஒன்றாளைக்கண்டு” என்றான். “மாறாவளவயல்” (தஞ்சை. ௩௨௫) என்னுஞ் செய்யுளின்பொருளை இச்செய்யுள் தழுவி வந்தது.

நசுரு. “தோயமுரூப்பாலை வன்னிக்கு விவோயென்றான்” என்னுக்குறிப் புரை, “இராமேசுரத்திற்குப் போவனென்றான்” (தனிப்பாடல்) என்பதை நினைப்பூட்டுகின்றது. சோலையம் பூங்குழல் - சோலையைப்போன்ற அழகிய பூவையணிந்த கூத்தலையுடையாள்; “கண்வேலையுங் கூத்தனெடுங்காடுங் கடந்து வந்தான்” (வெங்கைகீ. ௫௭.) நென்னல் மாலையில் - நேற்றிரவில்.

நசுசு. பைய நடந்தாளை யான் உய்யக் காட்டுதி.

நசுசு. உன்ன - உன்னி. நின்றொன்றானவர் - நின்மகள்; “பொன் வரக் கண்டன” (நசுசு) என்பர் பின்னும்.

நசுஅ. உன்மதி நன்முறன்று: இஃது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ‘ஒன்றுநினைக்க’ என்னுந்தொடர், “ஒன்றைநினைக்கினது வொழிந் திட்டொன்றாகும்” (நல்வழி, ௨௭) என்பதை நினைப்பிக்கின்றது.

நரு. தெற்றியவார்சடை: “தெற்றார்சடைமுடியான்” திருவா. உயிருண்ணி. ௫.

நருக. அவையே அரங்கு கொண்ட-சபையையே ஆடிடமாகக்கொண்ட. வரங்கிடத்தல் - மகப்பேறு முதலியனவற்றைக்கருதினோர் செய்யும் ஒரு தெய்வவழிபாடு; ‘வரங்கிடத் தான் தில்லை யம்பலமுன்றிலம் மாயவனே’ (திருச்சீம. அசு.) உள்ளினும் - நினைத்தாலும். வந்தி - மலடி.

நருக. கடமான் - ஒருவகை மான். நிணப்பலி - நிணத்தையுடைய பலி. இடுவல் - இடுவேன்; “நிணப்பலியோக்குவன் (திருச்சீம. ௨௩௫.) கொடி - காக்கை, பூங்கொடிபோல்வாளாகியதலைவி.

நருரு. அரமாயகத்திரட்டு-வாளரம்போன்ற கல்லின் தொகுதிக்கு. அம்மனை - அம்மானை. பஞ்சு - பஞ்சு. ஆற்றினவோ - பொறுத்தனவோ; மெல்லடிகள் ஆற்றினவோ. என்க; “பஞ்சுக்காண் டீட்டினும் பையெனப் பையெனவென், நஞ்சிப்பின் வாங்குமடி” (நாலடி. ௩௬௬) என்பது இங்கே நினைக்கற்பாலது.

நருசு. ஆடவரீர் - வினையாடுதற்கு வருமின். முத்தஞ்சுட வரீரென்னும் - முத்தமாலையைச் சூடுதற்கு வாருங்களென்று சொல்லுகின்ற. பாடகம்-காலணிகளுள்ளொன்று; ‘பாடகமான தொடர்பு’ என்பது “பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவினை” (சீவக. ௫௧௮) என்பதனாலும் அதன் உரையாலும், “உயிர் புறும்சட்டகம்” என்னும்கல்லாடச் செய்யுளிலுள்ள ‘பழவினைபுகுநத பாடகம் போல்’ என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் விளங்கும். எங்கள் - எங்கனமென்பதன் சிதைவு.

நருசு. வில் விலங்கும் புருவத்தாள் - தான் ஒப்பல்லவென்று வில் விலகிச்செல்வதற்குக் காரணமான புருவத்தையுடையவள்; “சிலைவிலங்கு நீள்புருவம்” (யா-காரிகை உரை. மேற்.) என்பர். விலங்கு ஒல்லென்று அதிர்சூலம்யிருகங்கள் ஒல்லென்று முழங்குகின்ற ஒலியை. கேட்டொழும் - கேட்குந்தோறும். கோட்டிமலத் தொலவிலங்கை - துன்பத்தைச்செய்யும் பாசமாகிய பழையபிணிப்பை. விலகக்கண் - மலையின்கண்.

நருஅ. நீந்த அறியார். “துறைசைப் பதிவைத்த தீபமன்னான்” (அசு) என்றார் முன்பும். தலைவியேந்திய பாவையைக்கண்ட நற்றாய், அதன் தனிமை

யைக்கண்டு சோர்வுறுவன் என்பதை, “இதுவென் பாவை பாவை யிதுவென், னலமரு நோக்கி னலமவரு சுடர்றுதம்; பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி யென்றி வை, காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்க, நீங்கின னோவென் பூங்க னோனே” (ஐங்குறு. ௩௭௫) என்னும் அருமைச்செய்யுள் நன்கு விளக்குகின்றது.

௩௫௧. ஒள்ளொளி - மிக்க ஒளி. ‘வெள்ளிவெற்பின் மெள்ளொளிபாய்த்த திகத்தமும்’ என்பது நூலாசிரியருடைய சைவப்பற்றை நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. அள்ளொளி - செறிந்த ஒளி. அணங்கல் - வருந்தாதே.

௩௫௨. வெப்பு அழல் ஆற்று - வெம்மையையுடைய நெருப்புமயமாகிய வழியில். சென்மனனே: ஏ, வினா. முக்கோல்பிடித்த முனிவர் முக்கோற்பகவ ரென்று வழங்கப்படுவர்; தோல். மரபு. சூ. ௭௦.

௩௫௩. “மன்னர் திருவு ம்களி ரெழினலமும், தன்னியார் துய்ப்பார் தகல் வேண்டா” (நாலடி. ௧௬௭) என்பது இதன் இறுதியடியின் பொருளை நன்கு விளக்குகின்றது.

௩௫௪. கண்டனையே: ஏ - வினா. புலியின் எயிறு இருந்தாலி - புலிப்பல் லைக்கோத்த பெரியதாலி; “புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி...கானவன் மகனே” அகநா. ௭.

௩௫௫. நீங்கியென்றான், கடத்தற்கருமைபற்றி. “தான்றாயாக் கோங்கத் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப, வீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே - யின்றான், மொழி காட்டா யாயினு மள்ளெயிற் றுள்சென்ற, வழிகாட்டா யீதென்று வந்து” (திணைமா. ௬௫) என்பதன் பொருளையும் சொல்லையும் இச்செய்யுள் தழுவி மிக அழகுபெற்றுள்ளது.

௩௫௬. கவை ஏய் அழல் - பிளவாபட்டு எரிதல் மொருந்திய நெருப்பு; “கவைக்கொழுச்சழல்” (திருவிளா. அகை. ௨.) வேடர்களால் அச்சமுற்றவகளிறு. செம்பார் - சிவந்தழழி; பாலைநிலமாதலின், இந்நகனக் கூறப்பட்டது; “செவ் வரக் குருக்கிவிட் டாலன்” (௨௮௬) என்றார் முன்னும்; “அரக்கத் தன்ன செந் நிலப் பெருவழி” அகநா. ௧௪.

௩௫௭. அன்னே - தாயே.

௩௫௮. துண்டம் கருஞ்சுடர் - துண்டாலிளக்க; “துண்டா விளக்கின் சுடானையாய்” (திருவாசகம்.) என்கால் கிரிந்து சலித்தன. அர்ப்புடன் - அன் புடன். வருபவர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து என்கண்கள் ஒளியை யிழ்த்தன. இச்செய்யுள், “காலே பரிதப் பினவே கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வானழித் தன வே, யகலிரு விசம்பின் மீனினும், பலரே மன்றலிவ் வுலகத்துப் பிறரே” (குறுந். ௪௪) என்பதன் பொருளைப்பெற்று அழகுற்ற விளங்குதல் காண்க.

௩௫௯. பழுவம்-காடு. துரீஇ=துருவி-தேடி. அண்ணை: அண்மைவிளி.

௩௬௦. கரீம்பு - மூங்கில்.

௩௬௧. வதுவைக்கு இசையாரை - விவாகத்திற்கு உடன்படாதவர்களை. அகன்றரு - அரசமரம். அதுலன்னும்=அதுலனும் - ஒப்பில்லாத தலைவனும். கூறுமீ. இது முன்னிலை யேவற்பன்மை.

௩௭௧. பெர்ன்வாக் கண்டன்ன-திருமகள் வரக்கண்டாலொத்த; பொன்-தக்கமுமாம்; “பொன்னு னவன்சாத் துடே விடலைபின் போயினளே” (௩௬௭) என்றார் முன்னும்.

௩௭௨. அரியோசை - வண்டுகளின் ஓசை.

௩௭௩. இன்னே - இப்பொழுதே; “இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே” முந்த. ௬௬.

௩௭௪. ‘புற்றாடாவணி’ என்பதன்பொருளை உசாந-ஆம் பாட்டின் குறிப்புணையிற் பார்க்க. பற்றா - கையைப்பற்றி; “அங்கைத் தலம்பற்றி” (௩௭௮) என்பார் பின்னும்.

௩௭௫. ஆன்மவர் - அத்தனர் சான்றோருள்ளிட்டார். காணிய - காண்பதற்கு. வருமென்று - வருவாளென்று.

௩௭௬. வன்னிமுன் - ஓமத்தியின் முன்னே. பொன்னான் - மாங்கலிய குத்திரம்.

௩௭௭. சங்கைப்படாது - ஐயமின்றி.

௩௭௮. ஏதும் திரிவின்றி - சிறிதும் வேறுபாடில்லாமல்.

௩௭௯. வாண்மின்-மின்னலாகியவாள், பகழிச்சோனைப் படைமுகில்-ஆம் பை இடைவிடாது பொழிதலையுடைய மறவர்சேனையாகிய மேகம். தேர்பருதி பென்றது தலைவனை; முகில் மின்னி இடித்துப்பரிதியைச் சூழ்கின்றதென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௮௦. கனைத்தெய்வம் - பாணமாகிய தெய்வம். இராமனுடைய அக்கினிக்கனை முன்பு கடலைக் குடித்தாற்போல என்னுடையகனையும் இச்சேனைக் கடலை இல்லையாக்குமென்று தலைவன் கூறினான்.

௩௮௧. வேதத்தாகத்தின் - வேதமாகிய குதிரையைப்போல; “சண்டமறைப் பரிதனக்கா தாசமாகித் தரிப்ப” (திருவிள. கரிபரி. ௭௬.) எம்மையர் வில்லை வளைத்தத்தோன்ற. வென்றத்த - புறங்காட்டிய.

௩௮௨. சோபானம் - படி. நாதாதர் - நாதத்தத்துவத்தைக் கடந்தவர். உழப்பு - முயற்சி; “உழப்பின்வாரா வுறுதிகளுளவோ” முதுமொழிக்காஞ்சி.

௩௮௩. வஞ்சினம் - சூள், சபதம்; உள-ஆம் பாட்டிற்கான்க.

௩௮௪. அலர்வாளி - பழிமொழியாகிய பாணம். மலர்ப்பாணமென்பது மற்றொருபொருள். “அலராம் பெரிய சரந்தொடுப் பார்க்கெல் ககப்பட்டதே” (சொக) என்பார் பின்னும்.

௩௮௫. விரகவிடத்தை - பிரிவாகிய விஷத்தை. கொக்கிறகம் பூவையும் தாளியறுதம்புல்லையுமணிந்த கனகத்தியாகர்; “கொக்கிறகு சென்னி யுடையான் கண்டாய்” (தேவாரம்); “தாளியறுகின்றாராய்போற்ற” (திருவாசகம்); வெற்பர்த்த மணியென்றது தலைவன் கையுறையாகக் கொடுத்தமணியை; சித்தகுளிகையென்பது மற்றொரு பொருள். பதமனு - சொல்லாகிய மந்திரம். மருந்து - ஓளவுதம். விடவேகத்தை மணிமந்திர ஓளவுதங்களால் வெல்லுதல் என்றென்பதை இச்செய்யுள் அழகுறப் புலப்படுத்தியின்றது.

௩௯௦. விடையப்பகை - ஐம்புலன்களாகிய பகையை. - வெள்ளை.
நார் - அன்பு. அவரத்திரை - ஆசையாகியகடல். உன் திருவுள்ளம் எங்கே
நின்றது.

௩௯௧. நம் தன்கொடி என்றது, தலைவியை. முருகு - மணம். இதழ் -
பூவிதழ், கீழுதழ். அள்ளை: இஃது அண்மைவிளி. தலைவனுக்கு வண்டு உவமை.
ஒருகொடி, முகையைக்காட்டி மலர்ந்து மணந்தோன்ற இதழால் தேனைத்தர
ஒருவண்டு உண்டு மனமகிழுமென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௯௩. சிரம் அங்கை ஆண்டவர் - பிரமகபாலத்தை அகங்கையில் ஏந்திய
ருளியவர்; சிரமம் கையாண்டவரெனப் பிரித்து நடனப்பயிற்சியில் மிக்க தேர்ச்
சியுள்ளவரென்று பொருள்கொள்ளுதலும் பொருந்தும்; "பையரவின் சூட்
டிற சிரமபத நாட்டினுள்" (திருவேங்கடமாலு, ௧.) வரமங்கையாள் - வரத்
தால் உதித்த மங்கைப்பருவமுடையாள்; "மங்கைப்பருவத்திவள்" (வேங்கை
கீ.) என்பர். கந்தாமும் - மேகமும். கந்தாமும்பொழிதலென்...தாரை
கான்றிமீ" என்பது, "தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்
யெனப் பெய்யுமழை" (திருக்குறள், ௩௩) என்பதனை உட்கொண்டது.

௩௯௪. நின்மகடேத்தானும் - நின்மகனும்.

௩௯௫. பிறிதொரு தெய்வம்-வேறொரு தெய்வத்தை. தெம்முனைமாட்டு-
பகையரிடத்தில். தெய்முனை: "திருத்தார் தெய்முனை" பு. வே. ௩௮.

௩௯௬. பாவையர் - இங்கே பரத்தையர். மாதா - தலைவி.

௩௯௭. உரியோன் - தலைவன்.

௩௯௮. கம்பம் - நடுக்கம். கொம்பர் - கொள்கொம்பு.

௩௯௯. உள்ளலரில்-நினைபாதவரைப்போலே. மேதிப்பகடு-எருமைக்கடா.

௪௦௦. துவர் உத்த வாய் மங்கை - பவளத்தை ஒப்பல்லவென்று தள்ளு
கின்ற வாயையுடைய மங்கையே.

௪௦௧. கிடங்கு எயில் - அகழியும் மதினும். முல்லைகிலத்திற் றோன்றிய
மான் சாந்தொடுப்பார்க்கு எங்கே அகப்பட்டது என்பது மற்றொருபொருள்.

௪௦௨. இல்லத்து - வீட்டில். நாண் - நாணம். [யார்.

௪௦௩. ஒள் கந்தி - ஒளியையுடைய கந்தியென்னுந் திருநாமத்தினைபுடை

௪௦௪. சதிர் - திரமைப்பாடு.

௪௦௫. 'பிரிந்தவர் கூடினும் பேச வேண்டுமோ' (கம்ப. மிதிசூ.) என்
பதை உட்கொண்டு, 'கலந்தார் பெறுகலங் கூறுந் தரமன்று' என்றார்.

௪௦௭. சேய் உதயம் - பிள்ளை உதித்ததை.

௪௦௮. நிலவிய - நிலைத்த, விளங்கிய.

௪௧௩. "வைகொண்ட ஆசிரிகொற் சோரியின் விற்பெய்யில் வண்ணவண்
ணப், பொய்கொண்டு நிற்கலுந் றோபுலை யாத்தின்னி போந்ததவே" (திருச்சிற்.
௩௮௧) என்பது இச்செய்யுளுடன் ஒப்பிடுக.

௪௧௬. கூத்து இது என்? கூத்தரில் ஆரியக்கூத்தரென்ற ஒருவகையா
ருண்மையின், கூத்தனை 'ஆரிய' என்றார்.

௪௨௦. ஆடமணங்கூர்-நீராமதலால் வாசனையிக்க. [யராகிய மங்கையர்.

௪௨௩. சில நரும்-முத்தியைக் கொடுக்கின்ற. சேடிச்சிறுமியர்-தோழி

சஉச. கத்தர் = கத்தர் - தலைவர். ஆயம் நீத்து - தொழிமாறா நீத்து.
சஉரு. 'அமிழ்தென்ன.....புவர்த்தனிர்' என்பது, "வேண்டியபோதுள்ள
ளங்கைத்தேனானே னோர்மதலை தோன்றியபின், னுள்ளங்கைத் தேனானுமக்கு'
(தனிப்பாடல்) என்பதை ஒத்து இனிமை பயக்கின்றது.

சஉஉ. செவ்வி - சமயம், அழகு. [கையாத - தலைவன் வருந்தாதபடி.

சஉஉ. கறப்பென்பதற்கு மறவென்றும் பொருள் கொள்க. ஊரன்

சஉஉ. ஓலிவர் - ஒழிதல் செய்திவர்; என்னுளில் - முகூர்த்த தினத்தில்.

சஉச. கல்வி வாய்ந்தவர் வளராரித்பர்.

சஉக. இனி என்செய்கோ - இனி என்செய்வேனோ.

சஉஎ. மகரம் - ஒருவகை மீன். தகரம் - மயிர்ச்சாத்து.

சஉஅ. தேக்கம் - நிறைதல். அறப்புறங்கள் - தருமத்தின்பொருட்டி
விடப்பட்டுள்ள இறையிலி நிலங்கள்; "அடிசில் லாயிரம் மறப்புறங்க
ளாயிரம்" (சீவக. எக.) கட்டலை - விதி.

சஉக. மலங்காவகை - மயங்காதபடி. நீலம் - கருமை.

சஉர. கதை - விடம், கரியநிறம். இறைகொண்ட - தங்குதல்கொண்ட.
மால் - மேகம். [காணிக்கை.

சஉக. அல் உத்திய - இருளை ஒப்பல்லவென்று தள்ளிய. அடியுறை -

சஉஉ. நீந்தா - கடக்கமுடியாத. மாந்தாவகை - இறவாத வண்ணம்.

சஉஉ. கமர் - சந்தலைவர். சசச. கமலம் கருக. பனிவினைக்கண்டிலரோ.

சசக. 'உயிர்கட்கு அருத்தினைபாய் நின்ற கோழுத்தியீசர்': "அருத்
துணையை படியார்த மல்லல் தீர்க்கு மருமருக்கை" தேவாரம். [புடைபவர்.

சசஎ. சாத்தம் - சந்தனக்குழம்பு. ஏத்து அத்தன் - ஏத்திய

சசஅ. எஃகம் - வேல். கோவாத முத்தினைபாய் - துவாரம் செய்யப்
படாத முத்தப்போல்வாய். [பனிபெய்ய.

சசக. தொனித்திடும் - முழங்கும். பனித்திரள் தூங்க - மிகுதிபாதிப

சருக. காலியன் குழலாய். [குமரி - பாற்கடலிற்றோன்றிய திருமகள்.

சருஉ. பகிரண்ட கோடி - வெளியேயுள்ள அகே அண்டங்கள். திரைக்

சருக. வெண்டேர் - காணல்.

சருச. 'தமதன்பர்' என்பது "நினதடியார்" (திருவா.) என்பதுபோல
நின்றது. வணங்காதவரின் - தொழாதவரைப்போல. திக்கு - ஆதரவு;
'திக்குவேறில்லை' (அருணகிரியந்தாதி), 'திக்குவேறில்லை நீயே' (அருணாசலகவி
ராமாயணம், சந்தா.) சிறைநிறைந்த கொக்கு - பக்கத்தில் நிறைந்துள்ள
மாமரம்; இறகு நிரம்பப்பெற்ற கொக்கென்னும் பறவை.

சருஎ. பஞ்சாக்கா தேசிகள் மாமாபு வாயி - ஸ்ரீ கமச்சிவாய தேசிகரு
டைய பரம்பரைவாழ்க.

இளவிக் கொத்து.

பக்கம்.

அறத்தொடுநின்றல்	...	...	... ௫௧
இடந்தலைப்பாடி	...	...	... ௮
இயற்கைப்புணர்ச்சி	...	...	... ௨
இரவுக்குறி	...	...	... ௩௦
இரவுக்குறி இடையிடு	...	...	... ௩௫
இல்வாழ்க்கை	...	...	... ௬௩
உடன்போக்கிடையிடு	...	...	... ௬௨
உடன்போக்கு	...	...	... ௫௩
ஒருவழித்தணத்தல்	...	...	... ௪௪
ஒதற்பிரிவு	...	...	... ௪௧
கற்பொடிபுணர்ந்தகவ்வை	...	...	... ௫௬
காவற்பிரிவு	...	...	... ௪௨
கைக்கிளை	...	...	... ௧
தன்மனைவரைதல்	...	...	... ௬௧
துணைவயிற்பிரிவு	...	...	... ௪௩
தூதிற்பிரிவு	...	...	... ௧)
தெளிவு	...	...	... ௪
பகற்குறி	...	...	... ௨௪
பகற்குறி இடையிடு	...	...	... ௨௬
பாத்தையிற்பிரிவு	...	...	... ௬௫
பாங்கற்கூட்டம்	...	...	... ௯
பாங்கிமதியுடன்பாடி	...	...	... ௧௩
பாங்கியிற்கூட்டம்	...	...	... ௧௪
பிரிவுழிக்கலங்கல்	...	...	... ௪
பிரிவுழிமகிழ்ச்சி	...	...	... ௧)
பொருள்வயிற்பிரிவு	...	...	... ௪௪
மீட்சி	...	...	... ௯௦
வரைதல்	...	...	... ௬௩
வரைதல்வேட்கை	...	...	... ௩௮
வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்	...	...	... ௪௬
வரைவுகடாதல்	...	...	... ௪௧
வரைவுமலிவு	...	...	... ௪௯
வன்புறை	...	...	... ௫

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அக்குரகம் 55	ஆராயுநாண் 42	உரற்காற் 32
அகளனெங்கோ 56	ஆலையார் 64	உருவார்வண் 35
அங்குல்கும 73	ஆவித்துணை 7	உலம்பும் 47
அங்கோகழி 48	ஆவியொன் 69	உவருந்தி 66
அடிகளெங்கோ 51	ஆறுச்சின் 40	உள்ளாரை 18
அடையார்புரஞ் 13	ஆறெந்துசென் 16	உள்ளீட்டினர் 22
அனைமலர்க்கஞ்சி 54	ஆன்மவர்வந்து 61	உன்னருஞ் 44
அதரெதிர் 6	ஆனாத்துவச 63	எட்டார்த்திரு 47
அந்நான்வரு 57	இகத்திலுமெய் 33	எண்கோட்டு 32
அப்பற்ற 27	இங்கேதசா 36	எண்ணிய 14
அம்பலம்புஞ் 29	இடர்கெடுத்தா 44	எண்ணும்பு 34
அயிற்றிரி 59	இடையாவரு 33	எம்பரமா 65
அரங்கவை 58	இணையார்திரு 20	எம்போலினன் 60
அரந்தொட்ட 17	இந்நானிலத் 74	எளியார்க்கிரங் 35
அரிதாந்துயி 39	இரவியந்தே 48	என்பனி 74
அருங்கடி 38	இருகோடிவர் 13	என்புகல் 35
அருளாவடு 17	இருங்கல 66	என்போடணி 62
அழுந்தலிங் 44	இருங்கன்னி 5	என்னுதிய 25
அள்ளற்பழன 5	இருந்தாமரை 2	எணித்தடங் 46
அனைவா 40	இருந்தாரணி 25	ஏதத்துட 63
அறித்தில 68	இருந்துணையா 73	ஏய்மவிரக 64
அறியாகம 34	இருமைக்கு 43	ஏறேற்கோ 69
அறையாபி 41	இலங்கியவா 25	ஐயானன் 67
அன்றுமென்பு 57	இலலிதம் 67	ஐவனம்வித் 47
அனமும்பிடியு 24	இழிவழிகாடி 42	ஒண்ணந்தி 66
ஆசிலக்கன்னி 10	இதையவையாய் 31	ஒருகேள்வி 52
ஆட்டுகந் 34	இன்பார்த்துறக் 25	ஒருதிருக் 55
ஆடவார் 58	இன்றளவும் 50	ஒருவதுவை 60
ஆடிச்சிவந் 69	ஈகையர்வா 37	ஒள்ளொளி 59
ஆடுந்திரலி 70	ஈட்டும்கிணை 49	ஒற்றைப்பொரு 44
ஆடுமென்றோ 47	உம்பர்க்கரசென் 15	ஒன்றுமிரு 48
ஆயவெண்ணி 24	உம்மைப்பிறவி 71	ஐங்கியசெம் 5
ஆயிரமென் 53	உமக்கேழுந் 19	ஐங்குமெங்கு 23
ஆயினங்கோ 24	உமையாளொனு 65	ஓராயியக்கை 15
ஆர்ப்பரவ 35	உயருந்தவத் 40	கங்கையஞ் 69
ஆர்த்தலர் 39	உயிர்த்தொந் 54	கட்டாரணி 3
ஆராகவென் 21	உரக்குமயன் 12	கடப்பந்தொடை 36

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.		
கடுக்கண்ட	38	சலம்புரி	48	சேயானமே	15
கத்திகை	72	சிட்டர்கொண்	5	சேலாடுகண்	8
கமரேயிக்	68	சித்துக்கியான்	31	சேவார்ப்பதா	37
கருங்காலத்	70	சிரத்தார்	44	சேவேறுசெம்	19
கருப்பாசந்	53	சிரமங்கை	64	சோரித்தசொல்	38
கல்லாலுக	57	சிரமாலை	58	சொல்லும்பெரு	73
கலத்தார்	66	சிலவங்க	43	சொன்னலன்	27
கலராலறி	66	சிலைமேரு	28	சொன்னேசருக்	13
கவையேயழ	60	சியாது	37	சோகத்தவிர்	33
கற்கண்டு	9	சிரியலா	26	சோண்டர்	5
கற்பாருமை	34	சிரேறுயர்	19	தக்கோர்பணி	14
கறைகொண்ட	72	சிரோப்பில்	8	தங்குவந்தார	45
காதரத்தி	61	சீருடரவர்	53	தடக்கும்பராசி	15
காதாடும்வெண்	43	சுகந்தாவி	51	தடுத்துரையாத	38
காதும்பாச	19	சுடுங்கார்	73	தண்டாததி	29
காந்தகொள்	59	சுத்தருக்கின்	48	தண்டுறைசை	60
காம்பார்வரை	60	சுராதிபர்	50	தண்ணங்குமுத	22
காயத்திரு	17	சுரும்பாடு	23	தண்ணூர்சிறு	68
கார்காட்டு	19	சுரும்புறம்	70	தயங்கும்பிரசத்	43
காரொத்த	48	சுவையாரமிர்	49	தரையவர்	31
காரொன்று	41	சுழியொன்று	21	தலைவனென்	64
காழிமன்ன	23	சுற்றியவார்	16	தவத்தின்மிக்	39
கிள்ளையஞ்	65	சுற்றுஞ்சடி	10	தவமேரு	44
கிளியாக	41	சூட்டம்பு	4	தழலத்தமே	75
குயிலாய	32	சூட்டழற்க	31	தழையெடுத்தா	25
குயிர்குல	7	சூடாமணி	18	தனத்தோடனை	28
குவலையந்	33	சூலேந்துசெம்	10	தாயிலுமின்ப	12
குழையேறு	23	சூழ்த்தார்கலி	71	தாணையன்பர்	56
குறிதாம்பிறை	52	சூளாமணியெங்	72	திக்காடை	43
குனித்தநூர்	74	சேங்காவி	34	திண்மூதரண	26
கூத்தாடவல்	27	செங்கைத்	62	திருக்காவிரி	13
கூற்றமுமஞ்சு	54	செங்காப்புல	71	திருத்தத்துறை	9
கூற்றாண்மை	45	செப்பன்	59	திருநாணரவர்	53
கைபாரதம்	62	செப்பறைபூண்	37	திருவாவதிதுறை	2
கையாழி	32	செம்பாதபத்	26	திருவீற்றிருந்த	46
கோங்குற்ற	56	செம்மலர்மா	3	திரையார்புனத்	16
கொய்பாள	22	செய்யலர்வாச	39	திணக்காடுகாட்	17
கோங்கேரி	18	செழிக்குத்துறை	25	திண்போக	30
கோன்மாறி	42	செறிதேம்பொழி	36	தீவாயவெஃ	74
சத்தாமென்	40	சென்னிக்கரு	36	துடியிடை	67
சதிர்கொண்ட	66	சேதாம்பல்	72	துண்டப்பிறை	2
சதுவேதர்	51	சேந்தற்கு	74	துத்தியராவணி	3
சரியோமறு	61	சேயழலேன்	51	துத்தியார்	15

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
துதியைப்பெறுங் 12	நஞ்சமுதா 30	பதவாரணத்த 15	
துப்பார்திரு 6	நஞ்சிக்கொடி 6	பதியாதென் 16	
துய்யவெண் 20	நடங்கொண்ட 12	பரசம்புயமலர் 50	
துவ்வாவிட 21	நடத்திற்சிறந் 7	பரம்புமலர் 54	
துள்ளும்பொன் 46	நடமேசெய 58	பரிவேமருவி 62	
துளவேயணி 11	நத்துரையா 8	பருக்குத்தன 14	
துறத்தனரே 39	நத்தலைவாவி 32	பருங்கக்கு 30	
துறைசையுண் 26	நத்தாவளத் 25	பல்கியசி 75	
துண்டற்கரு 60	நத்தித்தனி 49	பல்லாரவண்ட 7	
துவேதவாசி 21	நம்மனையாக் 30	பந்தேழமி 57	
தேற்றியவார் 57	நம்மாசிலாமணி 20	பன்மூத்தெய் 9	
தென்கோகழி 67	நல்லாவடுது...நளிக 13	பனிச்சந்திர 11	
தென்னரஞர் 22	நல்லாவடுது.....நம் 3	பாட்டரியாலி 4	
தென்னவர் 12	நல்லோர்பா 51	பாதலமோ 1	
தென்னாவடுதுறைச் 8	நலம்பாவுகம் 23	பாம்பார்த்த 70	
செம்.....சிலம் 8	நவ்வியக்கை 70	பாராட்டுநல் 67	
தென்னாவடுதுறைச் 2	நளியற்றவெஞ் 58	பாரோர்வின் 27	
செம்.....செழுந் 2	நம்பலதேவ 7	பானத்தலா 10	
நேக்கந்தெரு 72	நற்றாய்க்கினி 61	பானலம்போ 40	
நேமாக்கனி 36	நறைக்கோவை 1	பிடிக்கத்தகு 24	
நேரணிவீதி 12	நறையாரிதழியர் 20	பிடிவளமென் 35	
நேன்வருந் 11	நன்மானிடம் 44	பிரியாதுவன் 17	
நேன்முஞ்சு 56	நன்னத்தின் 7	பிறவாகெறி 6	
நேனக்கபூந் 62	நாகத்திரு 3	பிறைவார்துத 22	
நேனுக்கிழங்கு 26	நாவியம் 28	புகலத்ததி 43	
நைக்கின்மலேர் 75	நானேதுமெண் 8	புயலாய்மி 55	
நோக்கலைம் 31	நிதிவளர்கோ 55	புறாவிடையப் 64	
நொடுக்குந் 6	நிந்தையுறும் 41	புள்ளிப்புலியத 29	
நொடைத்தே 52	நிரைக்கும்படி 75	புனலுந்தழ 71	
நொண்டாநமை 45	நிலக்கோர்பசும் 10	பூமாரன்மே 56	
நொத்திட்ட 16	நிலந்தமராமர 55	பெண்ணுழை 14	
நொம்மென 75	நின்முறைசை 1	பெருந்தவர் 62	
நொல்லாவடு 18	நீடுநின்கண் 53	பேதாதிபேதந் 63	
நொழக்கேத 37	நீதித்துறைசை 38	பைஞ்சூர் 33	
நொழுதவர்க் 4	நீந்தானெடும் 73	பைம்போதி 11	
நொழும்புசெய் 17	நீர்கொண்ட 1	பொருவென் 71	
நொன்கொண்ட 20	நீருண்டவார் 52	பொற்பவன் 43	
நோட்டார்குது 40	நீலார்முகின் 33	பொந்தேர் 5	
நோட்டெருக் 18	நேறிவார்குழலி 39	பொன்மறுகோ 69	
நோடேறுகன் 49	பஞ்சமுதாம 18	பொன்னணியாது 31	
நோணலிரன் 10	பஞ்சுட்டுமெல் 52	பொன்னோதி 16	
நோற்றமுகேடு 20	பண்ணையம் 42	போதார்புரி 73	
நசித்தொடி 48	பணிக்கடகம் 58	போர்க்குஞ்சு 68	

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மகாக்கருவ்	72	முடித்திட	22	வாடாதபோ	2
மஞ்சனமாட்டி	56	முடியாறு	49	வாமத்திலோர்	32
மடக்கொடி	68	முத்தமிழ்	9	வார்க்கும்ப	36
மடங்காத	23	முத்தலவே	41	வார்த்தஞ்	28
மணந்தரு	61	முத்தியென்	15	வாழிதிருவா	75
மணிப்பாந்த	41	முதுக்குறை	50	வாளொன்று	45
மதிவைத்த	30	முற்றமுலை	34	வானும்பரன்	64
மயில்போனட	11	முறுவற்படை	67	விடவான்	27
மருக்கொண்டிட	47	முன்வரக்கண்	61	விடைக்கண்	65
மருதாளுமூ	29	முன்னத்தவரை	42	விடையார்	13
மருவளர்கோதை	75	முன்னணமறை	63	விண்ணுற்ற	4
மருவியகாதலர்	28	முப்பாயின	6	விரையார்	67
மல்லார்மலை	26	மூலாகமம்	49	வில்லாரவே	21
மலங்காவகை	72	மூவாமுதல்வ	52	வில்லிவஞ்	59
மழுவலனேந்தி	45	மூளாவழி	68	விழிகாட்டு	59
மழைதரு	14	மெய்வரச்	51	விளக்கமறு	11
மறைகடக்கிய	18	மெல்லதரத்	46	விற்படும்	19
மன்றேறி	28	மைப்போதன	50	விறப்பறியார்	36
மன்னிருவாணி	9	மைபார்கருவ்	29	வீணர்க்கருமை	4
மனையாவடி	20	மைவண்ணவார்	24	வீரீயமாக	68
மாசிலக்கா	8	வடிக்கணல்	19	வெங்கட்கரி	22
மாட்சியென்	28	வடிவிட்ட	26	வெங்காள	55
மாண்டகுழ	35	வடுப்பான்	24	வெட்டும்படை	37
மாணர்கடி	53	வண்டார்	47	வெப்பார்வட	54
மாமன்றற்கை	49	வண்டிலதால்	9	வெள்ளாங்குரு	21
மாமேனிக்	14	வண்ணச்சடா	3	வெள்ளிப்பிறை	37
மாரசனீறு	71	வயலாம்பல்	42	வேண்டும்பத	45
மாவேரிக்	46	வருணத்திற்	59	வேய்வந்த	24
மாற்கத்தாணி	30	வருமந்தமாதி	54	வேர்க்குழந்த	56
மின்னுக்கதிர்	6	வரையும்பொற்	64	வேலைஞ்சு	57
மின்னோறு	23	வன்புடன்	54		

துணைவந்தவிநாயகர் துணை.